DOC 54 **3014/001**

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

29 maart 2018

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

29 mars 2018

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

INHOUD

Blz.

Samenvatting 3
Memorie van toelichting 4
Voorontwerp 25
Impactanalyse 34
Advies van de Raad van State 48
Wetsontwerp 55
Concordantietabellen
- richtlijn 2011/98/EU - wetsontwerp 66
- wetsontwerp - richtlijn 2011/98/EU 83
- richtlijn 2003/109/EG - wetsontwerp 96
- wetsontwerp - richtlijn 2003/109/EG 99
Coördinatie van de artikelen 136

SOMMAIRE

Pages

Résumé 3
Exposé des motifs 4
Avant-projet 25
Analyse d'impact 41
Avis du Conseil d'État 48
Projet de loi 55
Tableaux de correspondance
- directive 2011/98/UE - projet de loi 102
- projet de loi - directive 2011/98/UE 118
- directive 2003/109/CE - projet de loi 130
- projet de loi - directive 2003/109/CE 133
Coordination des articles 143

De regering heeft dit wetsontwerp op 29 maart 2018 ingediend.	*Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 29 mars 2018.*
De "goedkeuring tot drukken" werd op 29 maart 2018 door de Kamer ontvangen.	*Le "bon à tirer" a été reçu à la Chambre le 29 mars 2018.*

N-VA	:	*Nieuw-Vlaamse Alliantie*
PS	:	*Parti Socialiste*
MR	:	*Mouvement Réformateur*
CD&V	:	*Christen-Democratisch en Vlaams*
Open Vld	:	*Open Vlaamse liberalen en democraten*
sp.a	:	*socialistische partij anders*
Ecolo-Groen	:	*Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen*
cdH	:	*centre démocrate Humaniste*
VB	:	*Vlaams Belang*
PTB-GO!	:	*Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture*
DéFI	:	*Démocrate Fédéraliste Indépendant*
PP	:	*Parti Populaire*
Vuye&Wouters	:	*Vuye&Wouters*

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:		*Abréviations dans la numérotation des publications:*	
DOC 54 0000/000:	*Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*	*DOC 54 0000/000:*	*Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif*
QRVA:	*Schriftelijke Vragen en Antwoorden*	*QRVA:*	*Questions et Réponses écrites*
CRIV:	*Voorlopige versie van het Integraal Verslag*	*CRIV:*	*Version Provisoire du Compte Rendu intégral*
CRABV:	*Beknopt Verslag*	*CRABV:*	*Compte Rendu Analytique*
CRIV:	*Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*	*CRIV:*	*Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*
PLEN:	*Plenum*	*PLEN:*	*Séance plénière*
COM:	*Commissievergadering*	*COM:*	*Réunion de commission*
MOT:	*Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*	*MOT:*	*Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp beoogt de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven en andere Europese richtlijnen die ten gunste van onderdanen van derde landen die in de lidstaten willen verblijven om er bijzonder werk uit te oefenen bijzondere verblijfsstatuten creëren. Dit wetsontwerp is dus het resultaat van het samenwerkingsakkoord dat op 2 februari 2018 werd afgesloten tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi vise à transposer partiellement la Directive 2011/98/EU du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre et d'autres directives européennes créant des statuts particuliers de séjour au profit de ressortissants de pays désireux de séjourner dans les États membres afin d'y exercer un travail particulier. Ce projet de loi fait ainsi suite à l'accord de coopération conclu le 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. — ALGEMENE TOELICHTING

1. Doel van het ontwerp

Het ontwerp van wet dat u wordt voorgelegd, voert in titel II, "Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen", van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna "Vw" genoemd), een nieuw hoofdstuk in over de onderdanen van derde landen die in het Rijk verblijven of er wensen te verblijven om te werken voor een periode van meer dan negentig dagen.

Deze wijzigingen zijn het gevolg van richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven (gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 23 december 2011).

Dit nieuwe hoofdstuk is in twee afdelingen onderverdeeld: "Afdeling 1. Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers" en "Afdeling 2. Bepalingen met betrekking tot de machtiging om met het oog op werk op het grondgebied te verblijven voor een periode van negentig dagen".

2. Doelstellingen van richtlijn 2011/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven

Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht is in het Verdrag betreffende de werking van de Europese

EXPOSÉ DES MOTIFS

Mesdames et Messieurs,

I. — EXPOSÉ GÉNÉRAL

1. Objectif du projet

Le projet de loi qui vous est soumis insère dans le Titre II, "Dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d'étrangers", de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après "LLE") un nouveau chapitre relatif aux ressortissants de pays tiers qui séjournent ou souhaitent séjourner dans le Royaume à des fins d'emploi pour une période de plus de nonante jours.

Ces modifications découlent de la Directive 2011/98/UE du Parlement et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre (publiée au Journal officiel de l'Union européenne le 23 décembre 2011).

Ce nouveau chapitre est subdivisé en deux sections: "Section 1 – Dispositions relatives à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers" et "Section 2 – Dispositions relatives à l'autorisation de séjourner sur le territoire à des fins d'emploi pour une période de plus de nonante jours".

2. Objectifs de la directive 2011/98/CE du Parlement et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre

En vue de la mise en place progressive d'un espace de liberté, de sécurité et de justice, le traité sur le fonctionnement de l'Union européenne prévoit l'adoption

Unie (VWEU) bepaald dat maatregelen moeten worden aangenomen op het gebied van asiel, immigratie en de bescherming van de rechten van onderdanen van derde landen.

De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere de noodzaak erkend van onderlinge afstemming van nationale rechtsregels over de voorwaarden voor toelating en verblijf van onderdanen van derde landen.

Zo hebben het Parlement en de Raad van de Europese Unie op 13 december 2011 richtlijn 2011/98/EU aangenomen, betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

Richtlijn 2011/98/EU heeft drie luiken:

• Eén enkele aanvraagprocedure die het mogelijk maakt een verblijfstitel met een vermelding inzake de toegang tot de arbeidsmarkt (= gecombineerde vergunning) af te geven aan de onderdanen van derde landen voor wie **economische migratie door werk** de reden is om naar België te komen (artikelen 4 tot 6 van de richtlijn).

• De afgifte van een verblijfstitel met een vermelding inzake de toegang tot de arbeidsmarkt voor alle onderdanen van derde landen voor wie de reden om naar België te komen een **andere is dan het werk** en die een verblijfstitel krachtens de Europese verordening 1030/2002 hebben (artikel 7 van de richtlijn).

• Een pakket van **gemeenschappelijke rechten** voor economische migranten (arbeidsvoorwaarden, vrijheid van vereniging aansluiting en lidmaatschap, opleiding en taalcursussen, erkenning van diploma's, sociale zekerheid, goederen en diensten, huisvesting, adviesdiensten exporteren van de pensioenrechten – artikel 12 van de richtlijn).

Het ontwerp van wet dat u wordt voorgelegd zet het eerste luik van de richtlijn inzake de aspecten in verband met het verblijf om.

de mesures en matière d'asile, d'immigration et de protection des droits des ressortissants de pays tiers.

Le Conseil européen a reconnu, lors de sa réunion spéciale à Tampere les 15 et 16 octobre 1999, la nécessité d'un rapprochement des droits nationaux relatifs aux conditions d'admission et de séjour des ressortissants de pays tiers.

Ainsi, le Parlement et le Conseil de l'Union européenne ont adopté le 13 décembre 2011 la directive 2011/98/UE établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre.

L'objectif de la directive 2011/98/UE se ventile en trois volets:

• Une demande de procédure unique permettant de délivrer un titre de séjour comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi (= permis unique) aux ressortissants de pays tiers dont la raison de leur venue en Belgique est la **migration économique par le travail** (articles 4 à 6 de la directive);

• La délivrance d'un titre de séjour comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi pour tous les ressortissants de pays tiers dont la raison de leur venue en Belgique est **autre que l'emploi** et possédant un titre de séjour conforme au règlement européen 1030/2002 (article 7 de la directive);

• Un ensemble de **droits communs** à l'égard des migrants économiques (conditions de travail, liberté d'affiliation, formation et cours de langues, reconnaissance des diplômes, sécurité sociale, biens et services, logement, services de conseil, exportation des droits à la pension – article 12 de la directive).

Le projet de loi qui vous est soumis transpose le premier volet de la directive dans ses aspects relatifs au séjour.

3. **Eerste luik van de richtlijn – Economische migratie**

Richtlijn 2011/98/EU beveelt aan dat de lidstaten een verblijfstitel met een vermelding inzake de toegang tot de arbeidsmarkt, een "gecombineerde vergunning", kunnen verstrekken, na afloop van een gecombineerde procedure die de aanvraag voor een verblijfsvergunning en de aanvraag voor een arbeidsvergunning combineert.

De invoering van één enkele aanvraagprocedure die leidt tot een gecombineerde titel, die zowel een verblijfs- als een arbeidsvergunning omvat, in het kader van één enkele administratieve handeling, draagt bij tot de vereenvoudiging en de harmonisering van de regels die thans in de lidstaten van toepassing zijn. Een dergelijke vereenvoudiging maakt de procedure voor de migranten en voor hun werkgevers efficiënter en maakt het ook gemakkelijker om te controleren of zij legaal in de lidstaat verblijven en of zij toegang hebben tot de arbeidsmarkt.

Om deze procedure in te voeren, laat de richtlijn aan de lidstaat de keuze van de aanvrager (de onderdaan van het derde land, de werkgever, of beide) en van de bevoegde instantie die de aanvraag zal ontvangen en erover beslissen. Hierbij is op te merken dat de richtlijn niet de beslissings- en controlebevoegdheid van andere krachtens het nationale recht bevoegde instanties uitsluit (artikel 2, c), en overweging 12 van de richtlijn).

De Europese Commissie is trouwens ondervraagd om uit te maken wat onder "bevoegde instantie" moet worden verstaan: moet dit één enkele instantie zijn die de bevoegdheid heeft om in ontvangst te nemen, te behandelen, te beslissen en kennis te geven, of mogen het meerdere instanties zijn, wegens de splitsing van de bevoegdheden? De Commissie heeft geantwoord: "*si le principe d'une procédure unique est nécessaire pour recevoir le permis unique, qui donne droit à séjour et travail, et par ailleurs que la simplicité, la transparence et l'efficacité peuvent être garanties, nous ne voyons pas d'obstacles à ce qu'un État membre désigne plus d'une autorité, que celle-ci soit une autorité régionale ou nationale, ou que, comme pour d'autres permis, les administrations locales aient un rôle à jouer dans la délivrance du permis unique*".[1].

[1] Antwoord van de Europese Commissie van 20 december 2013 aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

3. **Premier volet de la directive – Migration économique**

La Directive 2011/98/UE préconise que les États membres devraient être en mesure de délivrer, à l'issue d'une procédure unique réunissant les demandes d'autorisation de séjour et de travail, un titre de séjour comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi, un "permis unique".

L'instauration d'une procédure de demande unique débouchant sur la délivrance, dans le cadre d'un acte administratif unique, d'un titre combiné autorisant à la fois le séjour et le travail, contribue à simplifier et à harmoniser les règles actuellement applicables dans les États membres. Une telle simplification procédurale permet aux migrants et à leurs employeurs de disposer d'une procédure plus efficace, de même qu'elle facilite les contrôles de la légalité de leur séjour et de leur autorisation d'accès au marché de l'emploi.

Afin de mettre en place cette procédure, la directive laisse le choix à l'État membre de choisir le demandeur (le ressortissant de pays tiers, l'employeur ou les deux) et l'autorité compétente qui recevra, statuera et décidera de la demande. Il y a lieu cependant de préciser que la Directive n'exclut pas le pouvoir de décision et de contrôle d'autres instances compétentes en vertu du droit national (article 2, c) et considérant 12 de la directive).

La Commission européenne a d'ailleurs été interrogée afin de déterminer ce qu'il y avait lieu d'entendre par "autorité compétente": doit-elle être unique et avoir la compétence de réceptionner, traiter, décider et notifier ou peut-elle être plurielles, aux vues de la répartition des compétences? La Commission a précisé que: "si le principe d'une procédure unique est nécessaire pour recevoir le permis unique, qui donne droit à séjour et travail, et par ailleurs que la simplicité, la transparence et l'efficacité peuvent être garanties, nous ne voyons pas d'obstacles à ce qu'un État membre désigne plus d'une autorité, que celle-ci soit une autorité régionale ou nationale, ou que, comme pour d'autres permis, les administrations locales aient un rôle à jouer dans la délivrance du permis unique"[1].

[1] Réponse de la Commission européenne du 20 décembre 2013 à l'Office des étrangers.

["indien het beginsel van één enkele procedure noodzakelijk is om de gecombineerde vergunning te ontvangen, die recht geeft op verblijf en werk, en de eenvoud, de transparantie en de efficiëntie gewaarborgd kunnen worden, hebben wij er geen bezwaar tegen dat een lidstaat meer dan één instantie aanwijst, gewestelijke of nationale, of dat, zoals voor andere vergunningen, de lokale besturen een rol spelen in de afgifte van de gecombineerde vergunning"].

4. **Eerste luik van de richtlijn – Economische migratie – Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen**

Geïnformeerd door het antwoord van de Commissie is er een consensus tot stand kunnen komen onder de verschillende bevoegde ministers om richtlijn 2011/98/EU om te zetten: de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid, de minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, de minister van Economie, Industrie, Onderzoek, Innovatie, Digitalisering, Werk en Opleiding (Waals Gewest), de minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport (Vlaams Gewest), de minister belast met Economie en Tewerkstelling, Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp (Brussels Hoofdstedelijk Gewest) en de minister van Cultuur, Werk en Toerisme (Duitstalige Gemeenschap).

Deze consensus leidde tot de aanneming van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.

Het gekozen scenario voert één enkele aanvraagprocedure in voor de arbeidsvergunning en de verblijfsvergunning op het grondgebied die de institutionele hervorming[2] respecteert en rekening houdt met de principes van de richtlijn.

[2] Ter uitvoering van het Regeerakkoord van 01.12 2011 bepaalt de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming (B.S. van 31.01 2014), die in werking trad op 01.07 2014, in zijn artikel 22, 4°, de overdracht van de bevoegdheden inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten naar de Gewesten.

4. **Premier volet de la directive – Migration économique – Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers**

Enrichi de la réponse de la Commission, un consensus a pu être dégagé entre les différents Ministres compétents pour transposer la directive 2011/98/UE: le secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, le ministre de l'Emploi, de l'Economie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, le ministre de l'Economie, de l'Industrie, de la Recherche, de l'Innovation, du Numérique, de l'Emploi et de la Formation (Région wallonne), le ministre de l'Emploi, de l'Economie, de l'Innovation et du Sport (Région flamande), le ministre chargé de l'Emploi, de l'Economie et de la Lutte contre l'Incendie et l'Aide médicale urgente (Région de Bruxelles-Capitale) et la ministre de la Culture, de l'Emploi et du Tourisme (Communauté germanophone).

Ce consensus s'est traduit par l'adoption de l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers.

Le scénario retenu instaure une procédure unique de demande d'autorisation de travailler et de séjourner sur le territoire qui respecte l'esprit de la réforme institutionnelle[2] et tient compte des principes de la Directive.

[2] En exécution de l'accord de Gouvernement du 01/12/2011, la loi spéciale du 6 janvier 2014 relative à la 6e Réforme de l'État (MB du 31/01/2014), qui est entrée en vigueur le 01/07/2014, prévoit en son article 22, 4°, le transfert des compétences relatives à l'occupation des travailleurs étrangers aux Régions.

De procedure bestaat uit de volgende stappen:

1. De aanvraag voor een gecombineerde vergunning wordt door de werknemer, via de werkgever, ingediend. De aanvraag voor een gecombineerde vergunning wordt alleen door de werknemer ingediend wanneer hij een aanvraag voor een onbeperkte arbeidsvergunning indient.

2. De aanvraag wordt ingediend bij het Gewest dat territoriaal bevoegd is. Indien het Gewest niet bevoegd is, stuurt deze het dossier naar het bevoegde Gewest.

Het bevoegde Gewest bevestigt de ontvangst van het dossier en onderzoekt of het dossier volledig/ontvankelijk is.

Nadat de aanvraag ontvankelijk is verklaard, wordt een kopie van het dossier ten laatste 15 dagen na de ontvangst van het volledige dossier naar de Dienst Vreemdelingenzaken gestuurd.

3. Zodra het dossier als ontvankelijk (en dus volledig) wordt beschouwd begint de termijn van 4 maanden waarbinnen de gecombineerde vergunning moet worden afgeleverd te lopen. Het Gewest stuurt een kopie van het dossier naar de Dienst Vreemdelingenzaken, die vervolgens zijn veiligheidsonderzoek start. Tegelijkertijd onderzoekt het bevoegde Gewest of de voorwaarden voor de afgifte van een arbeidsvergunning vervuld zijn.

4. De Dienst Vreemdelingenzaken neemt een beslissing, onder de opschortende voorwaarde van de toelating tot arbeid door het Gewest. Het Gewest neemt een autonome beslissing inzake de toelatingen tot arbeid. Deze twee beslissingen worden in één enkele administratieve handeling geïncorporeerd. Wanneer beide beslissingen positief zijn, zowel wat het luik van de tewerkstelling als wat het luik betreffende het verblijf betreft, moet de Dienst Vreemdelingenzaken de werknemer en, zo nodig, de werkgever altijd kennisgeven van de administratieve handeling.

5. Indien de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken negatief is, brengt hij deze beslissing alleen ter kennis van de werknemer (veiligheidsonderzoek van de Dienst Vreemdelingenzaken versus privacy van de werknemer). Het Gewest wordt in kennis gesteld van deze negatieve beslissing. In dat geval kan de werknemer een beroep instellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan dan nog een beroep bij de Raad van State worden ingesteld.

6. Als de Dienst Vreemdelingenzaken een positieve beslissing neemt, maar het Gewest daarentegen een

Les différentes étapes de la procédure sont:

1. La demande de permis unique est introduite par le travailleur via l'employeur. La demande de permis unique est introduite uniquement par le travailleur lorsqu'il introduit une demande d'autorisation de travail illimitée.

2. La demande est introduite auprès de la Région territorialement compétente. Si la Région n'est pas compétente, elle transmet le dossier à celle qui l'est.

La Région compétente confirme la réception du dossier et examine si le dossier est complet/recevable.

Après avoir déclaré la demande recevable, une copie du dossier est transférée à l'Office des étrangers au plus tard 15 jours après la réception du dossier complet.

3. Dès que le dossier est considéré recevable (qu'il est donc complet), prend cours le délai de 4 mois dans lequel le permis unique doit être délivré. La Région transmet une copie du dossier à l'Office des étrangers qui entame ensuite son enquête de sécurité. En même temps, la Région compétente examine si les conditions de délivrance d'une autorisation de travail sont remplies.

4. L'Office des étrangers prend une décision sous la condition suspensive de l'autorisation de travail par la Région. La Région prend une décision autonome eu égard aux autorisations de travail. Ces deux décisions sont incorporées dans un acte administratif unique. Lorsque les deux décisions sont positives, tant sur le volet de l'emploi que sur le volet relatif au séjour, l'acte administratif unique sera toujours notifié par l'Office des étrangers au travailleur et, le cas échéant, à l'employeur.

5. Si la décision de l'Office des étrangers est négative, il notifie cette décision seulement au travailleur (enquête de sécurité de l'Office des étrangers versus vie privée du travailleur). Cette décision négative est portée à la connaissance de la Région. Dans ce cas, le travailleur a la possibilité d'introduire un recours auprès du Conseil du Contentieux des Etrangers. La décision du Conseil du Contentieux des Etrangers est encore susceptible d'un recours auprès du Conseil d'État.

6. Si l'Office des étrangers prend une décision positive, mais que la Région prend au contraire une

negatieve beslissing neemt, brengt het Gewest deze negatieve beslissing ter kennis van de werknemer en de werkgever. In dit geval kunnen zowel de werkgever als de werknemer een beroep indienen bij de gewestminister die bevoegd is. Tegen de beslissing van de gewestminister kan vervolgens nog beroep worden ingesteld bij de Raad van State.

7. Ten slotte zal de Dienst Vreemdelingenzaken de eindbeslissing (indien deze zowel met betrekking tot het verblijf als met betrekking tot de tewerkstelling positief is) ter kennis brengen van de posten en/of de gemeenten. Indien het gaat om een negatieve beslissing die door de Gewesten is genomen, moet de beslissing door de Gewesten ter kennis van de aanvrager worden gebracht.

8. Indien de Dienst Vreemdelingenzaken om een verblijfsreden een einde maakt aan het verblijf kan er bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en, zo nodig, bij de Raad van State een beroep worden ingesteld tegen deze beslissing. De intrekking kan ook op vraag van het Gewest plaatsvinden wanneer aan de voorwaarden voor de toekenning van een arbeidsvergunning niet langer is voldaan. Tegen deze negatieve beslissing kan, wat het luik "werk" betreft, in beroep worden gegaan bij de gewestminister en, zo nodig, bij de Raad van State. Indien de Dienst Vreemdelingenzaken de gecombineerde vergunning intrekt, kan hiertegen steeds een beroep worden ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en, zo nodig, bij de Raad van State.

In fine:

Elke instantie moet haar beslissingen motiveren en elke beslissing bevat de inlichtingen die betrekking hebben op het beroep.

Alle beslissingen die dubbel positief zijn (verblijf en tewerkstelling) worden steeds ter kennis gebracht door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Alle beslissingen die negatief zijn met betrekking tot het luik van het verblijf, worden door de Dienst Vreemdelingenzaken ter kennis van de werknemer (+ informatie voor de werkgever) gebracht.

Alle beslissingen om een einde te maken aan de machtiging om te werken die door de deelstaat worden genomen, worden door de Dienst Vreemdelingenzaken ter kennis van de werknemer en de werkgever gebracht. De richtlijn legt weliswaar geen gecombineerde procedure op, maar met het oog op een coherente aanpak en rechtszekerheid geeft de DVZ kennis van alle beslissingen om een einde te maken aan de machtiging om

décision négative, cette décision négative est notifiée par la Région au travailleur et à l'employeur. Dans ce cas, aussi bien l'employeur que le travailleur ont la possibilité d'introduire un recours auprès du ministre Régional compétent. Un recours contre la décision du ministre Régional est encore ouvert auprès du Conseil d'État par la suite.

7. Finalement, l'Office des étrangers portera à la connaissance des postes et/ou des communes la décision finale si celle-ci est positive à la fois sur le séjour et sur l'emploi. S'il s'agit d'une décision négative prise par les Régions, la décision sera notifiée par les Régions au demandeur.

8. S'il est mis fin au séjour par l'Office des étrangers pour un motif de séjour, il existe un recours contre cette décision auprès du Conseil du Contentieux des Etrangers et, le cas échéant, auprès du Conseil d'État. Le retrait peut aussi avoir lieu sur demande de la Région quand les conditions pour l'octroi de l'autorisation de travail ne sont plus remplies. Contre cette décision négative, pour ce qui est du volet "travail", il existe un recours auprès du ministre Régional et, le cas échéant, auprès du Conseil d'État. Lorsque l'Office des étrangers retire le permis unique, un recours peut toujours être introduit auprès du Conseil du Contentieux des Etrangers et, le cas échéant, auprès du Conseil d'État.

In fine:

Chaque instance doit motiver ses décisions et chaque décision comporte les informations relatives au recours.

Toutes les décisions doublement positives (séjour et emploi) sont toujours notifiées par l'Office des étrangers.

Toutes les décisions négatives sur le volet séjour sont notifiées au travailleur (+ information à l'employeur) par l'Office des étrangers.

Toutes les décisions de fin d'autorisation de travailler prises par l'entité fédérée sont notifiées au travailleur et à l'employeur par l'Office des étrangers. En effet, même si la directive n'impose pas une procédure unique, par souci de cohérence et de sécurité juridique, l'OE notifie toutes décisions de fin d'autorisation de travailler, notamment afin de notifier un ordre de quitter le territoire ou de délivrer une autorisation provisoire de séjour afin

te werken, inzonderheid het kennisgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten of het afgeven van een machtiging tot voorlopig verblijf, zodat de onderdaan van een derde land naar een andere werkgever kan zoeken.

Van alle andere negatieve beslissingen met betrekking tot het luik van het verblijf geeft de deelstaat kennis aan de werknemer/werkgever.

Het schema is eveneens van toepassing indien er sprake is van een aanvraag voor een verlenging van de arbeidsvergunning en de verblijfsvergunning (maar vrijstelling van betaling van de bijdrage).

Alle partners hebben zich er ook toe verbonden:

• de doorlooptijden, in het bijzonder voor profielen die van belang zijn voor de concurrentiepositie van onze bedrijven, zoals bijvoorbeeld hooggeschoolden of voor functies die op korte tijd dienen te worden ingevuld, zoals knelpuntberoepen, zoveel mogelijk te beperken, zonder de eisen van een ernstig veiligheidsonderzoek in het gedrang te brengen;

• na verloop van tijd een mechanisme in te voeren om de efficiëntie van de procedure te evalueren.

II. — **ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING**

Artikel 1

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet, luidens welk elk voorstel of ontwerp van wet vermeldt of het een aangelegenheid als bedoeld in de artikelen 74, 77 of 78 van de Grondwet regelt.

Art. 2

Aangezien artikel 16. van richtlijn 2011/98/EU voorschrijft dat wanneer de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aannemen om aan deze richtlijn te voldoen, in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan moet worden verwezen naar de richtlijn, geeft artikel 2 van het ontwerp van wet aan dat het ontwerp van wet deze richtlijn gedeeltelijk omzet in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Hetzelfde geldt voor het artikel 26 van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.

que le ressortissant de pays tiers puisse chercher un autre employeur.

Toutes les autres décisions négatives sur le volet emploi sont notifiées au travailleur/employeur par l'entité fédérée.

Le schéma est également d'application en cas de demande de renouvellement de l'autorisation de travailler et de séjourner (mais dispense du paiement de la redevance).

Tous les partenaires se sont également engagés à

• raccourcir au maximum les délais associés à la procédure, en particulier pour les profils qui sont intéressants dans le cadre de la compétitivité de nos entreprises à l'instar des travailleurs hautement qualifiés ou des fonctions à pourvoir rapidement (par ex. métiers en pénurie) sans mettre en péril l'exigence d'un contrôle approfondi de sécurité;

• à mettre en place un mécanisme d'évaluation de l'efficience de la procédure, au terme d'un certain délai.

II. — **COMMENTAIRE DES ARTICLES**

Article 1er

Cette disposition est de nature purement juridico-technique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution, en vertu duquel toute proposition ou tout projet de loi précise s'il s'agit d'une matière visée à l'article 74, à l'article 77 ou à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Étant donné que l'article 16 de la directive 2011/98/UE prévoit que lorsque les États membres adoptent les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à la directive, ces dispositions doivent contenir une référence à la directive ou doivent être accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle, l'article 2 du projet de loi prévoit que le projet de loi transpose partiellement cette directive dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Il en est de même concernant l'article 26 de la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

De omzetting die in dit ontwerp wordt uitgevoerd is gedeeltelijk, vermits zij ook wordt gerealiseerd door andere reglementaire teksten die tot de bevoegdheid van andere ministers behoren.

Art. 3

Artikel 3 wijzigt artikel 1/1, § 2, van de Vw, om te voorzien in een bijdrage in het kader van de aanvragen ingediend op basis van het nieuwe artikel 61/25-1 (aanvraag voor een gecombineerde vergunning). De betaling van de bijdrage is een voorwaarde voor de ontvankelijkheid van de aanvraag, overeenkomstig artikel 1/1, § 1, eerste lid, van de Vw. De bevoegde gewestelijke overheid gaat na of er een bewijs is van de betaling van de bijdrage.

De procedure om het dossier te analyseren inzake redenen voor werk en de procedure om het dossier te analyseren inzake verblijfsredenen zijn samengevoegd en verlopen gelijktijdig. Het administratief dossier dat de onderdaan van een derde land indient in het kader van een procedure overeenkomstig artikel 61/25-1 wordt aan de Dienst Vreemdelingenzaken bezorgd. De bijdrage is gekoppeld aan het uitoefenen van een materiële bevoegdheid, mits ze wordt geïnd bij de behandeling van de verblijfsaanvraag (de aanvraag voor een arbeidsvergunning geldt als aanvraag voor een verblijfsvergunning).

Art. 4

De onderdaan van een derde land die in een andere lidstaat in het bezit is van de status van langdurig ingezetene kan om beroepsredenen, studieredenen of om het even welke andere reden voor een periode van meer dan drie maanden in België verblijven, indien hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt (zie artikel 61/7 van de Vw). Indien de onderdaan van een derde land op het grondgebied wenst te verblijven omdat hij er een activiteit in loondienst wil uitoefenen zijn de artikelen 61/25-1, nieuw, van de Vw, en volgende, van toepassing. Hij moet een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen bij het bevoegde gewest en deze aanvraag zal krachtens artikel 61/25-1, nieuw, evenveel waard zijn als de indiening van een verblijfsaanvraag. De artikelen 110*quater* en 110*quinquies* van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 zijn bijgevolg niet van toepassing.

Art. 5 en 6

Artikel 5 voegt in titel II, “Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen”, van de wet van 15 december 1980

La transposition réalisée par le présent projet est partielle étant donné que la transposition est également assurée par d’autres textes réglementaires qui relèvent des attributions d’autres ministres.

Art. 3

L’article 3 modifie l’article 1er/1, paragraphe 2, de la LLE afin de prévoir une redevance dans le cadre des demandes introduites sur base du nouvel article 61/25-1 (demande de permis unique). Le paiement de la redevance est une condition de recevabilité de la demande, conformément à l’article 1er/1, § 1er, alinéa 1er de la LLE. La présence de la preuve du paiement de la redevance sera vérifiée par l’autorité régionale compétente

La procédure d’analyse du dossier quant aux motifs d’emploi et la procédure d’analyse du dossier quant aux motifs de séjour sont conjointes et s’effectuent en parallèle. Concrètement, le dossier administratif déposé par le ressortissant de pays tiers dans le cadre d’une procédure conforme à l’article 61/25-1 sera communiqué à l’Office des étrangers. La redevance est effectivement liée à l’exercice d’une compétence matérielle, dans la mesure où elle est perçue à l’occasion du traitement de la demande de séjour (la demande d’autorisation de travailler valant la demande d’autorisation de séjour).

Art. 4

Le ressortissant de pays tiers, bénéficiaire du statut de résident de longue durée dans un autre état membre, peut séjourner en Belgique pour une période de plus de trois mois pour des motifs professionnel, d’études ou pour tout autre motif s’il dispose des ressources suffisantes (voir article 61/7 de la LLE). Dans le cas où le ressortissant de pays tiers souhaite séjourner parce qu’il souhaite exercer une activité salariée sur le territoire, les articles 61/25-1 nouveau de la LLE et suivant sont d’application. En effet, il devra introduire une demande d’autorisation de travailler auprès de la région compétente et cette demande, conformément à l’article 61/25-1 nouveau, équivaudra à l’introduction d’une demande de séjour. Par conséquent, les articles 110*quater* et 110*quinquies* de l’arrêté royal du 8 octobre 1981 ne sont pas d’application.

Art. 5 et 6

L’article 5 insère dans le Titre II, “Dispositions complémentaires et dérogatoires relatives à certaines catégories d’étrangers”, de la loi du 15 décembre 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna "Vw" genoemd), een nieuw hoofdstuk in over de onderdanen van derde landen die in het Rijk verblijven of wensen te verblijven om er te werken voor een periode van meer dan negentig dagen.

Dit nieuwe hoofdstuk is in twee afdelingen onderverdeeld. Artikel 6 voert de eerste afdeling in, "Afdeling 1. Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers", waarin de bepalingen staan over de één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning en de behandeling van deze aanvraag.

Art. 7

Het nieuwe artikel 61/25-1 bepaalt het toepassingsgebied van het nieuwe hoofdstuk VIII.

Het tweede lid omschrijft hetgeen moet worden verstaan onder "bevoegde overheid". Het betreft de administratieve overheid aangewezen door de wetgeving van het Waalse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk-Gewest, het Vlaamse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, bevoegd voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Als gevolg van het advies van de Raad van State[3] werd een verwijzing naar het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten (hierna "samenwerkingsakkoord") toegevoegd, aangezien dit wetsontwerp in overeenstemming moet zijn met dit samenwerkingsakkoord.

Net zoals de bepalingen van het wetsontwerp beoogt dit samenwerkingsakkoord de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket

[3] Advies 62.992/4 van 12 maart 2018 betreffende een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après "LLE") un nouveau chapitre relatif aux ressortissants de pays tiers qui séjournent ou souhaitent séjourner dans le Royaume à des fins d'emploi pour une période de plus de nonante jours.

Ce nouveau chapitre est subdivisé en deux sections. L'article 6 introduit une première section "Section 1 – Dispositions relatives à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers", regroupant les dispositions relatives à la procédure de demande de permis unique et de traitement de cette demande.

Art. 7

Le nouvel article 61/25-1 détermine le champ d'application du nouveau chapitre VIII.

Le second alinéa définit ce qu'il y a lieu d'entendre par "autorité compétente". Il s'agit de l'autorité administrative désignée par les législations de la Région Wallonne, la Région de Bruxelles-Capitale, la Région flamande et la Communauté germanophone, compétente pour l'occupation des travailleurs étrangers.

Faisant suite à l'avis du Conseil d'État[3], une référence à l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi des autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers (ci-après "accord de coopération") a été ajoutée dans la mesure où le présent projet de loi doit y être conforme.

Cet accord de coopération vise, comme les dispositions du projet de loi, à transposer partiellement la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailleur sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour

[3] Avis 62.992/4 du 12 mars 2018 sur un avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

Art. 8

Artikel 61/25-2 bevat de gezamenlijke procedure verblijf-werk.

Paragraaf 1, eerste lid, bepaalt dat de minister, of zijn gemachtigde, beslist over een aanvraag die is ingediend bij de bevoegde gewestelijke overheid.

Het tweede lid vermeldt de voor de analyse van de aanvraag vereiste documenten die moeten worden overgelegd in het aanvraagdossier dat bij de bevoegde gewestelijke overheid wordt ingediend. Deze lijst is niet exhaustief en belet de minister of zijn gemachtigde niet aanvullende inlichtingen en documenten te eisen op basis van artikel 25, § 2 van het samenwerkingsakkoord.

Na het advies van de Raad van State werd de juridische basis van de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om bijkomende inlichtingen of documenten te vragen aangepast. Er wordt niet meer verwezen naar het nieuwe artikel 61/25-6, § 3 van het wetsontwerp. De bepaling verwijst naar het overeenkomstige artikel van het samenwerkingsakkoord. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 7.

De lijst van de documenten is wel duidelijk, maar hier moet toch worden opgemerkt dat, zoals voorgeschreven bij artikel 37, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord, de beroepen tegen de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van de gecombineerde vergunningsaanvragen worden ingediend bij de Raad van State. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om kennis te nemen van de annulatieberoepen tegen die beslissingen, om het even welke documenten niet werden geleverd, aangezien de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid zijn genomen door de bevoegde gewestelijke overheid op grond van haar eigen wetgeving en niet op grond van de wet van 15 december 1980. Artikel 39/1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is dus niet van toepassing.

Wat de bepaling onder 2° betreft, moet de kopie van elk document dat de voldoende bestaansmiddelen van de onderdaan van een derde land aantoont worden begrepen als een arbeidscontract, een benoemingsakte, een inschrijving in de pool van de zeelieden der koopvaardij, enzovoort.

Wat de bepaling onder 3° betreft, moet de bijdrage alleen bij de eerste aanvraag worden betaald (inclusief

les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre.

Art. 8

L'article 61/25-2 présente la procédure conjointe séjour-travail.

Le paragraphe premier, alinéa premier, précise que le ministre, ou son délégué, statue sur une demande introduite auprès de l'autorité régionale compétente.

Le second alinéa précise les documents nécessaires à l'analyse de la demande qui devront être présents dans le dossier de demande introduit auprès de l'autorité régionale compétente. Cette liste n'est pas exhaustive et est sans préjudice pour le ministre ou son délégué de demander des informations ou des documents complémentaires sur base de l'article 25, § 2 de l'accord de coopération.

Suite à l'avis du Conseil d'État, le fondement juridique de la possibilité pour le ministre ou son délégué de demander des informations ou documents complémentaires a été adapté. Il n'est plus fait référence au nouvel article 61/25-6 § 3 du projet de loi. La disposition renvoie à l'article correspondant de l'accord de coopération. Il est renvoyé au commentaire de l'article 7.

Si la liste des documents est assez claire, précisons toutefois que comme prévu par l'article 37 alinéa 1er de l'accord de coopération, les recours à l'encontre des décisions d'irrecevabilité des demandes de permis unique sont introduits auprès du Conseil d'État. Le Conseil du contentieux des étrangers est sans compétence pour connaître des recours en annulation dirigés contre ces décisions et ce, quels que soient les documents qui n'ont pas été fournis, dès lors que les décisions d'irrecevabilité sont prises par l'autorité régionale compétente sur base de leur propre législation et non sur base de la loi du 15 décembre 1980. L'article 39/1, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980 n'est par conséquent pas applicable.

Concernant le deuxièmement, la copie du tout document prouvant les moyens de subsistance suffisants du ressortissant de pays tiers s'entend comme le contrat de travail, un acte de désignation, l'inscription au pool de la marine marchande, etc.

Concernant le troisièmement, il y a lieu de payer la redevance qu'en cas de première demande (y inclus en

bij verandering van status). Zo moet dus een onderdaan van een derde land die een aanvraag krachtens artikel 61/25-1 heeft ingediend, op basis daarvan een vergunning voor verblijf en werk kreeg, en vervolgens van verblijfsstatus veranderde (gezinshereniging, onderzoeker, student, illegaal verblijf, …), opnieuw de bijdrage betalen bij indiening van een nieuwe aanvraag krachtens artikel 61/25-1. Als een onderdaan van een derde land, die als werknemer tot het verblijf is gemachtigd op grond van een gecombineerde vergunning, een aanvraag als hooggekwalificeerde werknemer indient op grond van een Europese blauwe kaart, of omgekeerd, wordt dit ook als een verandering van status beschouwd.

Wat de bepaling onder 4° betreft, merkt de Raad van State op dat het samenwerkingsakkoord voorziet dat de aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op werk, die als machtiging tot verblijf geldt, in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid bij de territoriaal bevoegde gewestelijke overheid wordt ingediend. Aangezien het Gewest volgens artikel 18, § 2 van het samenwerkingsakkoord de nadere regels voor de indiening van deze aanvraag bepaalt, is de Raad van State van mening dat de bepaling onder 4° moet worden weggelaten. Bijgevolg werd dit punt geschrapt.

Wat de bepalingen onder 4° en 5° betreft, moeten deze twee documenten enkel in het geval van een eerste aanvraag worden afgegeven (met inbegrip van de gevallen waarin men van status verandert). Deze documenten moeten aanwezig zijn, maar het laatste lid van de eerste paragraaf geeft de minister of zijn gemachtigde de mogelijkheid om de onderdaan van een derde land tot een verblijf te machtigen wanneer hij om een reden onafhankelijk van zijn wil (dit document bestaat niet in zijn land van herkomst of de procedure voor de afgifte van dit document neemt verschillende maanden in beslag) niet in staat is een van deze documenten, of beide documenten, over te leggen wanneer hij zijn aanvraag indient. Soortgelijke bepalingen vindt men in artikel 58, tweede lid, van de Vw, dat betrekking heeft op studenten.

Paragraaf 2 biedt de onderdaan van een derde land die al toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk voor ten hoogste drie maanden[4], overeenkomstig

[4] Artikel 5 van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers maakt het immers mogelijk sommige categorieën van buitenlandse onderdanen, die al houder zouden zijn van een visum kort verblijf, toe te laten te werken: “In afwijking van artikel 4, § 2, van de wet, mag de arbeidsvergunning worden toegekend aan de werkgever voor de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen bedoeld in artikel 9, bij artikel 2, eerste lid, 34° die België zijn binnengekomen om er tewerkgesteld te worden vooraleer de werkgever de arbeidsvergunning heeft bekomen.”.

cas de changement de statut). Ainsi, un ressortissant de pays tiers ayant introduit une demande conforme à l’article 61/25-1, autorisé au séjour et au travail sur cette base mais ayant, par la suite, changé de statut de séjour (regroupement familial, chercheur, étudiant, séjour illégal, …) devra à nouveau payer la redevance en cas d’introduction d’une nouvelle demande conforme à l’article 61/25-1. Est également considéré comme un changement de statut, le ressortissant de pays tiers qui, autorisé au séjour comme travailleur sous le couvert d’un permis unique, introduit une demande en tant que travailleur hautement qualifié sous le couvert d’une carte bleue européenne, ou inversement.

Concernant le quatrièmement, le Conseil d’État relève que l’accord de coopération prévoit que la demande d’autorisation de séjour à des fins de travail, laquelle vaut autorisation de séjour, est introduite sous la forme d’une demande d’autorisation de travail auprès de l’autorité régionale territorialement compétente. Dans la mesure où, aux termes de l’article 18 § 2 de l’accord de coopération, il revient à la Région de déterminer les modalités d’introduction de cette demande, le Conseil d’État est d’avis omettre le quatrièmement. Ce point a par conséquent été supprimé.

Concernant le quatrièmement et le cinquièmement, ces deux documents sont à fournir uniquement dans les cas de premières demandes (y compris en cas de changement de statut). La présence de ces documents est obligatoire mais le dernier alinéa du paragraphe premier donne la possibilité au ministre ou à son délégué d’autoriser au séjour le ressortissant de pays tiers qui n’est pas en mesure de présenter au moment de l’introduction de sa demande l’un ou l’autre de ces documents, voire les deux, pour un motif indépendant de sa volonté (ce document n’existe pas dans son pays d’origine ou la procédure de délivrance de ce document prend plusieurs mois). Voir, comme dispositions similaires, l’article 58, alinéa 2, de la LLE, relatif aux étudiants.

Le paragraphe 2 donne la possibilité au ressortissant d’un pays tiers déjà admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour trois mois au maximum[4] conformément

[4] En effet, l’article 5 de l’arrêté royal du 9 juin 1999 portant exécution de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers permet d’autoriser travailler certaines catégories de ressortissant étrangers qui seraient déjà titulaires d’un visa de court séjour: “Par dérogation à l'article 4, § 2, de la loi, l'autorisation d'occupation peut être accordée à l'employeur pour l'occupation de ressortissants étrangers, visés à l'article 9 et à l'article 2, alinéa 1er, 34° qui ont pénétré en Belgique avant que l'employeur ait obtenu l'autorisation d'occupation.”.

titel I, hoofdstuk II, van de Vw, of voor meer dan drie maanden (houder zijn van een machtiging tot lang verblijf), overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, de mogelijkheid een aanvraag voor een verblijfsmachtiging met het oog op werk in te dienen, en vermeldt de documenten die hij moet overleggen, zoals dat al is voorgeschreven bij artikel 25/2, 1°, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Paragraaf 3 beschrijft de gezamenlijke procedure als de minister of zijn gemachtigde de onderdaan van een derde land toestaat op het grondgebied te verblijven. Deze toestemming is onder opschortende voorwaarde: ze geldt alleen als de onderdaan van een derde land mag werken, als de beslissing door de minister, of zijn gemachtigde, wordt genomen, of als de beslissing impliciet is, omdat de behandelingstermijn van de aanvraag is overschreden.

De opschortende voorwaarde

Artikel 1168 van het Burgerlijk Wetboek zegt: "Een verbintenis is voorwaardelijk, wanneer men deze doet afhangen van een toekomstige en onzekere gebeurtenis, hetzij door de verbintenis op te schorten totdat de gebeurtenis zal plaatshebben, hetzij door ze teniet te doen, naargelang de gebeurtenis plaatsheeft of niet plaatsheeft". In het eerste geval is de voorwaarde opschortend.

Sinds het arrest van het Hof van Cassatie van 5 juni 1981 wordt de opschortende voorwaarde omschreven als "*un événement futur et incertain, extrinsèque par rapport au droit qu'elle affecte, qui suspend l'exigibilité de l'obligation. C'est le caractère incertain de la condition qui la distingue du terme*".[5]

["een toekomstige, onzekere en externe gebeurtenis die losstaat van het recht dat erdoor wordt geraakt, die de eisbaarheid van de verbintenis opschort. Het is het onzeker karakter van de voorwaarde die haar onderscheidt van de termijn."]

Indien dus de voorwaarde niet tot stand komt of onmogelijk wordt, vervalt het recht definitief, aangezien het nooit zal kunnen worden toegepast.

Paragraaf 4 bepaalt dat van de beslissing de gecombineerde vergunning toe te staan wordt kennisgegeven door de minister of zijn gemachtigde in één enkele administratieve handeling, zoals voorgeschreven bij artikel 4, lid 2, van de richtlijn.

[5] P. Van Ommeslaghe, *traité de droit civil belge*, *op. cit.*, p. 1775.

au Titre I, Chapitre II de la LLE, ou pour plus de trois mois (être titulaire d'une autorisation de long séjour) conformément au Titre I, chapitre III d'introduire une demande d'autorisation de séjour à des fins de travail et précise les documents qu'il doit fournir, tel que cela est prévu à l'article 25/2, 1°, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Le paragraphe trois décrit la procédure conjointe lorsque le ministre ou son délégué autorise le ressortissant de pays tiers à séjourner sur le territoire. Cette autorisation est sous condition suspensive: celle-ci ne vaut que si le ressortissant de pays tiers est autorisé à travailler, que la décision soit prise par le ministre, ou son délégué, ou que la décision soit implicite par dépassement du délai de traitement de la demande.

La condition suspensive

L'article 1168 du Code civil stipule que "l'obligation est conditionnelle lorsqu'on la fait dépendre d'un événement futur et incertain, soit en la suspendant jusqu'à ce que l'événement arrive, soit en la résiliant, selon que l'événement arrivera ou n'arrivera pas". Dans le premier cas, la condition est suspensive.

Depuis l'arrêt de la Cour de cassation du 5 juin 1981, la condition suspensive est définie comme "un événement futur et incertain, extrinsèque par rapport au droit qu'elle affecte, qui suspend l'exigibilité de l'obligation. C'est le caractère incertain de la condition qui la distingue du terme"[5].

Ainsi, si la condition ne se réalise pas ou devient impossible, le droit deviendra définitivement caduc, étant donné qu'il ne pourra jamais être mis en œuvre.

Le paragraphe 4 prévoit que la décision accordant le permis unique est notifiée par le ministre ou son délégué dans un acte administratif unique tel que prévu par l'article 4 § 2 de la directive.

[5] P. Van Ommeslaghe, *traité de droit civil belge*, *op. cit.*, p. 1775.

Om rekening te houden met de algemene opmerking in het advies van de Raad van State werd paragraaf 4 aangevuld met de artikelen van het samenwerkingsakkoord die door deze paragraaf omgezet worden. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 7.

In zijn algemene opmerking beveelt de Raad van State aan om de gecombineerde vergunning in overeenstemming met het samenwerkingsakkoord te definiëren, **wanneer dit begrip voor de eerste keer wordt gebruikt**. Dit advies werd niet gevolgd omdat deze bepaling, in tegenstelling tot artikel 61/25-6, niet voorziet welk type verblijfstitel afgegeven wordt wanneer de verblijfs- en arbeidsvergunningen worden toegekend, maar enkel de vorm welke deze machtigingen aannemen. De gecombineerde vergunning betreft een document dat de toekenning van deze machtigingen materialiseert.

Paragraaf 5 vermeldt dat het verblijf van rechtswege eindigt als de arbeidsvergunning afloopt, onverminderd de bevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde om een einde te maken aan het verblijf en een bevel te geven om het grondgebied te verlaten. De termijn om het grondgebied te verlaten wordt bepaald conform artikel 74/14.

Deze periode van negentig dagen stelt de onderdaan van een derde land in staat een nieuwe werkgever te zoeken. Hetzelfde geldt voor de familieleden van de onderdaan van een derde land. Als de duur van negentig dagen de geldigheid van hun verblijfstitel overschrijdt, wordt hun een voorlopig verblijfsdocument afgegeven.

Deze bepaling stelt in staat de Vw in overeenstemming te brengen met artikel 18.3. van het Europees Sociaal Handvest[6], aangezien er niet meer automatisch een einde aan het verblijf van de onderdaan van een derde land zal worden gemaakt, zodat hij ander werk zal kunnen zoeken door een nieuwe arbeidsvergunning

[6] "Artikel 18 – Recht op het uitoefenen van een op winst gerichte bezigheid op het grondgebied van andere Overeenkomstsluitende Partijen. Ten einde de onbelemmerde uitoefening van het recht op het uitoefenen van een op winst gerichte bezigheid op het grondgebied van elke andere Overeenkomstsluitende Partij te waarborgen, verbinden de Overeenkomstsluitende Partijen zich: (…) 3. de regelingen met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, individueel of gemeenschappelijk op soepeler wijze toe te passen; (…).".

Afin de répondre à l'observation générale du Conseil d'État dans son avis, le paragraphe 4 a été complété par les articles de l'accord de coopération qu'il retranscrit. Il est renvoyé au commentaire de l'article 7.

Dans son observation générale, le Conseil d'État préconise de définir le permis unique conformément à l'accord de coopération **lorsque cette notion est pour la première fois utilisée**. Cet avis n'a pas été suivi car, contrairement à l'article 61/25-6, cette disposition ne prévoit pas quel type de titre de séjour est délivré lorsque les autorisations de séjour et de travail sont octroyées mais uniquement la forme que prennent ces autorisations. Le permis unique est quant à lui un document matérialisant l'octroi de ces autorisations.

Le paragraphe cinq précise que le séjour prend fin de plein droit nonante jours après la fin de l'autorisation de travailler, sans préjudice pour le ministre ou son délégué de mettre fin au séjour et de donner un ordre de quitter le territoire. Le délai pour quitter le territoire est fixé dans le respect de l'article 74/14.

Cette période de nonante jours permet au ressortissant de pays tiers de rechercher un nouvel employeur. Il en sera de même pour les membres de famille du ressortissant de pays tiers. Si la durée de nonante jours dépasse la validité de leur titre de séjour, un document provisoire de séjour leur sera délivré.

Cette disposition permet de rendre la LLE conforme à l'article 18, § 3, de la Charte Sociale européenne[6] puisqu'il ne sera plus mis fin automatiquement au séjour du ressortissant de pays tiers, ce qui lui permettra de chercher un autre travail en sollicitant une nouvelle autorisation de travailler, sous réserve des circonstances

[6] "Article 18 – Droit à l'exercice d'une activité lucrative sur le territoire des autres Parties en vue d'assurer l'exercice effectif du droit à l'exercice d'une activité lucrative sur le territoire de toute autre Partie, les Parties s'engagent: (…) 3. à assouplir, individuellement ou collectivement, les réglementations régissant l'emploi des travailleurs étrangers; (…).".

te vragen, onder voorbehoud van de uitzonderlijke omstandigheden die op grond van artikel 19.8. van het Handvest de verwijdering toestaan[7].

Om rekening te houden met de algemene opmerking in het advies van de Raad van State werd paragraaf 5 aangevuld met het artikel van het samenwerkingsakkoord dat door de paragraaf hernomen wordt. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 7.

Paragraaf 6 beschrijft de gezamenlijke procedure wanneer de minister of zijn gemachtigde het verblijf van de onderdaan van een derde land weigert of er een einde aan maakt.

Paragraaf 7, eerste lid, voorziet in de kennisgeving, door de minister of zijn gemachtigde, aan de onderdaan van een derde land, van alle beslissingen die hij neemt. De werkgever wordt slechts geïnformeerd, wegens de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Om rekening te houden met de algemene opmerking in het advies van de Raad van State werd paragraaf 7 aangevuld met het artikel van het samenwerkingsakkoord dat door de paragraaf hernomen wordt. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 7.

Het tweede lid voorziet in de kennisgeving van alle beslissingen tot beëindiging van de arbeidsvergunning door de minister of zijn gemachtigde, zodat de minister of zijn gemachtigde een beslissing tot beëindiging van het verblijf kunnen nemen en zo nodig een bevel om het grondgebied te verlaten kunnen geven of een voorlopig verblijfsdocument kunnen afgeven.

Hierbij moet worden opgemerkt dat de gewest- of gemeenschapsoverheid kennis geeft van de beslissingen

[7] Zie voor verduidelijking de rapportage over de toepassing door België van het Europees Sociaal Handvest. België heeft in oktober 2015 een rapport 2015 aan de bevoegde instanties van de Raad van Europa bezorgd. In dit rapport verbindt België zich ertoe de Vw te wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met artikel 18.3. en zijn interpretatie door de Raad van Europa. Zie document van de Raad van Europa: "Herzien Europees Sociaal Handvest – Europees Comité voor sociale rechten – Conclusies 2012 – Algemene inleiding", p. 9, "Gevolgen van het werkverlies": ["Het Comité merkt op dat de toekenning en de annulering van de arbeidskaart en van de voorlopige verblijfstitel werkelijk met elkaar verbonden kunnen zijn aangezien zij hetzelfde doel nastreven, te weten een buitenlandse onderdaan de mogelijkheid bieden betaald werk te verrichten. Daarom zou het in strijd zijn met het Handvest, wanneer een arbeidskaart wordt ingetrokken voordat ze is verstreken omdat er vroegtijdig een einde is gemaakt aan het arbeidscontract of omdat de werknemer niet meer voldoet aan de voorwaarden waaronder dit contract is gesloten, deze werknemer automatisch de mogelijkheid te ontnemen in de betrokken Staat te blijven en een andere betrekking te zoeken en een nieuwe arbeidskaart aan te vragen, onder voorbehoud van de uitzonderlijke omstandigheden die op grond van artikel 19.8. de uitzetting toestaan."]).

exceptionnelles qui, au titre de l'article 19, § 8, de la Chartre, autorise l'éloignement[7].

Afin de répondre à l'observation générale du Conseil d'État dans son avis, le paragraphe 5 a été complété par l'article de l'accord de coopération qu'il reprend. Il est renvoyé au commentaire de l'article 7.

Le paragraphe six décrit la procédure conjointe lorsque le ministre ou son délégué refuse le séjour ou met fin au séjour du ressortissant de pays tiers.

Le septième paragraphe, alinéa premier, prévoit la notification par le ministre ou son délégué de toutes les décisions qu'il prend au ressortissant d'un pays tiers. L'employeur est seulement informé en raison du respect de la vie privée.

Afin de répondre à l'observation générale du Conseil d'État dans son avis, le paragraphe 7 a été complété par l'article de l'accord de coopération qu'il reprend. Il est renvoyé au commentaire de l'article 7.

Le deuxième alinéa prévoit la notification de toutes les décisions de fin d'autorisation de travail par le ministre ou son délégué de sorte que le ministre ou son délégué puisse prendre une décision de fin de séjour et donner un ordre de quitter le territoire le cas échéant ou délivrer un document provisoire de séjour.

Précisons que l'autorité régionale ou communautaire notifie les décisions de refus de travailler, les décisions

[7] Pour plus de précisions, voir le rapportage sur l'application par la Belgique de la Charte sociale européenne. La Belgique a remis un rapport 2015 aux instances compétentes du Conseil de l'Europe en octobre 2015. Dans ce rapport, la Belgique s'engage à modifier la LLE afin de la conformer à l'article 18, § 3, et l'interprétation qui en est donnée par le Conseil de l'Europe (voir le document du Conseil de l'Europe "Charte sociale européenne révisée – Comité européen des Droits sociaux – Conclusions 2012 – Introduction générale", p. 9 "Conséquences de la perte d'emploi": "Le Comité observe que l'octroi et l'annulation du permis de travail et du titre de séjour temporaire peuvent effectivement être liés en ce qu'ils poursuivent le même but, à savoir donner à un ressortissant étranger la possibilité d'exercer une activité rémunérée. Cela étant, lorsqu'un permis de travail est révoqué avant sa date d'expiration au motif qu'il a été mis fin prématurément au contrat de travail ou que le travailleur ne remplit plus les conditions auxquelles ce contrat a été accordé, il serait contraire à la Charte de priver automatiquement ce travailleur de la possibilité de continuer à résider dans l'État concerné et de chercher un autre emploi et solliciter un nouveau permis de travail, sous réserve des circonstances exceptionnelles qui, au titre de l'article 19§ 8, autorisent l'expulsion.".

tot weigering van de arbeidsvergunning, de beslissingen tot ontvankelijkheid of niet-ontvankelijkheid van de aanvraag, de vragen voor aanvullende inlichtingen en de beslissingen tot opschorting van de termijnen die zij zal hebben genomen.

Art. 9

Het eerste lid schijft voor dat de aanvraag voor verlenging moet worden ingediend voordat de vorige vergunning verstrijkt. De termijn van twee maanden is een termijn van orde. Het verhindert noch de minister of zijn gemachtigde, noch de gewest- of de gemeenschapsoverheid om een negatieve beslissing te nemen. De termijn laat toe voorrang te geven aan een behandeling van de aanvraag gedurende de overblijvende geldigheidsperiode van de verblijfstitel van de onderdaan van een derde land.

Om rekening te houden met de algemene opmerking in het advies van de Raad van State werd het eerste lid aangevuld met het artikel van het samenwerkingsakkoord dat door het lid hernomen wordt. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 7.

Indien de onderdaan van een derde land na deze termijn zijn aanvraag indient, voor de redenen buiten zijn wil, zullen de minister of zijn gemachtigde of de gewestelijke overheid de aanvraag voor een gecombineerde vergunning onderzoeken.

Het tweede lid schrijft voor dat de onderdaan van een derde land een document ontvangt dat voorlopig zijn verblijf dekt, indien de minister, of zijn gemachtigde, en/of de bevoegde gewestelijke overheid, geen beslissing over de aanvraag heeft genomen voor de einddatum van de geldigheid van de verblijfstitel van de onderdaan van een derde land.

Art. 10

Als gevolg van het advies van de Raad van State wordt het door artikel 10 ingevoegde artikel 61/25-4 geschrapt. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 8 met betrekking tot paragraaf 1, tweede lid, 4° van artikel 61/25-2. Bijgevolg wordt de nummering van de artikelen aangepast.

Artikel 10 voert de tweede afdeling in: “Afdeling 2. Bepalingen met betrekking tot de machtiging om met het oog op werk op het grondgebied te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen”. Hierin zijn de bepalingen opgenomen over de

de recevabilité ou d’irrecevabilité de la demande, ainsi que les demandes d’informations complémentaires ou les décisions de suspension des délais qu’elle aura prises.

Art. 9

L’alinéa 1er prévoit que la demande de renouvellement doit être introduite avant l’expiration de l’autorisation précédente. Le délai de deux mois est un délai d’ordre. Il ne contraint ni le ministre ou le délégué, ni l’autorité régionale ou communautaire de prendre une décision négative. Ce délai permet de privilégier un traitement de la demande durant le reste de la période de validité du titre de séjour du ressortissant d’un pays tiers.

Afin de répondre à l’observation générale du Conseil d’État dans son avis, l’alinéa 1er a été complété par l’article de l’accord de coopération qu’il reprend. Il est renvoyé au commentaire de l’article 7.

Si le ressortissant d’un pays tiers introduit la demande après ce délai, pour des raisons indépendantes de sa volonté, le ministre ou son délégué et l’autorité régionale analyseront la demande de permis unique.

L’alinéa 2 prévoit que le ressortissant de pays tiers reçoit un document couvrant provisoirement son séjour si le ministre, ou son délégué, et/ou l’autorité régionale compétente n’a pas pris de décision sur la demande endéans la date de fin de validité du titre de séjour du ressortissant de pays tiers.

Art. 10

Suite à l’avis du Conseil d’État, l’article 61/25-4 inséré par l’article 10 est supprimé. Il est renvoyé au commentaire de l’article 8 concernant le paragraphe 1er, alinéa 2, 4° de l’article 61/25-2..

L’article 10 introduit une deuxième section “Section 2 – Dispositions relatives à l’autorisation de séjourner sur le territoire à des fins d’emploi pour une période de plus de nonante jours”, regroupant les dispositions relatives aux conditions de séjour pour accéder au marché de

verblijfsvoorwaarden om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt op het grondgebied, de verlenging of het einde van de verblijfsvergunning.

Art. 11

Artikel 61/25-4 bepaalt het toepassingsgebied van de tweede afdeling. Deze afdeling is van toepassing op alle onderdanen van een derde land die in het Rijk wensen te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen, om er te werken als loontrekkende (tenzij op deze onderdanen specifieke bepalingen van toepassing zijn of indien de onderdaan van een derde land geen aanvraag indient op basis van artikel 61/25-1). Deze onderdaan zal werken op grond van een gecombineerde vergunning.

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op onderdanen van derde landen die op het grondgebied van het Rijk wensen te werken en hun woonplaats in een aangrenzend land hebben. De artikelen 106 tot 110 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1971 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zijn van toepassing.

Art. 12

Artikel 61/25-5 bepaalt de voorwaarden en de procedure betreffende het luik verblijf in een aanvraag voor een gecombineerde vergunning.

Paragraaf 1 vermeldt de voorwaarden waaraan de onderdaan van een derde land moet voldoen om in België te mogen verblijven.

Er wordt in de eerste plaats naar de voorwaarden 5° tot 10° in artikel 3 van de Vw verwezen:

— niet ter fine van weigering van toegang of verblijf gesignaleerd staan in het Schengeninformatiesysteem of in de Algemeen Nationale Gegevensbank;

— niet worden geacht de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

— niet worden geacht de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

l'emploi sur le territoire, le renouvellement ou la fin de l'autorisation de séjour.

Art. 11

L'article 61/25-4 détermine le champ d'application de la deuxième section. Celle-ci s'applique à tous les ressortissants de pays tiers qui souhaitent séjourner dans le Royaume, pour une période supérieure à nonante jours, pour y travailler comme salarié (à moins que ces ressortissants tombent sous le champ d'application de dispositions spécifiques ou lorsque le ressortissant de pays tiers n'introduit pas de demande sur base de l'article 61/25-1). Ce ressortissant travaillera sous le couvert d'un permis unique.

Les ressortissants de pays tiers qui souhaitent travailler sur le territoire du Royaume tout en ayant leur résidence sur le territoire d'un pays limitrophe ne tombe pas dans le champ d'application du présent chapitre. Les articles 106 à 110 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers sont d'application.

Art. 12

L'article 61/25-5 détermine les conditions et la procédure relative au volet séjour dans une demande de permis unique.

Le paragraphe premier prévoit les conditions auxquelles le ressortissant de pays tiers doit répondre pour être autorisé au séjour.

En premier lieu, il est fait référence aux conditions 5° à 10° de l'article 3 de la LLE:

— ne pas être signalé aux fins de non-admission ou d'interdiction de séjour dans le système d'information Schengen ou dans la Banque de données Nationale Générale;

— ne pas être considéré comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

— ne pas être considéré comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

— niet sedert minder dan tien jaar uit het Rijk zijn teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken;

— niet het voorwerp zijn van een inreisverbod dat opgeschort noch opgeheven is;

— niet lijden aan een van de ziekten opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De bepaling onder 2° voorziet in het nagaan van de bestaansmiddelen: indien de bevoegde overheid niet heeft geoordeeld over de bestaansmiddelen die de onderdaan van een derde land kan doen gelden wegens zijn loon dat in zijn arbeidsovereenkomst is bepaald, moet de minister of zijn gemachtigde nagaan of de onderdaan van een derde land over voldoende bestaansmiddelen voor de duur van het voorgenomen verblijf beschikt.

Als er immers een arbeidsovereenkomst is, weigert de bevoegde gewestelijke overheid de aanvraag voor een arbeidsvergunning als het salaris lager is dan hetgeen is bepaald in collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 (zie het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, artikel 34, 6°). Dit betekent dat indien er geen arbeidsovereenkomst is, de analyse van de bestaansmiddelen wordt uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken als er geen voorafgaande controle door de gewesten is geweest[8].

Ten slotte schrijft de bepaling onder 3° voor dat de onderdaan van een derde land die zijn aanvraag wil indienen terwijl hij al op het grondgebied verblijft, tot het verblijf in het Rijk moet worden toegelaten of gemachtigd voor maximum drie maanden, overeenkomstig titel I, hoofdstuk II van de Vw, of voor meer dan drie maanden (houder zijn van een vergunning voor lang verblijf), overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, zoals dit is voorgeschreven bij artikel 25/2, 1°, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Paragrafen 2 en 3 bepalen de termijn binnen welke de minister, of zijn gemachtigde, moet beslissen over de verblijfsaanvraag, de gevolgen die de overschrijding van

[8] Dat zal ook het geval zijn indien een gewestelijke overheid een arbeidsvergunning invoert die niet van het bestaan van een arbeidskaart afhankelijk is. De onderdaan van een derde land zou dan een job mogen zoeken op het grondgebied. In dit geval moet de minister (of zijn gemachtigde) de mogelijkheid hebben, om het verblijf te kunnen toestaan, de voldoende bestaansmiddelen van de buitenlandse onderdaan om in zijn behoeften te voorzien na te gaan.

— ne pas avoir été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée;

— ne pas faire l'objet d'une interdiction d'entrée ni levée ni suspendue;

— ne pas être atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi.

Le deuxièmement prévoit le vérification des moyens de subsistance: si l'autorité compétente ne s'est pas prononcée sur les moyens de subsistance dont le ressortissant de pays tiers pourrait se prévaloir de par sa rémunération prévue dans son contrat de travail, le ministre ou son délégué devra vérifier que le ressortissant de pays tiers dispose des moyens de subsistance suffisants pour la durée du séjour envisagé.

En effet, en cas de présence d'un contrat de travail, l'autorité compétente régionale refuse la demande d'autorisation de travailler si le salaire est inférieur à ce qui est prévu dans la convention collective de travail n° 43 (voir l'arrêté royal du 9 juin 1999 portant exécution de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers, article 34, 6°). Concrètement, en cas d'absence d'un contrat de travail, l'analyse des moyens de subsistance doit être effectuée par l'Office des étrangers s'il n'y a pas eu de contrôle préalable par les régions[8].

Enfin, le troisièmement précise que le ressortissant de pays tiers qui souhaite introduire sa demande, alors qu'il est déjà présent sur le territoire, doit être admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour trois mois au maximum conformément au Titre I, Chapitre II de la LLE, ou pour plus de trois mois (être titulaire d'une autorisation de long séjour) conformément au Titre I, chapitre III, tel que cela est prévu à l'article 25/2, 1°, de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Les paragraphes 2 et 3 déterminent le délai dans lequel le ministre, ou son délégué, doit statuer sur la demande de séjour, ainsi que les conséquences en

[8] Tel serait également le cas si une autorité régionale met en place une autorisation de travailler qui ne dépend pas de l'existence d'un contrat de travail. Le ressortissant de pays tiers serait autorisé à chercher un emploi sur le territoire. Dans ce cas de figure, le ministre (ou son délégué), afin de l'autoriser au séjour, doit avoir la possibilité de vérifier les ressources suffisantes du ressortissant étranger pour subvenir à ses besoins.

de termijn heeft en de voorwaarden voor de verlenging van de termijn.

Deze termijn begint te lopen vanaf de datum waarop de bevoegde gewestelijke overheid de aanvraag volledig/ontvankelijk heeft verklaard.

In verband met de gevolgen van de overschrijding van de termijn (paragraaf 2, derde lid), moet worden onderstreept dat een impliciete weigering niet in aanmerking komt. Dit om de procedurele waarborgen te respecteren die door de richtlijn zijn gegeven, zoals de motiveringsplicht (artikel 8.1.), de kennisgevingsplicht (artikelen 5.3., 8.1. en 8.2.) en de informatieplicht over de beroepen (artikel 8.2.), en om de objectiviteit te garanderen van de voorwaarden en de criteria op grond waarvan een aanvraag kan worden afgewezen (overweging 17). Als dus de (eventueel verlengde) termijn van vier maanden is overschreden, wordt het verblijf toegestaan onder de opschortende voorwaarde van tot werken te zijn gemachtigd door de bevoegde overheid krachtens het nieuwe artikel 61/25-2, § 2, tweede lid. Het verblijf wordt daarentegen geweigerd indien aan de onderdaan van een derde land aanvullende documenten of inlichtingen worden gevraagd, maar hij deze niet binnen de gestelde termijn van 15 dagen bezorgt (paragraaf 3, tweede lid).

Wanneer de aanvraag wordt onderzocht, in bijzondere gevallen, kan van de onderdaan van een derde land worden geëist dat hij aanvullende inlichtingen en documenten overlegt. Wanneer blijkt dat ter staving van de aanvraag niet afdoende gegevens of documenten zijn verstrekt, wordt aan betrokkene medegedeeld welke aanvullende gegevens of documenten binnen een termijn van vijftien dagen moeten worden voorgelegd.

Indien de aanvullende gegevens niet binnen de gestelde termijn worden verstrekt, wordt de aanvraag afgewezen.

Het kan met name gaan om originele documenten, het uittreksel uit het strafregister indien de betrokkene in verschillende landen is verbleven alvorens de aanvraag in te dienen of een identiteitsbewijs wanneer de betrokkene onder een andere naam bij de Dienst Vreemdelingenwet bekend is

Om rekening te houden met de algemene opmerking in het advies van de Raad van State werden de paragrafen 2 en 3 aangevuld met het artikel van het samenwerkingsakkoord dat door deze paragrafen omgezet wordt. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 7.

cas de dépassement du délai et les conditions de prolongation dudit délai.

Ce délai commence à courir à partir de la date à laquelle l'autorité régionale compétente a déclaré la demande complète/recevable.

Concernant les conséquences en cas de dépassement du délai (paragraphe 2, alinéa 3), il est utile de préciser qu'afin de respecter les garanties procédurales édictées par la directive telles que l'obligation de motivation (article 8.1.), de notification (articles 5.3., 8.1. et 8.2.) et d'information sur les recours (article 8.2.), ainsi que l'objectivité des conditions et des critères sur base desquels une demande peut être rejetée (considérant 17), un refus implicite ne pourrait être envisagé. Par conséquent, en cas de dépassement du délai de quatre mois, prolongé le cas échéant, le séjour est autorisé sous la condition suspensive d'être autorisé à travailler par l'autorité compétente conformément au nouvel article 61/25-2, § 2, alinéa 2. Par contre, si des documents ou des informations complémentaires sont demandés au ressortissant de pays tiers mais que celui-ci ne les fournit pas dans le délai prévu de 15 jours , le séjour est refusé (paragraphe 3, alinéa 2).

Dans des cas particuliers, lors de l'examen de la demande, il peut être exigé du ressortissant de pays tiers la production d'informations et de documents complémentaires. Lorsque les documents produits à l'appui de la demande d'autorisation de séjour s'avèrent insuffisants ou sont expirés, il est notifié à l'intéressé quelles informations ou quels documents supplémentaires il doit encore produire dans un délai de 15 jours.

Si les informations ou les documents complémentaires n'ont pas été produits dans les délais, la demande est rejetée.

Il peut s'agir, notamment, de documents originaux, l'extrait de casier judiciaire lorsque l'intéressé a séjourné dans différents pays avant l'introduction de la demande ou d'une attestation d'identité lorsque l'intéressé est connu par l'Office des étrangers sous un autre nom.

Afin de répondre à l'observation générale du Conseil d'État dans son avis, les paragraphes 2 et 3 ont été complétés par l'article de l'accord de coopération qu'ils retranscrivent. Il est renvoyé au commentaire de l'article 7.

Art. 13

Artikel 61/25-6, paragrafen 1 tot 3, bepaalt de afgifte van een visum zo dit nodig is, de inschrijving in het vreemdelingenregister (soortgelijke bepaling in artikel 12, vierde en vijfde lid, van de Vw) en de afgifte van een gecombineerde vergunning, als de toestemming om te verblijven en te werken is gegeven.

Om rekening te houden met de algemene opmerking in het advies van de Raad van State werden de paragrafen 1 en 2 aangevuld met het artikel van het samenwerkingsakkoord dat door deze paragrafen hernomen wordt. Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 7.

In zijn algemene opmerking merkt de Raad van State eveneens op dat de gecombineerde vergunning, die al gedefinieerd wordt in artikel 3, 10° van het samenwerkingsakkoord, niet moet worden gedefinieerd. Bijgevolg werd paragraaf 2, tweede lid geschrapt.

Paragraaf 4 schrijft voor dat het verblijf van beperkte duur is gedurende de eerste vijf jaar (de duur van de verblijfsvergunning is niet langer dan die van de arbeidsvergunning). Daarna wordt de vergunning verlengd, echter voor een onbeperkte tijd, zodat de onderdaan van een derde land de vestiging kan vragen (het onbeperkt verblijf is een voorwaarde voor het verkrijgen van de vestiging – artikel 14 van de Vw).

Paragraaf 5 schrijft een procedure voor de verblijfsvergunning voor wanneer de bevoegde overheid een beslissing tot onbeperkte arbeidsvergunning neemt. De aanvraag voor de verblijfsvergunning, evenals de latere aanvragen tot verlenging, worden ingediend bij de burgemeester van de verblijfplaats (aangezien de arbeidsvergunning onbeperkt is, wordt de aanvraag niet meer behandeld door de bevoegde gewestelijke overheid).

Het tweede lid bepaalt de documenten die noodzakelijk zijn om deze aanvraag in te dienen.

Het derde lid schrijft de afgifte van een attest van indiening van de aanvraag voor.

Het vierde lid bepaalt dat de burgemeester, of zijn gemachtigde, de aanvraag doorstuurt naar de minister, of zijn gemachtigde, die een beslissing over deze aanvraag neemt overeenkomstig dit hoofdstuk (verblijfsvoorwaarde, kiezen woonplaats, enz.).

Art. 13

En cas d'autorisation de séjour et de travail, l'article 61/25-6, paragraphes 1 à 3, prévoit la délivrance d'un visa le cas échéant, son inscription au registre (disposition similaire à l'article 12, alinéas 4 et 5, de la LLE) et la délivrance d'un permis unique.

Afin de répondre à l'observation générale du Conseil d'État dans son avis, les paragraphes 1 et 2 ont été complétés par l'article de l'accord de coopération qu'ils reprennent. Il est renvoyé au commentaire de l'article 7.

Dans son observation générale, le Conseil d'État relève également qu'il n'y a pas lieu de définir le permis unique déjà défini à l'article 3, 10° de l'accord de coopération. Le paragraphe 2, alinéa 2 a par conséquent été supprimé.

Le paragraphe 4 prévoit que le séjour est de durée limitée durant les cinq premières années (la durée de l'autorisation de séjour n'est pas supérieure à la durée de l'autorisation de travailler), à l'issue desquelles l'autorisation sera renouvelée, mais pour une durée illimitée, afin que le ressortissant de pays tiers puisse demander l'établissement (le séjour illimité est une condition d'obtention de l'établissement – article 14 de la LLE).

Le paragraphe 5 prévoit une procédure d'autorisation de séjour lorsque l'autorité compétente prend une décision d'autorisation au travail illimitée. La demande d'autorisation de séjour, ainsi que les demandes de renouvellement subséquentes, sont introduites auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne (en effet, l'autorisation de travailler étant illimitée, l'autorité régionale compétente ne traite plus la demande).

Le deuxième alinéa prévoit les documents nécessaires à l'introduction de cette demande.

Le troisième alinéa prévoit la délivrance d'une attestation du dépôt de la demande.

Le quatrième alinéa dispose que le Bourgmestre, ou son délégué, transmet la demande au ministre, ou à son délégué, qui statue sur cette demande conformément au présent chapitre (condition de séjour, élection de domicile, etc).

Art. 14

Artikel 61/25-7 bepaalt de redenen waarom aan de verblijfsvergunning een einde kan worden gemaakt. De minister of zijn gemachtigde kan aan het verblijf een einde maken en zo nodig een bevel om het grondgebied te verlaten geven, als de onderdaan van een derde land de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer vervult (enkel met betrekking tot de voorwaarden die opgesomd worden in artikel 3, 5° tot 10°), als hij een last is voor het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, als hij voor andere doeleinden verblijft.

Art. 15

Op dit ogenblik worden de inbreuken op de wet van 15 december 1980 en op sommige artikelen van het Strafwetboek opgespoord en vastgesteld door alle officieren van gerechtelijke politie, ook die met beperkte bevoegdheid, door de ambtenaren van de federale en de lokale politie, door de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en van het Bestuur der Douanen en Accijnzen, door de inspecteurs van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en van het Ministerie van Middenstand, door de inspecteurs van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de inspecteurs van het Bestuur van de Sociale Inspectie van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Voor de duidelijkheid wordt vermeld dat de minister of zijn gemachtigde, teneinde de taken te kunnen uitvoeren die de Vw hem opdraagt, in staat moet zijn na te gaan of de vreemdelingen de voorwaarden voor hun verblijf vervullen en/of nog altijd vervullen. Deze overheden bezorgen de minister of zijn gemachtigde, op zijn verzoek of op eigen initiatief, alle documenten en inlichtingen die nuttig zijn voor de uitoefening van zijn taken.

In het kader van de regionalisering van de tewerkstelling van de buitenlandse werknemers breidt het wetsontwerp deze informatiebevoegdheid uit tot de inspectiediensten van de deelstaten.

Art. 16

Wanneer dit wetsontwerp in werking treedt, zal elke aanvraag om met het oog op werk op het grondgebied te verblijven die nog in behandeling is met toepassing van de oude reglementering worden behandeld.

Op advies van de Raad van State wordt het tweede lid van deze bepaling geschrapt, aangezien dit wetsontwerp

Art. 14

L'article 61/25-7 détermine les raisons pour lesquelles il peut être mis fin à l'autorisation de séjour. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour et le cas échéant donner un ordre de quitter le territoire s'il ne répond pas aux conditions mises à son séjour (uniquement par rapport aux conditions énumérées à l'article 3, 5° à 10°), si le ressortissant de pays tiers est une charge pour le système d'aide sociale du Royaume, s'il séjourne à d'autres fins.

Art. 15

Actuellement, les infractions à la loi du 15 décembre 980 et à certains articles du Code pénal sont recherchées et constatées par tous les officiers de police judiciaire, en ce compris ceux dont la compétence est limitée, par les fonctionnaires de la police fédérale et de la police locale, par les agents de l'Office des étrangers et de l'Administration des douanes et accises, par les inspecteurs du Ministère de l'Emploi et du Travail et du Ministère des Classes moyennes ainsi que par ceux de l'Office national de la sécurité sociale et les inspecteurs de l'Administration de l'Inspection sociale du Ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement.

Dans un souci de clarté, il est précisé qu'afin de pouvoir accomplir les missions qui lui sont confiées par la LLE, le ministre ou son délégué doit être à même de vérifier que les étrangers remplissent et/ou continuent à remplir les conditions dont est assorti leur séjour, ces mêmes autorités communiquent au ministre ou à son délégué, à la demande de ces derniers ou d'initiative, tous documents et renseignements utiles à l'exercice de ses missions.

Dans l'esprit de la régionalisation de l'occupation des travailleurs étrangers, le projet de loi élargit cette compétence d'information aux services d'inspection des entités fédérées.

Art. 16

A l'entrée en vigueur du présent projet de loi, toute demande de séjourner sur le territoire pour des fins d'emploi pendante sera traitée en application de l'ancienne réglementation.

Sur avis du Conseil d'État, l'alinéa 2 de cette disposition est supprimé, le présent projet de loi ne pouvant

pas op het moment van de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord in werking kan treden.

Art. 17

Deze bepaling voorziet dat het wetsontwerp pas van kracht zal worden nadat het zal zijn goedgekeurd door de wetten, decreten en ordonnanties houdende instemming met het samenwerkingsakkoord.

Er wordt verwezen naar het commentaar van artikel 16.

De minister van Veiligheid en van Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON

De staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Theo FRANCKEN

entrer en vigueur qu'au moment de l'entrée en vigueur de l'accord de coopération.

Art. 17

Cette disposition prévoit que le projet de loi ne prendra effet qu'après avoir été approuvé par les lois, décrets et ordonnance d'assentiment à l'accord de coopération.

Il est renvoyé au commentaire de l'article 16.

Le ministre de la Sécurité et de l'Intérieur,

Jan JAMBON

Le secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

Theo FRANCKEN

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van:

1° richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen;

2° richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3

In artikel 1/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 2016 en 18 december 2016, wordt een bepaling "11°: artikel 61/25-1" ingevoegd.

Art. 4

In artikel 61/7, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 19 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

CHAPITRE 1ER

Dispositions générales

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement:

1° la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée;

2° la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3

Dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, à l'article 1er/1, § 2, inséré par la loi du 19 décembre 2014, modifié par les lois du 1er juin 2016 et du 18 décembre 2016, il est inséré un "11°: l'article 61/25-1".

Art. 4

A l'article 61/7, § 1er de la même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007 et modifié par la loi du 19 mars 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° in het tweede lid worden de woorden “indien het een activiteit als zelfstandige betreft,” ingevoegd tussen de woorden “Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°,” en de woorden “is geleverd indien hij bewijst”;

2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd luidende: “Indien de vreemdeling een activiteit als werknemer zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, wenst uit te oefenen, zijn de paragrafen 2, 3, 4 en 6 niet van toepassing. De procedure voor de machtiging tot verblijf vindt plaats overeenkomstig hoofdstuk VII*bis* van titel II.”.

Art. 5

In titel II, van dezelfde wet, wordt een hoofdstuk VII*bis* ingevoegd met het opschrift:

“Hoofdstuk VII*bis* – Onderdanen van derde landen die met het oog op werk in het Rijk verblijven of er wensen te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen”.

Art. 6

In titel II, hoofdstuk VII*bis*, ingevoegd bij artikel 5, wordt een afdeling 1 ingevoegd, met als opschrift “Afdeling 1 – Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers”, die de artikelen 61/25-1 tot 61/25-4 omvat.

Art. 7

In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-1 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/25-1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een toelating tot arbeid of de verlenging van deze vergunning bij de bevoegde overheid indienen, met uitzondering van de onderdanen van derde landen bedoeld in hoofdstuk VIII van titel II van de wet. De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder “bevoegde overheid” de gewest- of gemeenschapsoverheid verstaan die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.”.

Art. 8

In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25 2 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/25-2. § 1. De minister of zijn gemachtigde neemt een beslissing over de verblijfsaanvraag bedoeld in artikel 61/25-1.

1° à l’alinéa 2, les mots “s’il s’agit d’une activité non salariée,” sont insérés entre les mots “La preuve de la condition visée à l’alinéa 1er, 1°,” et les mots “est fournie s’il prouve”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3: “Si l’étranger souhaite exercer une activité salariée, telle que visée à l’alinéa 1er, 1°, les paragraphes 2, 3, 4 et 6 ne sont pas d’application. La procédure d’autorisation de séjour se fait conformément au chapitre VII*bis* du titre II.”.

Art. 5

Dans le titre II, de la même loi, est inséré un chapitre VII*bis* intitulé:

“Chapitre VII*bis* – Ressortissants de pays tiers qui séjournent ou souhaitent séjourner dans le Royaume à des fins d’emploi pour une période de plus nonante jours”.

Art. 6

Dans le titre II, chapitre VII*bis*, inséré par l’article 5, il est inséré une section 1 intitulée “Section 1 – Dispositions relatives à la procédure conjointe avec l’autorité compétente en matière d’occupation des travailleurs étrangers” reprenant les articles 61/25-1 à 61/25-4.

Art. 7

Dans la section 1, insérée par l’article 6, il est inséré un article 61/25-1 rédigé comme suit:

“Art. 61/25-1. Les dispositions du présent chapitre s’appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d’autorisation de travail, ou de renouvellement de cette autorisation, dans le Royaume auprès de l’autorité compétente, à l’exception des ressortissants de pays tiers visés par le chapitre VIII du titre II de la Loi. L’introduction de cette demande vaut introduction d’une demande de séjour.

Pour l’application du présent chapitre, on entend par “autorité compétente”, l’autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l’occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions.”.

Art. 8

Dans la section 1, insérée par l’article 6, il est inséré un article 61/25-2 rédigé comme suit:

“Art. 61/25-2. § 1er. Le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour visée à l’article 61/25-1.

Onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen krachtens artikel 61/25-6, paragraaf 3, baseert de minister of zijn gemachtigde zich op de volgende documenten en inlichtingen om over de aanvraag te beslissen:

1° een kopie van zijn geldig paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel;

2° het bewijs dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen, de duur van zijn tewerkstelling als werknemer en, zo nodig, het BTW-nummer van de werkgever;

3° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, het bewijs van de betaling van de bijdrage, zoals die geëist wordt door artikel 1/1 van deze wet;

4° de keuze van zijn woonplaats in België, overeenkomstig artikel 61/25-4;

5° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, indien de onderdaan van een derde land ouder is dan 18 jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en zo nodig zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, mits hij ten minste 18 jaar oud is;

6° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag ingediend op basis van artikel 61/25-1, een medisch attest waaruit blijkt dat de onderdaan van een derde land niet is aangetast door een van de ziekten bedoeld in de bijlage bij deze wet;

7° het bewijs dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt;

Bij behoorlijk bewezen onmogelijkheid de in 5° , 6° en 7° van het eerste lid bedoelde documenten over te leggen, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, de onderdaan van een derde land echter machtigen in België te verblijven.

§ 2. De onderdaan van een derde land die toegelaten of gemachtigd is op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, kan een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen bedoeld in artikel 61/25-1.

Onverminderd de mogelijkheid om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen, beslist de minister of zijn gemachtigde over de documenten en inlichtingen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, 3°, 4° en 7°.

Sans préjudice de la possibilité pour le ministre ou son délégué de demander des informations ou des documents complémentaires conformément à l'article 61/25-6 paragraphe 3, le ministre ou son délégué se base notamment sur les documents et informations suivants pour statuer sur la demande:

1° la copie de son passeport ou du titre de voyage en tenant lieu en cours de validité;

2° la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance suffisants, la durée de son occupation en tant que travailleur, et, le cas échéant le numéro de TVA de l'employeur;

3° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, la preuve du paiement de la redevance tel qu'exigé par l'article 1er/1 de la présente loi;

4° l'élection de son domicile en Belgique, conformément à l'article 61/25-4;

5° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun pour autant que le demandeur soit âgé de 18 ans ou plus;

6° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un certificat médical d'où il résulte que ressortissant d'un pays tiers n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi;

7° la preuve qu'il dispose d' une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de pouvoir produire les documents visés à l'alinéa 1er, 5°, 6° en 7°, le ministre ou son délégué peut néanmoins, compte tenu des circonstances, autoriser le demandeur à séjourner en Belgique.

§ 2. Le ressortissant d'un pays tiers admis ou autorisé à séjourner sur le territoire du Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au titre I, chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au titre I, chapitre II peut introduire une demande d'autorisation de travail visée à l'article 61/25-1.

Sans préjudice de la possibilité de demander des informations ou documents complémentaires, le ministre ou son délégué statue notamment sur les documents et informations visés au paragraphe 1er, alinéa 2, 2°, 3°, 4° et 7°.

§ 3. Wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gemachtigd wordt om op het grondgebied te verblijven, brengt de minister of zijn gemachtigde de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail.

Wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken.

§ 4. Wanneer de onderdaan van een derde land tot het verblijf is gemachtigd krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk en mag werken van de bevoegde overheid, geeft de minister of zijn gemachtigde hem kennis van een beslissing die de gecombineerde vergunning verleent.

Deze beslissing neemt de vorm aan van één enkele administratieve handeling die zowel het verblijf als het werk toestaat.

De minister of zijn gemachtigde informeert de werkgever hiervan.

§ 5. Indien de onderdaan van een derde land niet meer mag werken, eindigt zijn verblijf negentig dagen na het einde van de arbeidsvergunning van rechtswege, en dit onverminderd de mogelijkheid van de minister, of zijn gemachtigde, om met toepassing van de artikelen 61/25-8 een einde te maken aan het verblijf.

De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat wordt afgegeven aan de onderdaan van een derde land, en aan zijn familieleden, indien de geldigheid van hun verblijfstitel verstrijkt tijdens de periode van negentig dagen bedoeld in het eerste lid.

§ 6. Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing neemt tot weigering of beëindiging van het verblijf, brengt hij de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail.

§ 7. De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel 61/25-1 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde informeert zijn werkgever.

De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de machtiging betreffende een aanvraag ingediend op grond van artikel 61/25-1.

De onderdaan van een derde land en zijn werkgever worden door de minister of zijn gemachtigde kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de arbeidsvergunning genomen door de bevoegde overheid. De minister of zijn gemachtigde informeert de bevoegde overheid van deze kennisgeving.”.

§ 3. Lorsque le ressortissant d’un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en application des dispositions du présent chapitre, le ministre ou son délégué en informe l’autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.

Lorsque le ressortissant d’un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre, l’autorisation de séjour n’est valable que sous la condition que l’autorité compétente prenne une décision définitive autorisant le ressortissant d’un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume.

§ 4. Lorsque le ressortissant d’un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre et autorisé à travailler par l’autorité compétente, le ministre ou son délégué lui notifie une décision accordant le permis unique.

Cette décision prend la forme d’un acte administratif unique autorisant à la fois le séjour et le travail.

Le ministre ou son délégué en informe l’employeur.

§ 5. Si le ressortissant d’un pays tiers n’est plus autorisé à travailler, son séjour prend fin de plein droit nonante jours après la fin de l’autorisation de travail, sans préjudice de la faculté du ministre ou de son délégué de mettre fin à son séjour en application de l’article 61/25-8.

Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d’un pays tiers, et aux membres de sa famille, si la validité de leur titre de séjour arrive à échéance durant la période de nonante jours visée à l’alinéa 1er.

§ 6. Lorsque le ministre ou son délégué prend une décision de refus ou de fin de séjour, il en informe l’autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.

§ 7. Toute décision relative à une demande introduite sur base de l’article 61/25-1 prise par le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d’un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur.

Toute décision de fin d’autorisation relative à une demande introduite sur base de l’article 61/25-1 est notifiée au ressortissant d’un pays tiers.

Toute décision de fin d’autorisation de travail prise par l’autorité compétente est notifiée par le ministre ou son délégué au ressortissant d’un pays tiers et à son employeur. Le ministre, ou son délégué, informe l’autorité compétente de cette notification.”.

Art. 9

In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25 3 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-3. De aanvraag voor verlenging op grond van artikel 61/25-1, eerste lid, die de voorwaarden bepaald door de bevoegde overheid vervult, wordt ten laatste twee maanden voor het verstrijken van de geldigheid van de vorige vergunning ingediend. Indien, bij deze aanvraag voor verlenging, de verblijfstitel vervalt, ontvangt de onderdaan van een derde land een document dat voorlopig zijn verblijf dekt in afwachting van een beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde of, zo nodig, door de bevoegde overheid. De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven.".

Art. 10

In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-4 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-4. Voor de toepassing van dit hoofdstuk kiest de onderdaan van het derde land woonplaats op zijn verblijfsadres op het grondgebied van het Rijk of bij de Belgische hoofdzetel van zijn werkgever of bij zijn gemachtigde, indien die op het grondgebied van het Rijk verblijft.".

Art. 11

In titel II, hoofdstuk VII*bis*, ingevoegd bij artikel 5, wordt een afdeling 2 ingevoegd, met als opschrift "Afdeling 2 – Bepalingen met betrekking tot de machtiging om met het oog op werk op het grondgebied te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen", die de artikelen 61/25-5 tot 61/25-8 omvat.

Art. 12

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-5. Onverminderd de gunstigere bepalingen die zijn voorgeschreven door het recht van de Unie of de internationale overeenkomsten die België binden, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen, overeenkomstig artikel 61/25-1 lid 1, en die voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk wensen te verblijven of er verblijven.".

Art. 13

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel 61/25-6 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-6. § 1. De onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/25-5, wordt gemachtigd om het grondgebied

Art. 9

Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-3 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-3. La demande de renouvellement introduite sur base de l'article 61/25-1, alinéa 1er et répondant aux conditions déterminées par l'autorité compétente est introduite au plus tard deux mois avant l'expiration de la validité de l'autorisation précédente. Lors de la demande de renouvellement, si le titre de séjour vient à échéance, le ressortissant d'un pays tiers reçoit un document qui couvre provisoirement son séjour dans l'attente d'une décision prise par le ministre ou son délégué ou, le cas échéant, par l'autorité compétente. Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers.".

Art. 10

Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-4 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-4. Pour l'application du présent chapitre, le ressortissant d'un pays tiers élit domicile à son adresse de résidence sur le territoire du Royaume ou au siège social belge de son employeur ou chez son mandataire si celui-ci réside sur le territoire du Royaume.".

Art. 11

Dans le titre II, chapitre VII*bis*, inséré par l'article 5, il est inséré une section 2 intitulée "Section 2 – Dispositions relatives à l'autorisation de séjourner sur le territoire à des fins d'emploi pour une période de plus de nonante jours" reprenant les articles 61/25-5 à 61/25-8.

Art. 12

Dans la section 2, insérée par l'article 11, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-5. Sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par le droit de l'Union ou les conventions internationales liant la Belgique, les dispositions de la présente section s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail conformément à l'article 61/25-1 alinéa 1er et qui souhaitent séjourner ou séjournent dans le Royaume pour une période de plus de nonante jours.".

Art. 13

Dans la section 2, insérée par l'article 11, il est inséré un article 61/25-6 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-6. § 1er. Le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/25-5, est autorisé à entrer et à séjourner plus de

van het Rijk binnen te komen en er meer dan negentig dagen te verblijven om er te werken, of zijn machtiging tot verblijf wordt verlengd, mits:

1° de onderdaan van een derde land zich niet bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, 5° tot 10°;

2° de onderdaan van een derde land, bij gebrek aan een arbeidsovereenkomst waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is, over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor de duur van het voorgenomen verblijf;

3° de onderdaan van een derde land, wanneer hij op het grondgebied van het Rijk verblijft bij de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 61/25-1, reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde beslist over de verblijfsaanvraag, of over de aanvraag voor verlenging, binnen vier maanden na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag.

De termijn genoemd in het eerste lid kan in bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag worden verlengd. De minister of zijn gemachtigde brengt de onderdaan van een derde land en de bevoegde overheid daarvan op de hoogte.

Indien de minister of zijn gemachtigde binnen de termijn bedoeld in het eerste lid geen beslissing neemt, wordt de onderdaan van een derde land tot het verblijf gemachtigd.

§ 3. Tijdens het onderzoek van de aanvraag kan van de onderdaan van het derde land worden geëist dat hij aanvullende inlichtingen of documenten overlegt binnen een termijn van 15 dagen.

Indien de aanvullende inlichtingen en documenten niet binnen de termijn bedoeld in het eerste lid zijn overgelegd, wordt de machtiging tot verblijf of de verlenging ervan geweigerd.”.

Art. 14

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel 61/25-7 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/25-7. § 1. Onverminderd paragraaf 2, wordt aan een onderdaan van een derde land, gemachtigd tot het verblijf in het Rijk krachtens artikel 61/25-6 en gemachtigd om te werken door de bevoegde overheid, die zich in het buitenland bevindt op de datum van de beslissing tot machtiging tot verblijf en werk, op zijn verzoek, een visum afgegeven. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de indiening van de visumaanvraag.

§ 2. De onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/25-6 tot een verblijf in het Rijk is gemachtigd en door de bevoegde overheid is gemachtigd om te werken, wordt

nonante jours sur le territoire du Royaume afin d’y travailler, ou son autorisation de séjour est renouvelée, pour autant que:

1° le ressortissant d’un pays tiers ne se trouve pas dans un des cas énumérés à l’article 3, 5° à 10°;

2° en cas d’absence d’un contrat de travail en cours de validité, le ressortissant d’un pays tiers dispose des moyens de subsistance suffisants pour la durée du séjour envisagé;;

3° lorsque le ressortissant de pays tiers séjourne sur le territoire du Royaume lors de l’introduction de la demande visée à l’article 61/25-1, il est déjà admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une période n’excédant pas nonante jours conformément au Titre I, Chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au Titre I, Chapitre III.

§ 2. Le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour, ou de son renouvellement, dans les quatre mois suivant la notification du caractère complet de la demande.

Le délai visé au premier alinéa peut être prolongé dans des circonstances exceptionnelles liées à la complexité de l’examen de la demande. Le ministre, ou son délégué, en informe le ressortissant d’un pays tiers et l’autorité compétente.

Si le ministre ou son délégué ne statue pas dans le délai visé à l’alinéa 1er, éventuellement prolongé, le ressortissant d’un pays tiers est autorisé au séjour**.**

§ 3. Lors de l’examen de la demande, il peut être exigé du ressortissant d’un pays tiers de produire dans un délai de 15 jours des informations ou documents complémentaires.

Si les informations et documents complémentaires ne sont pas produits dans le délai visé à l’alinéa 1er, l’autorisation de séjour, ou le renouvellement de celle-ci, est refusée”.

Art. 14

Dans la section 2, insérée par l’article 11, il est inséré un article 61/25-7 rédigé comme suit:

“Art. 61/25-7. § 1er. Sans préjudice du paragraphe 2, lorsque le ressortissant d’un pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l’article 61/25-6 et autorisé au travail par l’autorité compétente se trouve à l’étranger à la date de la décision d’autorisation de séjour et de travail, un visa lui est délivré, à sa demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d’introduction de la demande de visa.

§ 2. Le ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l’article 61/25-6 et autorisé à travailler par l’autorité compétente est inscrit au registre des

in het vreemdelingenregister ingeschreven. Hem wordt een gecombineerde vergunning afgegeven. De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven in afwachting van de afgifte van de gecombineerde vergunning.

De gecombineerde vergunning is een verblijfstitel met een vermelding over de toegang tot de arbeidsmarkt, die een onderdaan van een derde land in staat stelt legaal te verblijven op het grondgebied van het Rijk, om er voor een periode van meer dan negentig dagen te werken. De Koning bepaalt het model van de gecombineerde vergunning.

§ 3. De aanvraag tot inschrijving moet door de onderdaan van een derde land worden ingediend binnen acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, indien hij de machtiging tot verblijf in het buitenland heeft verkregen. Zij moet worden ingediend binnen acht werkdagen na de ontvangst van die vergunning, indien deze in het Rijk is verkregen.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en bij wijze van algemene bepaling, in uitzonderlijke omstandigheden een kortere termijn vaststellen.

§ 4. De machtiging tot verblijf wordt toegekend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar. Bij het verstrijken van deze periode van vijf jaar wordt de machtiging tot verblijf met een onbeperkte duur verlengd, onverminderd de voorwaarden van artikel 61/25-6.

§ 5. Indien de arbeidsvergunning door de bevoegde overheid voor een onbeperkte duur is verleend, beslist de minister of zijn gemachtigde over het verblijf, overeenkomstig dit hoofdstuk.

Voor het verlengen van zijn machtiging tot verblijf dient de onderdaan van een derde land zijn aanvraag voor verlenging in bij de burgemeester van zijn verblijfplaats. De aanvraag omvat de documenten en inlichtingen die opgesomd worden in artikel 61/25-2, § 1, tweede lid, 1°, 2°, 4° en 7°, en de beslissing van de bevoegde overheid die de onderdaan van een derde land machtigt om voor een onbeperkte duur te werken.

De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft een document af dat de aanvraag voor verlenging bewijst en voorlopig het verblijf dekt. De Koning bepaalt het model van dit document.

De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft de aanvraag door aan de minister, of zijn gemachtigde.".

Art. 15

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel 61/25-8 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-8. § 1. In een van de volgende gevallen kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de krachtens artikel 61/25-6 tot het verblijf in het Rijk gemachtigde onderdaan van een derde land:

étrangers. Un permis unique lui est délivré. Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis unique.

Le permis unique est un titre de séjour, comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi, qui permet à un ressortissant d'un pays tiers de séjourner légalement sur le territoire du Royaume pour y travailler pour une période de plus de nonante jours. Le Roi détermine le modèle du permis unique.

§ 3. La demande d'inscription doit être introduite par le ressortissant d'un pays tiers dans les huit jours ouvrables de son entrée dans le Royaume s'il a obtenu l'autorisation de séjour à l'étranger. Elle doit être introduite dans les huit jours ouvrables de la réception de cette autorisation, si celle-ci a été obtenue dans le Royaume.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et par voie de disposition générale, fixer un délai plus court dans des circonstances exceptionnelles.

§ 4. L'autorisation de séjour est accordée pour une durée limitée pendant une période de cinq ans. A l'expiration de cette période de 5 ans, l'autorisation de séjour est renouvelée pour une durée illimitée sans préjudice des conditions prévues à l'article 61/25-6.

§ 5. Si l'autorisation de travailler est accordée par l'autorité compétente de manière illimitée, le ministre ou son délégué statue sur le séjour, conformément au présent chapitre.

En cas de demande de renouvellement de l'autorisation de séjour, le ressortissant d'un pays tiers introduit sa demande auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne. La demande comprend les documents et informations énumérés à l'article 61/25-2, § 1er, alinéa 2, 1°, 2°, 4° et 7°, ainsi que la décision de l'autorité compétente qui autorise le ressortissant d'un pays tiers à travailler de manière illimitée.

Le bourgmestre, ou son délégué, délivre un document attestant de la demande de renouvellement et couvrant provisoirement son séjour. Le Roi détermine le modèle de ce document.

Le bourgmestre, ou son délégué, transmet la demande au ministre, ou à son délégué.".

Art. 15

Dans la section 2, insérée par l'article 11, il est inséré un article 61/25-8 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-8. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour du ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-6, dans l'un des cas suivants:

1° de onderdaan van een derde land vervult niet of niet meer de voorwaarde vermeld in artikel 61/25-6, § 1, 1°;

2° de onderdaan van een derde land is een last voor het sociale bijstandsstelsel van het Rijk;

3° de onderdaan van een derde land verblijft voor andere doeleinden dan die waarvoor hij tot het verblijf werd gemachtigd.".

Art. 16

In artikel 81, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 15 juli 1996, 2 augustus en 10 augustus 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een als volgt luidend derde lid wordt ingevoegd: "Zij bezorgen de minister of zijn gemachtigde alle documenten en inlichtingen die nuttig zijn voor het uitoefenen van zijn taken.";

2° een als volgt luidend vierde lid wordt ingevoegd: "De in het vorig lid bedoelde documenten of inlichtingen kunnen eveneens worden bezorgd door de inspecteurs van het Vlaamse Ministerie voor Werk en Sociale Economie, de inspecteurs van de "Direction générale opérationnelle Economie, Emploi et Recherche "van de Waalse overheid, de inspecteurs van de Directie van de Gewestelijke Arbeidsinspectie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en de inspecteurs van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap, afdeling werk.".

HOOFDSTUK 3

Overgangsbepalingen

Art. 17

Wanneer een onderdaan van een derde land, om in het Rijk te kunnen werken, een verblijfsaanvraag indient die op de datum van inwerkingtreding van deze wet in behandeling was past de minister, of zijn gemachtigde, de oude reglementering toe wanneer hij een beslissing neemt in verband met het verblijf.

Wanneer deze wet in werking getreden is en een onderdaan van een derde land in het Rijk wenst te verblijven om er te werken, maar niet over de wettelijke of reglementaire mogelijkheid beschikt om een volledige aanvraag voor een arbeidsvergunning, zoals bepaald in artikel 61/25-1, nieuw, in te dienen, dient de onderdaan van een derde land zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf met toepassing van de oude reglementering in. De minister, of zijn gemachtigde, neemt met toepassing van de artikelen 61/25-6 tot 61/25-8, nieuw, een beslissing in verband met het verblijf.

1° le ressortissant d'un pays tiers ne remplit pas ou plus la condition visée à l'article 61/25-6, § 1er, 1°;

2° le ressortissant d'un pays tiers est une charge pour le système d'aide sociale du Royaume;

3° le ressortissant d'un pays tiers séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour.".

Art. 16

A l'article 81, de la même loi, modifié par les lois du 15 juillet 1996, du 2 août et du 10 août 2005, les modifications suivantes sont apportées:

1° un troisième alinéa est inséré, rédigé comme suit: "Ils communiquent au ministre ou à son délégué tous documents et informations utiles à l'exercice de ses missions.".

2° un quatrième alinéa est inséré, rédigé comme suit: "Les documents ou informations visés à l'alinéa précédent peuvent également être communiqués par les inspecteurs du Ministère flamand du Travail et de l'Economie sociale, par les inspecteurs de la Direction générale opérationnelle Economie, Emploi et Recherche du Service public de Wallonie, par les inspecteurs de la Direction de l'Inspection régionale de l'emploi de la Région Bruxelles-Capitale, par les inspecteurs du Ministère de la Communauté germanophone, département emploi.".

CHAPITRE 3

Dispositions transitoires

Art. 17

Lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers introduit une demande de séjour afin de travailler dans le Royaume, pendante à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, le ministre, ou son délégué, statue sur le séjour en application de l'ancienne réglementation.

Lorsque la présente loi est entrée en vigueur, si un ressortissant d'un pays tiers souhaite séjourner dans le Royaume pour y travailler mais qu'il n'a pas la possibilité légale ou réglementaire d'introduire une demande complète d'autorisation de travailler telle que prévue à l'article 61/25-1 nouveau, le ressortissant d'un pays tiers introduit sa demande d'autorisation de séjour en application de l'ancienne réglementation. Le ministre, ou son délégué, statue sur le séjour en application des articles 61/25-6 à 61/25-8 nouveaux.

HOOFDSTUK 4

Inwerkingtreding

Art. 18

Deze wet treedt in werking op XXXX.

De Koning kan een datum van inwerkingtreding bepalen die de datum vermeld in het eerste lid voorafgaat.

CHAPITRE 4

Entrée en vigueur

Art. 18

La présente loi entre en vigueur le XXXX.

Le Roi peut fixer une date d'entrée en vigueur antérieure à celle mentionnée à l'alinéa 1er.

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Theo Francken

Contactpersoon beleidscel

Naam : Van Regemorter Maïté

E-mail : Maite.Vanregemorter@ibz.fgov.be

Tel. Nr. : 02 206 14 32

Overheidsdienst

Vreemdelingenzaken

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Mwenge Sandra

E-mail : sandra.mwenge@ibz.fgov.be

Tel. Nr. : 02 793 92 26

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, …), de beoogde doelen van uitvoering.

Dit ontwerp van wet wijzigt diverse bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze wijzigingen zijn noodzakelijk voor de omzetting van Richtlijn 2011/98 EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ■ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

Raad van State: nog niet geraadpleegd.
Adviesraad voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers : nog niet geraadpleegd.
Advies van de Inspecteur van Financiën
Akkoord van de Minister van Begroting

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

Geen

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☑ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Dit wetsontwerp voert een nieuw hoofdstuk over arbeidsmigratie in de wet van 15 december 1980 in. In dit hoofdstuk worden de voorwaarden voor het verblijf van een onderdaan van een derde land exhaustief opgesomd. Bij die voorwaarden zijn er de bestaansmiddelen, die door de Dienst Vreemdelingenzaken worden geanalyseerd, als dit niet al is gedaan door een gewestelijke overheid. De eis bestaansmiddelen te hebben bevordert de armoedebestrijding, in deze zin dat elke onderdaan van een derde land die op grond van dit nieuwe hoofdstuk op ons grondgebied verblijft over de bestaansmiddelen zal moeten beschikken die voor zijn verblijf noodzakelijk zijn, en, bijgevolg, niet terecht zou moeten komen in een situatie van sociale uitsluiting zoals de armoede.

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☑ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De richtlijn gecombineerde vergunning 2011/98/EU verplicht de lidstaten één enkele procedure in te voeren voor het aanvragen van een verblijfsvergunning en een arbeidsvergunning en een verblijfstitel te verstrekken die een vermelding over de toegang tot de arbeidsmarkt bevat. Zo wordt het naast elkaar bestaan van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart afgeschaft en komt een gecombineerde vergunning daarvoor in de plaats. Door het invoeren van één enkele snelle en efficiënte procedure kan de onderdaan van een derde land een gecombineerde aanvraag "verblijf-werk" indienen, met een beperkt aantal formaliteiten. Het minder complex maken van de aanvraag (dat wil zeggen, een aanvraag voor een arbeidsvergunning geldt als een aanvraag voor een verblijfsvergunning) zal het aantal correct ingediende aanvragen doen stijgen. De vereenvoudiging van de procedure maakt ze meer toegankelijk en begrijpelijk, voor iedereen.

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☑ Er zijn personen betrokken. | ☐ Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Deze maatregel betreft zowel mannen als vrouwen zonder onderscheid naar geslacht.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

Geen

☐ Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☑ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☑ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De richtlijn gecombineerde vergunning 2011/98/EU verplicht de lidstaten één enkele procedure in te voeren voor het aanvragen van een verblijfsvergunning en een arbeidsvergunning en een verblijfstitel te verstrekken die een vermelding over de toegang tot de arbeidsmarkt bevat. Zo wordt het naast elkaar bestaan van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart afgeschaft en komt een gecombineerde vergunning daarvoor in de plaats.
Voordeel:
* door het invoeren van één enkele snelle en efficiënte procedure kan de onderdaan van een derde land een gecombineerde aanvraag "verblijf-werk" indienen, met een beperkt aantal formaliteiten;
* het invoeren van een gecombineerde titel "verblijf-werk" maakt het voor de potentiële werkgever mogelijk na te gaan of een potentiële werknemer wel degelijk de voorwaarden vervult om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt;
* de gecombineerde titel "verblijf-werk" leidt ook tot een betere controle door de inspectiediensten, aangezien de verblijfstitels moeilijker kunnen worden vervalst dan de huidige arbeidskaarten.

6. Consumptie- en productiepatronen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☑ Geen impact

7. Economische ontwikkeling

☑ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De richtlijn gecombineerde vergunning 2011/98/EU verplicht de lidstaten één enkele procedure in te voeren voor het aanvragen van een verblijfsvergunning en een arbeidsvergunning en een verblijfstitel te verstrekken die een vermelding over de toegang tot de arbeidsmarkt bevat. Zo wordt het naast elkaar bestaan van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart afgeschaft en komt een gecombineerde vergunning daarvoor in de plaats.
Voordeel:
* door het invoeren van één enkele snelle en efficiënte procedure kan de buitenlandse onderdaan een gecombineerde aanvraag "verblijf-werk" indienen, met een beperkt aantal formaliteiten, hetgeen het aanwerven van buitenlandse onderdanen door een werkgever vergemakkelijkt, en dat is van belang wegens de vacatures in knelpuntberoepen bijvoorbeeld;
* het invoeren van een gecombineerde titel "verblijf-werk" maakt het voor de potentiële werkgever mogelijk na te gaan of een potentiële werknemer wel degelijk de voorwaarden vervult om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt.

8. Investeringen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☑ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☑ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

De aanvraag voor een vergunning verblijf-werk wordt door de onderdaan van een derde land ingediend, via zijn werkgever, bij het bevoegde gewest. De personen voor wie de beslissingen genomen op grond van de wet van 15 december 1980 bestemd zijn, zijn natuurlijke personen, dat wil zeggen, onderdanen van derde landen (kandidaat-werknemers). De kandidaat-werkgever wordt op de hoogte gebracht van het verstrekken van de vergunning of van de afwijzing van de aanvraag voor een vergunning verblijf-werk ingediend door de onderdaan van een derde land.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

Geen impact op de ontwikkeling van de KMO's.

☐ Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving	Ontwerp van regelgeving
Momenteel is het zo dat wanneer een onderdaan van een derde land een vergunning heeft om op het grondgebied te werken, hij vervolgens een verblijfsvergunning moet aanvragen, hetzij bij de diplomatieke post, hetzij bij het gemeentebestuur van de gemeente waar hij woont.	De aanvraag voor een arbeidsvergunning geldt als aanvraag voor een verblijfsvergunning.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Huidige regelgeving	Ontwerp van regelgeving
Bij de indiening van zijn verblijfsaanvraag moet de onderdaan van een derde land voorleggen: * een medisch attest waaruit blijkt dat hij geen gevaar is voor de volksgezondheid; * een getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven; * een vergunning om op het grondgebied te werken; * het bewijs van de betaling van de bijdrage; * zo nodig, het bewijs van de bestaansmiddelen; * elk ander document dat de Dienst Vreemdelingenzaken noodzakelijk vindt.	arbeidsvergunning moet de onderdaan van een derde land aan de gewestelijke overheid voorleggen: * een medisch attest waaruit blijkt dat hij geen gevaar is voor de volksgezondheid; * een getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven; * een vergunning om op het grondgebied te werken; * het bewijs van de betaling van de bijdrage; * zo nodig, het bewijs van de bestaansmiddelen; * elk ander document dat de Dienst Vreemdelingenzaken noodzakelijk vindt.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Huidige regelgeving	Ontwerp van regelgeving
Hetzij bij de diplomatieke post, namelijk als de onderdaan van een derde land zijn aanvraag in een derde land indient, hetzij bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats als hij zich al op het grondgebied bevindt.	Via de gewestelijke overheid, bij de indiening van de aanvraag voor een arbeidsvergunning bij de bevoegde gewestelijke overheid.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Huidige regelgeving	Ontwerp van regelgeving
Bij elke eerste aanvraag of verandering van verblijfsstatus. Bij een verlenging is alleen de arbeidsvergunning vereist.	Bij elke eerste aanvraag of verandering van verblijfsstatus. Bij een verlenging is alleen de arbeidsvergunning vereist.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

In de nieuwe wetgeving worden alle documenten geëist bij de indiening van de aanvraag voor een arbeidsvergunning. Het is de gewestelijke overheid die het administratief dossier van de onderdaan van een derde land doorstuurt naar de Dienst Vreemdelingenzaken. Alleen in uitzonderlijke omstandigheden zal de Dienst Vreemdelingenzaken bijkomende documenten eisen.

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ■ Geen impact

20. Overheid

☒ Positieve impact ☒ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Deze nieuwe procedure zorgt niet enkel voor een veel grotere rechtszekerheid, maar heeft ook een invloed op de werklast. Voor de gewesten worden de bijkomende taken die ze hebben in het kader van de procedure single permit gecompenseerd door het volledig wegvallen van de verplichting tot afleveren van een arbeidskaart C. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verhoogt de werklast (alle aanvragen die via de procedure van de single permit ingediend worden leiden tot een onderzoek): voorlopig wordt geraamd dat er 6 bijkomende voltijdse personeelsleden nodig zijn om dit te verwerken. Ook is er de kost verbonden aan de ontwikkeling en de aflevering van de unieke titel.

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☒ Impact op ontwikkelingslanden. | ☐ Geen impact op ontwikkelingslanden.

2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten)

De richtlijn gecombineerde vergunning 2011/98/EU verplicht de lidstaten één enkele procedure in te voeren voor het aanvragen van een verblijfsvergunning en een arbeidsvergunning en een verblijfstitel te verstrekken die een vermelding over de toegang tot de arbeidsmarkt bevat. Welk ook het land van oorsprong van de onderdanen van een derde land is, of dat land een ontwikkelingsland is dan wel al ontwikkeld, de richtlijn kent ook rechten toe aan die onderdanen van een derde land wanneer ze een vergunning hebben om op het grondgebied te werken en te verblijven. Dit gemeenschappelijk pakket rechten voor de economische migranten (arbeidsvoorwaarden; vrijheid van vereniging, aansluiting en lidmaatschap; opleiding en taalcursussen; erkenning van diploma's; sociale zekerheid; goederen en diensten; huisvesting; adviesdiensten; exporteren van de pensioenrechten) is in dit ontwerp van wet niet omgezet, aangezien de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie daarvoor niet bevoegd is.

☐ Er is een negatieve impact.

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, Theo Francken

Contact cellule stratégique

Nom : Van Regemorter Maïté

E-mail : Maite.Vanregemorter@ibz.fgov.be

Téléphone : 02 206 14 32

Administration

Office des étrangers

Contact administration

Nom : Mwenge Sandra

E-mail : sandra.mwenge@ibz.fgov.be

Téléphone : 02 793 92 26

B. Projet

Titre de la règlementation

Avant projet de loi modifiant la loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, …), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Le présent projet de loi modifie diverses dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et en insère de nouvelles. Ces modifications font suite à la transposition de la Directive 2011/98 EU du Parlement Européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un Etat membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un Etat membre.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ■ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

Conseil d'Etat : pas encore consulté
Conseil consultatif des travailleurs étrangers : pas encore consulté
Avis de l'Inspecteur des Finances
Accord du Ministre du Budget

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

Aucune

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☑ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Dans le cadre de ce projet de loi, un nouveau chapitre relatif à la migration par le travail est inséré dans la loi du 15 décembre 1980. Dans ce chapitre, les conditions mises au séjour du ressortissant de pays tiers sont énumérées de manière exhaustive. Parmi celle-ci, l'analyse des moyens de substance par l'Office des étrangers, quand cette analyse n'a pas été effectuée par une autorité régionale. L'exigence d'être en possession de moyens de subsistance permet de lutter contre la pauvreté dans le sens où tout ressortissant de pays tiers qui séjourne sur notre territoire dans le cadre de ce nouveau chapitre devra posséder les moyens de subsistance nécessaire à son séjour et, par conséquent, ne devrait pas tomber dans un réseau d'exclusion sociale telle que la pauvreté.

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☑ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

La directive permis unique 2011/98/UE impose aux Etats membres de mettre en place une procédure unique de demande d'autorisation de séjour et de travail et de délivrer un titre de séjour comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi afin de supprimer la coexistence entre le titre et le permis de travail pour en créer un permis unique séjour-travail. La mise en place d'une procédure unique, rapide et de qualité permet au ressortissant étranger d'introduire, avec un nombre de formalité restreint, une demande unique "séjour-travail". La décomplexification de la demande (c'est-à-dire que la demande d'autorisation de travailler vaut la demande d'autorisation de séjour) permettra d'augmenter le nombre de demande introduite correctement. D'une certaine manière, la simplification de la procédure rend cette procédure plus accessible et mieux comprise, pour tous.

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☑ Des personnes sont concernées. | ☐ Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

Cette mesure vise aussi bien les hommes que les femmes sans discrimination de sexe.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

Aucune

☐ S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☑ Pas d'impact

5. Emploi

☑ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

La directive permis unique 2011/98/UE impose aux Etats membres de mettre en place une procédure unique de demande d'autorisation de séjour et de travail et de délivrer un titre de séjour comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi afin de supprimer la coexistence entre le titre et le permis de travail pour en créer un permis unique séjour-travail. Avantage:
* la mise en place d'une procédure unique, rapide et de qualité permet au ressortissant étranger d'introduire, avec un nombre de formalité restreint, une demande unique "séjour-travail";
* la création d'un titre unique "séjour-travail" permet également aux potentiels employeurs de vérifier qu'un potentiel employé entre bien dans les conditions pour accéder au marché de l'emploi;
* le titre unique "séjour-travail" permet également un meilleur contrôle par les services d'inspection, les titres de séjour étant moins falsifiables que les permis de travail papier actuels.

6. Modes de consommation et production

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☑ Pas d'impact

7. Développement économique

☑ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

La directive permis unique 2011/98/UE impose aux Etats membres de mettre en place une procédure unique de demande d'autorisation de séjour et de travail et de délivrer un titre de séjour comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi afin de supprimer la coexistence entre le titre et le permis de travail pour en créer un permis unique séjour-travail. Avantage:
* la mise en place d'une procédure unique, rapide et de qualité permet au ressortissant étranger d'introduire, avec un nombre de formalité restreint, une demande unique "séjour-travail", ce qui facilite l'engagement de ressortissant étranger par un employeur, facilitation qui a son importante afin de pourvoir aux postes vacants des métiers en pénurie par exemple;
* la création d'un titre unique "séjour-travail" permet également aux potentiels employeurs de vérifier qu'un potentiel employé entre bien dans les conditions pour accéder au marché de l'emploi.

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☑ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☑ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☑ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

La demande d'autorisation de séjour-travail est introduite par le ressortissant de pays tiers, par le biais de son employeur auprès de la région compétente. Toutefois, les destinataires des décisions prises sur base de la loi du 15 décembre 1980 sont des personnes physiques, c'est-à-dire, les ressortissant de pays tiers (candidats travailleur). Toutefois, les candidats employeurs sont informés de l'autorisation ou du refus de la demande de séjour-travail introduit par le ressortissant de pays tiers.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Pas d'impact sur le développement des PME

☐ Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle	Réglementation en projet
Actuellement, quand un ressortissant de pays tiers est autorisé à travailler sur le territoire, il doit ensuite faire une demande d'autorisation de séjour, soit auprès du poste diplomatique, soit auprès de la commune dans laquelle il réside.	La demande d'autorisation de travailler vaut la demande d'autorisation de séjour.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation actuelle	Réglementation en projet
Lors de sa demande de séjour, le ressortissant de pays tiers doit présenter: * un certificat médical attestant qu'il ne risque pas de compromettre la santé publique * un certificat attestant de l'absence de crime et de délit * une autorisation de travailler sur le territoire * la preuve du paiement de la redevance due en cas de demande de séjour * si nécessaire, la preuve des moyens de subsistance * tout autre document estimé nécessaire par l'Office des étrangers	Lors de sa demande d'autorisation de travailler, le ressortissant de pays tiers devra fournir à l'autorité régionale: * un certificat médical attestant qu'il ne risque pas de compromettre la santé publique * un certificat attestant de l'absence de crime et de délit * une autorisation de travailler sur le territoire * la preuve du paiement de la redevance due en cas de demande de séjour * si nécessaire, la preuve des moyens de subsistance * tout autre document estimé nécessaire par l'Office des étrangers

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle	Réglementation en projet

Soit via le poste diplomatique si le ressortissant de pays tiers introduit sa demande au départ d'un pays tiers, soit auprès de la commune de sa résidence s'il est déjà sur le territoire.	Via l'autorité régionale, lors de l'introduction de la demande d'autorisation de travailler auprès de l'autorité régionale compétente

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle	Réglementation en projet
A chaque première demande ou de changement de statut de séjour. En cas de demande de renouvellement, uniquement l'autorisation de travailler est exigée.	A chaque première demande ou de changement de statut de séjour. En cas de demande de renouvellement, uniquement l'autorisation de travailler est exigée.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Dans la nouvelle législation, tous les documents sont demandés à l'introduction de la demande d'autorisation de travailler. C'est l'autorité régionale qui transmet le dossier administratif du ressortissant de pays tiers à l'Office des étrangers. C'est uniquement dans des circonstances exceptionnelles que l'Office des étrangers sera amené à demander des documents complémentaires.

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ■ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☒ Impact positif ☒ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Cette nouvelle procédure, non seulement renforce considérablement la sécurité juridique, mais a également un impact sur la charge de travail des Régions. Pour les Régions, les missions supplémentaires qui leur incombent dans le cadre de la procédure de permis unique sont compensées par la disparition de délivrance d'un permis de travail C. Pour l'Office des étrangers, la charge de travail s'accroît (toutes les demandes introduites par le biais de la procédure de permis unique font l'objet d'un examen): pour l'instant, on estime que 6 collaborateurs à temps plein supplémentaires seront nécessaires pour traiter ces demandes. Il faut également tenir compte des coûts liés à l'élaboration et la délivrance du titre unique.

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☒ Impact sur les pays en développement. | ☐ Pas d'imapct sur les pays en développement.

2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays).

La directive permis unique 2011/98/UE impose aux Etats membres de mettre en place une procédure unique de demande d'autorisation de séjour et de travail et de délivrer un titre de séjour comportant une mention relative à l'accès au marché de l'emploi. Quelque soit le pays d'origine du ressortissant de pays tiers, que le pays soit en voie de développement ou déjà développé, la directive confère également des droits à ces ressortissants de pays tiers lorsqu'ils sont autorisés à travailler et à séjourner sur le territoire. Toutefois, cet ensemble de droits communs à l'égard des migrants économiques (conditions de travail, liberté d'affiliation, formation et cours de langues, reconnaissance des diplômes, sécurité sociale, biens et services, logement, services de conseil, exportation des droits à la pension) ne sont pas transposés dans le présent projet de loi car ne relève pas de la compétence du Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration.

☐ Il y a des impacts négatifs.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 62.992/4 VAN 12 MAART 2018

Op 13 februari 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

Het voorontwerp is door de vierde kamer onderzocht op 12 maart 2018. De kamer was samengesteld uit Jacques Jaumotte, voorzitter van de Raad van State, Martine Baguet, kamervoorzitter, Bernard Blero, staatsraad, Sébastien Van Drooghenbroeck en Marianne Dony, assessoren, en Anne-Catherine Van Geersdaele, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Roger Wimmer, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Martine Baguet.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 maart 2018.

*

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 62.992/4 DU 12 MARS 2018

Le 13 février 2018, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi "modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers".

L'avant-projet a été examiné par la quatrième chambre le 12 mars 2018. La chambre était composée de Jacques Jaumotte, président du Conseil d'État, Martine Baguet, président de chambre, Bernard Blero, conseiller d'État, Sébastien Van Drooghenbroeck et Marianne Dony, assesseurs, et Anne-Catherine Van Geersdaele, greffier.

Le rapport a été présenté par Roger Wimmer, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Martine Baguet.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 12 mars 2018.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten “op de Raad van State”, gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp,‡ de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

ALGEMENE OPMERKING

Verscheidene bepalingen van het voorontwerp strekken louter tot het in herinnering brengen of overnemen van bepalingen van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap “met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten”, dat op 2 februari 2018 ondertekend is.[1]

Zo kan, behalve naar de bepalingen die in de bijzondere opmerkingen toegelicht zullen worden, zonder exhaustief te willen zijn, verwezen worden naar de volgende bepalingen van het voorontwerp:

a) het ontworpen artikel 61/25-2, § § 4, 5 en 7, waarin de inhoud van de artikelen 28, 29, 33 en 36 van het samenwerkingsakkoord in herinnering gebracht wordt;

b) het ontworpen artikel 61/25-3, eerste lid, waarin artikel 21 van het samenwerkingsakkoord overgenomen wordt;

c) het ontworpen artikel 61/25-6, § § 2 en 3, waarin artikel 25 van het samenwerkingsakkoord geparafraseerd wordt;

d) het ontworpen artikel 61/25-7, § 1, eerste zin, en § 2, eerste lid, eerste en tweede zin, waarin de inhoud van artikel 34, tweede en derde lid, van het samenwerkingsakkoord overgenomen wordt.

‡ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

1 Dat samenwerkingsakkoord strekt, zoals de meeste bepalingen van het voorontwerp, tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 “betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven”.

Comme la demande d’avis est introduite sur la base de l’article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois “sur le Conseil d’État”, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l’avant-projet ‡, à la compétence de l’auteur de l’acte ainsi qu’à l’accomplissement des formalités préalables, conformément à l’article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l’avant-projet appelle les observations suivantes.

OBSERVATION GÉNÉRALE

Plusieurs dispositions de l’avant-projet n’ont d’autre objet que de rappeler ou de reproduire des dispositions de l’accord de coopération entre l’État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone “portant sur la coordination des politiques d’octroi d’autorisations de travail et d’octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l’emploi et au séjour des travailleurs étrangers”, signé le 2 février 2018 [1].

Ainsi, outre celles qui seront développées dans les observations particulières, on peut citer, sans être exhaustif, les dispositions suivantes de l’avant-projet:

a) l’article 61/25-2, § § 4, 5 et 7, en projet rappelle le contenu des articles 28, 29, 33 et 36 de l’accord de coopération;

b) l’article 61/25-3, alinéa 1er, en projet reproduit l’article 21 de l’accord de coopération;

c) l’article 61/25-6, § § 2 et 3, en projet paraphrase l’article 25 de l’accord de coopération;

d) l’article 61/25-7, § 1er, première phrase, et § 2, alinéa 1er, première et deuxième phrases, en projet, reprend le contenu de l’article 34, alinéas 2 et 3, de l’accord de coopération.

‡ S’agissant d’un avant-projet de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité aux normes supérieures.

1 Cet accord de coopération vise, comme la plupart des dispositions de l’avant-projet, à transposer partiellement la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 “établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d’un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailleur sur le territoire d’un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre”.

Een dergelijke herhaling is in principe overbodig en heeft het nadeel dat daardoor verwarring ontstaat omtrent de precieze juridische aard van de regels in kwestie[2]: door bepalingen van het samenwerkingsakkoord over te nemen handelt de steller van het voorontwerp alsof hij bevoegd zou zijn om die bepalingen vast te stellen of te wijzigen, hoewel hij dat niet is.

Indien de steller van het voorontwerp evenwel oordeelt dat het voor de leesbaarheid van het dispositief nuttig is om bepalingen van het samenwerkingsakkoord over te nemen, moet hij, om aan de hierboven vermelde bezwaren tegemoet te komen, in de tekst aangeven dat het de memorering van die bepalingen betreft, bijvoorbeeld door middel van de formule: "Overeenkomstig artikel (...) van het samenwerkingsakkoord, (...)".

Evenmin is er grond om, zoals in het ontworpen artikel 61/25-7, § 2, tweede lid, gebeurt, de gecombineerde vergunning als zodanig te definiëren, aangezien daarvan al een definitie gegeven wordt in artikel 3, 10°, van het samenwerkingsakkoord. Bijgevolg dient er alleen op gewezen te worden dat de gecombineerde vergunning begrepen moet worden overeenkomstig artikel 3, 10°, van het samenwerkingsakkoord en dient dit te gebeuren waar dat begrip voor het eerst gebruikt wordt.

Het voorontwerp moet dan ook op dat punt herzien worden.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Indieningsbesluit

De indieningsformule is onjuist. De woorden "aan de Wetgevende kamers voor te leggen en" moeten geschrapt worden[3].

Dispositief

Artikelen 2 en 4

Artikel 4 van het voorontwerp strekt ertoe artikel 61/7 van de wet van 15 december 1980 "betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen" aldus te wijzigen dat daarin bepaald wordt dat voor de onderdaan van een derde land die in een andere lidstaat de status van langdurig ingezetene geniet en die in België wenst te verblijven om er een activiteit als werknemer uit te oefenen, de procedure voor de machtiging tot verblijf geldt waarin titel II, hoofdstuk VII*bis*, van de wet van 15 december 1980 voorziet (artikelen 5 tot 15 van het voorontwerp).

Dat artikel 4 is de bepaling van het voorontwerp die strekt tot de omzetting van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van

[2] *Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, *www.raadvst-consetat.be,* tab "Wetgevingstechniek", aanbeveling 80.

[3] *Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, *www.raadvst-consetat.be,* tab "Wetgevingstechniek", aanbeveling 227 en formule F 4-1-10-1.

Un tel rappel est en principe inutile et présente l'inconvénient d'induire en erreur sur la nature juridique exacte des règles en question[2]: en reproduisant des dispositions de l'accord de coopération, l'auteur de l'avant-projet agit comme s'il était compétent pour les prendre ou les modifier, alors qu'il ne l'est pas.

Si, toutefois, l'auteur de l'avant-projet estime utile, dans un but de lisibilité du dispositif, de reproduire des dispositions de l'accord de coopération, il lui appartient de le faire, afin d'éviter les inconvénients qui viennent d'être rappelés, en indiquant dans le texte qu'il s'agit du rappel de ces dispositions, à l'aide par exemple de la formule "Conformément à l'article (…) de l'accord de coopération, (…)".

De même, il n'y a pas lieu comme le fait l'article 61/25-7, § 2, alinéa 2, en projet, de définir en tant que tel le permis unique puisque celui-ci est déjà défini à l'article 3, 10°, de l'accord de coopération. Il convient en conséquence de se limiter à rappeler que le permis unique est défini conformément à l'article 3, 10°, de l'accord de coopération et de le faire là où cette notion est pour la première fois utilisée.

L'avant-projet doit dès lors être revu sur ce point.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Arrêté de présentation

La formule de présentation n'est pas correcte. Les mots "aux Chambres Législatives et de déposer" seront omis[3].

Dispositif

Articles 2 et 4

L'article 4 de l'avant-projet vise à modifier l'article 61/7 de la loi du 15 décembre 1980 "sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers" afin de prévoir que le ressortissant d'un pays tiers, bénéficiaire du statut de résidant de longue durée dans un autre État membre, qui souhaite séjourner en Belgique pour y exercer une activité salariée, sera soumis à la procédure d'autorisation de séjour prévue au titre II, chapitre VII*bis* de la loi du 15 décembre 1980 (articles 5 à 15 de l'avant-projet).

Il s'agit de la disposition de l'avant-projet qui vise à transposer la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003

[2] *Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires, www.raadvst-consetat.be,* onglet "Technique législative", recommandation n° 80.

[3] *Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires, www.raadvst-consetat.be,* onglet "Technique législative", recommandation n° 227 et formule F 4-1-10-1.

25 november 2003 “betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen” (artikel 2, 1°, van het voorontwerp).

Volgens artikel 3, lid 2, i, van richtlijn 2011/98/EU is die richtlijn 2011/98/EU echter niet van toepassing op onderdanen van derde landen die langdurig ingezetene zijn overeenkomstig richtlijn 2003/109/EG.

In overweging 8 van richtlijn 2011/98/EU wordt bovendien het volgende gesteld:

“Onderdanen van derde landen die de status van langdurig ingezetene hebben verworven overeenkomstig Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, mogen niet vallen onder deze richtlijn gezien hun meer bevoorrechte status en het specifieke type verblijfstitel, de “EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen”, waarover zij beschikken.”.

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft de volgende uitleg gegeven:

“*L’article 61/7, § 1er, alinéa 1er, 1°, de la loi dispose que lorsque l’étranger porteur d’un permis de séjour de résident de longue durée – UE valable, délivré par un autre État membre de l’Union européenne (lire: l’autorisation de séjour) doit être accordée si l’étranger exerce une activité salariée en Belgique.*

L’accord de coopération du 2 février 2018 entre l’État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d’octroi d’autorisations de travail et d’octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l’emploi et au séjour des travailleurs étrangers est applicable aux demandes de séjour des ressortissants de pays tiers désireux d’occuper un emploi sur le territoire belge pour une période de plus de nonante jours.

Les ressortissants de pays tiers qui ont acquis le statut de résident de longue durée en Belgique ne sont pas concernés par cette procédure. Elle est uniquement applicable aux ressortissants de pays tiers qui ont acquis le statut de résidents de longue durée dans un autre État membre.

L’application de la procédure de demande unique résulte de la transposition de la directive 2011/98/UE qui s’inscrit dans le cadre de la nouvelle compétence des Régions suite à la sixième réforme de l’État en matière d’occupation des travailleurs étrangers. Les régions doivent donc pouvoir se prononcer sur l’aspect travail pour le résident de longue durée et ceci n’est possible que dans le cadre de la procédure permis unique telle que nous l’avons développée dans notre droit national. Ceci n’est pas contradictoire avec le droit européen dès lors que l’article 14, § 3, alinéa 1er de la directive 2003/109/CE prévoit que lorsqu’il s’agit d’une activité économique à titre salarié, les États membres peuvent examiner la situation de leur marché du travail et appliquer leurs procédures nationales concernant les exigences relatives au pourvoi d’un poste ou à l’exercice de telles activités.

“relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée” (article 2, 1°, de l’avant-projet).

Or, selon l’article 3, paragraphe 2, i, de la directive 2011/98/UE, celle-ci ne s’applique pas aux ressortissants de pays tiers qui sont des résidents de longue durée conformément à la directive 2003/109/CE.

Par ailleurs, le considérant 8 de la directive 2011/98/UE précise:

“Les ressortissants de pays tiers ayant obtenu le statut de résident de longue durée conformément à la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée ne devraient pas relever de la présente directive, en raison de leur statut plus privilégié et de la spécificité du permis de séjour portant la mention “résident de longue durée – UE””.

Selon les explications fournies par la déléguée du Secrétaire d’État:

“L’article 61/7, § 1er, alinéa 1er, 1°, de la loi dispose que lorsque l’étranger porteur d’un permis de séjour de résident de longue durée – UE valable, délivré par un autre État membre de l’Union européenne [lire: l’autorisation de séjour] doit être accordée si l’étranger exerce une activité salariée en Belgique.

L’accord de coopération du 2 février 2018 entre l’État fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d’octroi d’autorisations de travail et d’octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l’emploi et au séjour des travailleurs étrangers est applicable aux demandes de séjour des ressortissants de pays tiers désireux d’occuper un emploi sur le territoire belge pour une période de plus de nonante jours.

Les ressortissants de pays tiers qui ont acquis le statut de résident de longue durée en Belgique ne sont pas concernés par cette procédure. Elle est uniquement applicable aux ressortissants de pays tiers qui ont acquis le statut de résidents de longue durée dans un autre État membre.

L’application de la procédure de demande unique résulte de la transposition de la directive 2011/98/UE qui s’inscrit dans le cadre de la nouvelle compétence des Régions suite à la sixième réforme de l’État en matière d’occupation des travailleurs étrangers. Les régions doivent donc pouvoir se prononcer sur l’aspect travail pour le résident de longue durée et ceci n’est possible que dans le cadre de la procédure permis unique telle que nous l’avons développée dans notre droit national. Ceci n’est pas contradictoire avec le droit européen dès lors que l’article 14, § 3, alinéa 1er de la directive 2003/109/CE prévoit que lorsqu’il s’agit d’une activité économique à titre salarié, les États membres peuvent examiner la situation de leur marché du travail et appliquer leurs procédures nationales concernant les exigences relatives au pourvoi d’un poste ou à l’exercice de telles activités.

Il est vrai que l'article 3, § 2, de la directive 2011/98/UE exclut certaines catégories d'étrangers de son champ d'application:

— les travailleurs détachés au sens de la directive 96/71/CE et les personnes transférées temporairement par leur société parce qu'ils ne sont pas considérés comme faisant partie du marché du travail de l'État membre dans lequel ils viennent travailler;

— les travailleurs saisonniers étant donné le caractère temporaire de leur statut;

— les résidents de longue durée en raison du type spécifique de permis de séjour qu'ils détiennent et de leur statut plus privilégié.

Toutefois, l'exclusion des résidents de longue durée du champ d'application de la directive 2011/98/UE ne signifie pas, à notre sens, qu'un État ne pourrait faire le choix de les soumettre à une procédure de demande unique tant que leurs autres droits de la directive 2003/109/CE sont garantis ce qui est le cas.

Pour preuve de la relativité de l'article 3, § 2, de la directive 2011/98/UE, bien que cette directive exclut les travailleurs saisonniers et les personnes transférées temporairement par leur société, cette procédure de demande unique est prévue 3 ans plus tard par la directive 2014/36/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 février 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi en tant que travailleur saisonnier et la directive 2014/66/UE du Parlement et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe.".

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft ook meegedeeld wat de diensten van de Europese Commissie geantwoord hebben op de vraag die zij in dat verband gesteld heeft:

"*Bien que la directive permis unique exclut les résidents de longue durée de son champ d'application, rien n'empêche les États membres d'appliquer la procédure de demande unique aux ressortissants de pays tiers qui sont ressortissants de longue durée dans un autre État membre. En fait, les règles procédurales à l'article 19 de la Directive 2003/109/CE ne sont pas en contradiction avec les règles procédurales aux articles 4 – 10 de la directive 2011/98/UE.*".

Daaruit vloeit voort dat, hoewel de werkwijze van de steller van het voorontwerp uit principieel oogpunt aanvaard kan worden, dit niet wegneemt dat hij zich ervan moet vergewissen of de regeling die door hem ingevoerd wordt wel in alle opzichten ten minste even gunstig is als de regeling die thans met toepassing van richtlijn 2003/109/EG geldt voor de langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.

Il est vrai que l'article 3, § 2, de la directive 2011/98/UE exclut certaines catégories d'étrangers de son champ d'application:

— les travailleurs détachés au sens de la directive 96/71/CE et les personnes transférées temporairement par leur société parce qu'ils ne sont pas considérés comme faisant partie du marché du travail de l'État membre dans lequel ils viennent travailler;

— les travailleurs saisonniers étant donné le caractère temporaire de leur statut;

— les résidents de longue durée en raison du type spécifique de permis de séjour qu'ils détiennent et de leur statut plus privilégié.

Toutefois, l'exclusion des résidents de longue durée du champ d'application de la directive 2011/98/UE ne signifie pas, à notre sens, qu'un État ne pourrait faire le choix de les soumettre à une procédure de demande unique tant que leurs autres droits de la directive 2003/109/CE sont garantis ce qui est le cas.

Pour preuve de la relativité de l'article 3, § 2, de la directive 2011/98/UE, bien que cette directive exclut les travailleurs saisonniers et les personnes transférées temporairement par leur société, cette procédure de demande unique est prévue 3 ans plus tard par la directive 2014/36/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 février 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi en tant que travailleur saisonnier et la directive 2014/66/UE du Parlement et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe.".

De même la déléguée du Secrétaire d'État a également fait connaitre la réponse des services de la Commission européenne, interrogée par ses soins, à savoir que

"Bien que la directive permis unique exclut les résidents de longue durée de son champ d'application, rien n'empêche les États membres d'appliquer la procédure de demande unique aux ressortissants de pays tiers qui sont ressortissants de longue durée dans un autre État membre. En fait, les règles procédurales à l'article 19 de la Directive 2003/109/CE ne sont pas en contradiction avec les règles procédurales aux articles 4 – 10 de la directive 2011/98/UE.".

Il en résulte que si la manière de procéder de l'auteur de l'avant-projet peut être admise sur le plan des principes, il n'en reste pas moins que celui-ci doit s'assurer que le système qu'il met en place est en tous points au moins aussi favorable que celui qui est actuellement applicable aux ressortissants des pays tiers résidents de longue durée, en application de la directive 2003/109/CE.

Artikel 8

1. Gelet op de algemene opmerking, dienen in het ontworpen artikel 61/25-2, § 1, tweede lid, de woorden “krachtens artikel 61/25-6, paragraaf 3” vervangen te worden door de woorden “krachtens artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018”.

2. In de Franse tekst van paragraaf 2 van het ontworpen artikel 61/25-2 moeten de woorden “au titre I, chapitre II peut introduire” vervangen worden door de woorden “au titre I, chapitre III, peut introduire”.

Artikelen 8, 10 en 14

Volgens het ontworpen artikel 61/25-4 kiest de onderdaan van een derde land, die met het oog op werk voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk verblijft of wenst te verblijven, woonplaats op zijn verblijfsadres op het grondgebied van het Rijk of bij de Belgische hoofdzetel van zijn werkgever of bij zijn gemachtigde, indien die op het grondgebied van het Rijk verblijft.

Zoals blijkt uit de artikelen 17 en 18, § 1, van het samenwerkingsakkoord, wordt de aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op werk voor een periode van meer dan negentig dagen – die als aanvraag voor een machtiging tot verblijf geldt – ingediend in de vorm van een aanvraag voor een toelating tot arbeid en worden die aanvraag voor een machtiging en de aanvraag voor de vernieuwing of wijziging van die machtiging door de onderdaan van een derde land via zijn werkgever ingediend bij de territoriaal bevoegde gewestelijke overheid.

Luidens artikel 18, § 2, van het samenwerkingsakkoord bepaalt het gewest de voorwaarden en de nadere regels voor het indienen van de aanvraag.

Wanneer de toelating tot arbeid door de bevoegde gewestelijke overheid daarentegen voor onbeperkte duur toegekend wordt, dient de onderdaan van een derde land zijn volgende aanvraag voor vernieuwing van zijn machtiging tot verblijf in bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overeenkomstig de wetgeving inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (artikel 23 van het samenwerkingsakkoord).

Bijgevolg dienen paragraaf 1, tweede lid, 4°, van het ontworpen artikel 61/25-2 en het ontworpen artikel 61/25-4 te vervallen en moet het ontworpen artikel 61/25-7, § 5, tweede lid, aldus aangepast worden dat de verwijzing naar die bepaling onder 4° daarin niet meer voorkomt.

Artikelen 17 en 18

Het voorliggende voorontwerp zal pas in werking kunnen treden op het ogenblik van inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018.

Article 8

1. Compte tenu de l’observation générale, il convient, à l’article 61/25-2, § 1er, alinéa 2, en projet, de remplacer les mots “conformément à l’article 61/25-6 paragraphe 3” par les mots “conformément à l’article 25, § 2, de l’accord de coopération du 2 février 2018”.

2. Au paragraphe 2 de l’article 61/25-2 en projet, dans la version française, il convient de remplacer les mots “au titre I, chapitre II peut introduire” par les mots “au titre I, chapitre III, peut introduire”.

Articles 8, 10 et 14

Selon l’article 61/25-4 en projet, le ressortissant d’un pays tiers, qui séjourne ou souhaite séjourner dans le Royaume à des fins d’emploi pour une période de plus de nonante jours, élit domicile à son adresse de résidence sur le territoire du Royaume ou au siège social belge de son employeur ou chez son mandataire si celui-ci réside sur le territoire.

Or, comme il ressort des articles 17 et 18, § 1er, de l’accord de coopération, la demande d’autorisation de séjour à des fins de travail pour une période de plus de nonante jours, laquelle vaut demande d’autorisation de séjour, est introduite sous la forme d’une demande d’autorisation et cette demande d’autorisation et la demande de renouvellement ou de modification de cette autorisation sont introduites par le ressortissant d’un pays tiers par le biais de son employeur auprès de l’autorité régionale territorialement compétente.

L’article 18, § 2, de l’accord de coopération dispose que la région détermine les conditions et modalités d’introduction de la demande.

Par contre, lorsque l’autorisation de travailler est accordée par l’autorité régionale compétente de manière illimitée, le ressortissant d’un pays tiers introduit sa demande de renouvellement d’autorisation de séjour auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne conformément à la législation relative à l’accès au territoire, au séjour, à l’établissement et à l’éloignement des étrangers (article 23 de l’accord de coopération).

Par conséquent, le paragraphe 1er, alinéa 2, 4°, de l’article 61/25-2 en projet et l’article 61/25-4 en projet doivent être omis et l’article 61/25-7, § 5, alinéa 2, en projet doit être adapté en omettant la référence à ce 4°.

Articles 17 et 18

Le présent avant-projet ne pourra entrer en vigueur qu’au moment de l’entrée en vigueur de l’accord de coopération du 2 février 2018.

Bijgevolg dient artikel 17, tweede lid, van het voorontwerp te vervallen en moet artikel 18 van het voorontwerp aangepast worden.

De griffier, *De voorzitter,*

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE — Jacques JAUMOTTE

Par conséquent, l'article 17, alinéa 2, de l'avant-projet doit être omis et l'article 18 de l'avant-projet doit être adapté.

Le greffier, *Le président,*

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE — Jacques JAUMOTTE

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en de staatssecretaris voor Asiel en Migratie zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van:

1° richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen;

2° richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre de la Sécurité et de l'Intérieur et du secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de la Sécurité et de l'Intérieur et le secrétaire d'État à l'Asile et la Migration sont chargés de présenter en notre nom, à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit.

CHAPITRE 1ER

Dispositions générales

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement:

1° la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée;

2° la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3

In artikel 1/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 2016 en 18 december 2016, wordt een bepaling "11°: artikel 61/25-1" ingevoegd.

Art. 4

In artikel 61/7, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 19 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden "indien het een activiteit als zelfstandige betreft," ingevoegd tussen de woorden "Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°," en de woorden "is geleverd indien hij bewijst";

2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd luidende: "Indien de vreemdeling een activiteit als werknemer zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, wenst uit te oefenen, zijn de paragrafen 2, 3, 4 en 6 niet van toepassing. De procedure voor de machtiging tot verblijf vindt plaats overeenkomstig hoofdstuk VII*bis* van titel II.".

Art. 5

In titel II, van dezelfde wet, wordt een hoofdstuk VII*bis* ingevoegd met het opschrift:

"Hoofdstuk VII*bis* – Onderdanen van derde landen die met het oog op werk in het Rijk verblijven of er wensen te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen".

Art. 6

In titel II, hoofdstuk VII*bis*, ingevoegd bij artikel 5, wordt een afdeling 1 ingevoegd, met als opschrift "Afdeling 1 – Bepalingen met betrekking tot de

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3

Dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, à l'article 1er /1, § 2, inséré par la loi du 19 décembre 2014, modifié par les lois du 1er juin 2016 et du 18 décembre 2016, il est inséré un "11°: l'article 61/25-1".

Art. 4

A l'article 61/7, § 1er de la même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007 et modifié par la loi du 19 mars 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 2, les mots "s'il s'agit d'une activité non salariée," sont insérés entre les mots "La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 1°," et les mots "est fournie s'il prouve";

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3: "Si l'étranger souhaite exercer une activité salariée, telle que visée à l'alinéa 1er, 1°, les paragraphes 2, 3, 4 et 6 ne sont pas d'application. La procédure d'autorisation de séjour se fait conformément au chapitre VII*bis* du titre II.".

Art. 5

Dans le titre II, de la même loi, est inséré un chapitre VII*bis* intitulé:

"Chapitre VII*bis* – Ressortissants de pays tiers qui séjournent ou souhaitent séjourner dans le Royaume à des fins d'emploi pour une période de plus nonante jours".

Art. 6

Dans le titre II, chapitre VII*bis*, inséré par l'article 5, il est inséré une section 1 intitulée "Section 1 – Dispositions relatives à la procédure conjointe avec

gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers", die de artikelen 61/25-1 tot 61/25-3 omvat.

Art. 7

In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-1 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een toelating tot arbeid of de verlenging van deze vergunning bij de bevoegde overheid indienen, met uitzondering van de onderdanen van derde landen bedoeld in hoofdstuk VIII van titel II van de wet. De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder:

1° "bevoegde overheid": de gewest- of gemeenschapsoverheid verstaan die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

2° "samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018": samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.".

Art. 8

In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-2 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-2. § 1. De minister of zijn gemachtigde neemt een beslissing over de verblijfsaanvraag bedoeld in artikel 61/25-1.

Onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen krachtens artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 baseert de minister of zijn gemachtigde zich op de volgende documenten en inlichtingen om over de aanvraag te beslissen:

l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers" reprenant les articles 61/25-1 à 61/25-3.

Art. 7

Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-1 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-1. Les dispositions du présent chapitre s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail, ou de renouvellement de cette autorisation, dans le Royaume auprès de l'autorité compétente, à l'exception des ressortissants de pays tiers visés par le chapitre VIII du titre II de la Loi. L'introduction de cette demande vaut introduction d'une demande de séjour.

Pour l'application du présent chapitre, on entend par:

1° "autorité compétente": l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions;

2° "accord de coopération du 2 février 2018": l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'État fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers.".

Art. 8

Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-2 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-2. § 1er. Le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour visée à l'article 61/25-1.

Sans préjudice de la possibilité pour le ministre ou son délégué de demander des informations ou des documents complémentaires conformément à l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué se base notamment sur les documents et informations suivants pour statuer sur la demande:

1° een kopie van zijn geldig paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel;

2° het bewijs dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen, de duur van zijn tewerkstelling als werknemer en, zo nodig, het BTW-nummer van de werkgever;

3° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, het bewijs van de betaling van de bijdrage, zoals die geëist wordt door artikel 1/1 van deze wet;

4° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, indien de onderdaan van een derde land ouder is dan 18 jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en zo nodig zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, mits hij ten minste 18 jaar oud is;

5° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag ingediend op basis van artikel 61/25-1, een medisch attest waaruit blijkt dat de onderdaan van een derde land niet is aangetast door een van de ziekten bedoeld in de bijlage bij deze wet;

6° het bewijs dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt.

Bij behoorlijk bewezen onmogelijkheid de in 4°, 5° en 6° van het eerste lid bedoelde documenten over te leggen, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, de onderdaan van een derde land echter machtigen in België te verblijven.

§ 2. De onderdaan van een derde land die toegelaten of gemachtigd is op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, kan een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen bedoeld in artikel 61/25-1.

Onverminderd de mogelijkheid om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen, beslist de minister of zijn gemachtigde over de documenten en inlichtingen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, 3° en 6°.

§ 3. Overeenkomstig artikel 29, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer

1° la copie de son passeport ou du titre de voyage en tenant lieu en cours de validité;

2° la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance suffisants, la durée de son occupation en tant que travailleur, et, le cas échéant le numéro de TVA de l'employeur;

3° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, la preuve du paiement de la redevance tel qu'exigé par l'article 1er/1 de la présente loi;

4° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun pour autant que le demandeur soit âgé de 18 ans ou plus;

5° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un certificat médical d'où il résulte que ressortissant d'un pays tiers n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi;

6° la preuve qu'il dispose d' une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de pouvoir produire les documents visés à l'alinéa 1er, 4°, 5° et 6°, le ministre ou son délégué peut néanmoins, compte tenu des circonstances, autoriser le demandeur à séjourner en Belgique.

§ 2. Le ressortissant d'un pays tiers admis ou autorisé à séjourner sur le territoire du Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au titre I, chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au titre I, chapitre III peut introduire une demande d'autorisation de travail visée à l'article 61/25-1.

Sans préjudice de la possibilité de demander des informations ou documents complémentaires, le ministre ou son délégué statue notamment sur les documents et informations visés au paragraphe 1er, alinéa 2, 2°, 3° et 6°.

§ 3. Conformément à l'article 29, alinéa 1er, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le

de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gemachtigd wordt om op het grondgebied te verblijven, brengt de minister of zijn gemachtigde de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail.

Overeenkomstig artikel 17, lid 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken.

§ 4. Overeenkomstig de artikelen 26, tweede lid, 28, tweede lid, 29, tweede lid, en 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 geeft de minister of zijn gemachtigde de onderdaan van een derde land kennis van een beslissing die de gecombineerde vergunning verleent wanneer hij tot het verblijf is gemachtigd krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk en van de bevoegde overheid mag werken.

Deze beslissing neemt de vorm aan van één enkele administratieve handeling die zowel het verblijf als het werk toestaat.

De minister of zijn gemachtigde informeert de werkgever hiervan.

§ 5. Overeenkomstig artikel 36, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 eindigt het verblijf van de onderdaan van een derde land negentig dagen na het einde van de arbeidsvergunning van rechtswege, indien hij niet meer mag werken, en dit onverminderd de mogelijkheid van de minister, of zijn gemachtigde, om met toepassing van de artikelen 61/25-7 een einde te maken aan het verblijf.

De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat wordt afgegeven aan de onderdaan van een derde land, en aan zijn familieleden, indien de geldigheid van hun verblijfstitel verstrijkt tijdens de periode van negentig dagen bedoeld in het eerste lid.

§ 6. Overeenkomstig de artikelen 26, lid 3 en 36, § 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing neemt tot weigering of beëindiging van het verblijf, brengt hij de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail.

§ 7. Overeenkomstig artikel 36, § § 1 en 3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land kennisgegeven van elke

ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en application des dispositions du présent chapitre, le ministre ou son délégué en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.

Conformément à l'article 17, alinéa 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre, l'autorisation de séjour n'est valable que sous la condition que l'autorité compétente prenne une décision définitive autorisant le ressortissant d'un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume.

§ 4. Conformément aux articles 26 alinéa 2, 28, alinéa 2, 29 alinéa 2 et 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre et autorisé à travailler par l'autorité compétente, le ministre ou son délégué lui notifie une décision accordant le permis unique.

Cette décision prend la forme d'un acte administratif unique autorisant à la fois le séjour et le travail.

Le ministre ou son délégué en informe l'employeur.

§ 5. Conformément à l'article 36, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, si le ressortissant d'un pays tiers n'est plus autorisé à travailler, son séjour prend fin de plein droit nonante jours après la fin de l'autorisation de travail, sans préjudice de la faculté du ministre ou de son délégué de mettre fin à son séjour en application de l'article 61/25-7.

Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers, et aux membres de sa famille, si la validité de leur titre de séjour arrive à échéance durant la période de nonante jours visée à l'alinéa 1er.

§ 6. Conformément aux articles 26, alinéa 3 et 36, § 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ministre ou son délégué prend une décision de refus ou de fin de séjour, il en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.

§ 7. Conformément à l'article 36 , § § 1er et 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, toute décision relative à une demande introduite sur base de

beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel 61/25-1 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde informeert zijn werkgever.

De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de machtiging betreffende een aanvraag ingediend op grond van artikel 61/25-1.

De onderdaan van een derde land en zijn werkgever worden door de minister of zijn gemachtigde kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de arbeidsvergunning genomen door de bevoegde overheid. De minister of zijn gemachtigde informeert de bevoegde overheid van deze kennisgeving.”.

Art. 9

In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-3 ingevoegd, luidende:

“Art. 61/25-3. Overeenkomstig artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de aanvraag voor verlenging op grond van artikel 61/25-1, eerste lid, die de voorwaarden bepaald door de bevoegde overheid vervult, ten laatste twee maanden voor het verstrijken van de geldigheid van de vorige vergunning ingediend.

Indien, bij deze aanvraag voor verlenging, de verblijfstitel vervalt, ontvangt de onderdaan van een derde land een document dat voorlopig zijn verblijf dekt in afwachting van een beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde of, zo nodig, door de bevoegde overheid. De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven.”.

Art. 10

In titel II, hoofdstuk VII*bis*, ingevoegd bij artikel 5, wordt een afdeling 2 ingevoegd, met als opschrift “Afdeling 2 – Bepalingen met betrekking tot de machtiging om met het oog op werk op het grondgebied te verblijven voor een periode van negentig dagen”, die de artikelen 61/25-4 tot 61/25-7 omvat.

Art. 11

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-4 ingevoegd, luidende:

l’article 61/25-1 prise par le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d’un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur.

Toute décision de fin d’autorisation relative à une demande introduite sur base de l’article 61/25-1 est notifiée au ressortissant d’un pays tiers.

Toute décision de fin d’autorisation de travail prise par l’autorité compétente est notifiée par le ministre ou son délégué au ressortissant d’un pays tiers et à son employeur. Le ministre, ou son délégué, informe l’autorité compétente de cette notification.

Art. 9

Dans la section 1, insérée par l’article 6, il est inséré un article 61/25-3 rédigé comme suit:

“Art. 61/25-3. Conformément à l’article 21 de l’accord de coopération du 2 février 2018, la demande de renouvellement introduite sur base de l’article 61/25-1, alinéa 1er et répondant aux conditions déterminées par l’autorité compétente est introduite au plus tard deux mois avant l’expiration de la validité de l’autorisation précédente.

Lors de la demande de renouvellement, si le titre de séjour vient à échéance, le ressortissant d’un pays tiers reçoit un document qui couvre provisoirement son séjour dans l’attente d’une décision prise par le ministre ou son délégué ou, le cas échéant, par l’autorité compétente. Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d’un pays tiers.”.

Art. 10

Dans le titre II, chapitre VII*bis*, inséré par l’article 5, il est inséré une section 2 intitulée “Section 2 – Dispositions relatives à l’autorisation de séjourner sur le territoire à des fins d’emploi pour une période de plus de nonante jours” reprenant les articles 61/25-4 à 61/25-7.

Art. 11

Dans la section 2, insérée par l’article 10, il est inséré un article 61/25-4 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-4. Onverminderd de gunstigere bepalingen die zijn voorgeschreven door het recht van de Unie of de internationale overeenkomsten die België binden, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen, overeenkomstig artikel 61/25-1 lid 1, en die voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk wensen te verblijven of er verblijven.".

Art. 12

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-5. § 1. De onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/25-4, wordt gemachtigd om het grondgebied van het Rijk binnen te komen en er meer dan negentig dagen te verblijven om er te werken, of zijn machtiging tot verblijf wordt verlengd, mits:

1° de onderdaan van een derde land zich niet bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, 5° tot 10°;

2° de onderdaan van een derde land, bij gebrek aan een arbeidsovereenkomst waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is, over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor de duur van het voorgenomen verblijf;

3° de onderdaan van een derde land, wanneer hij op het grondgebied van het Rijk verblijft bij de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 61/25-1, reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III.

§ 2. Overeenkomstig artikel 25, § § 1, 3 en 4 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 beslist de minister of zijn gemachtigde over de verblijfsaanvraag, of over de aanvraag voor verlenging, binnen vier maanden na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag.

De termijn genoemd in het eerste lid kan in bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag worden verlengd. De minister of zijn gemachtigde brengt de onderdaan van een derde land en de bevoegde overheid daarvan op de hoogte.

"Art. 61/25-4. Sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par le droit de l'Union ou les conventions internationales liant la Belgique, les dispositions de la présente section s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail conformément à l'article 61/25-1 alinéa 1er et qui souhaitent séjourner ou séjournent dans le Royaume pour une période de plus de nonante jours.".

Art. 12

Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-5. § 1er. Le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/25-4, est autorisé à entrer et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire du Royaume afin d'y travailler, ou son autorisation de séjour est renouvelée, pour autant que:

1° le ressortissant d'un pays tiers ne se trouve pas dans un des cas énumérés à l'article 3, 5° à 10°;

2° en cas d'absence d'un contrat de travail en cours de validité, le ressortissant d'un pays tiers dispose des moyens de subsistance suffisants pour la durée du séjour envisagé;

3° lorsque le ressortissant de pays tiers séjourne sur le territoire du Royaume lors de l'introduction de la demande visée à l'article 61/25-1, il est déjà admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au Titre I, Chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au Titre I, Chapitre III.

§ 2. Conformément à l'article 25 § § 1er, 3 et 4 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour, ou de son renouvellement, dans les quatre mois suivant la notification du caractère complet de la demande.

Le délai visé au premier alinéa peut être prolongé dans des circonstances exceptionnelles liées à la complexité de l'examen de la demande. Le ministre, ou son délégué, en informe le ressortissant d'un pays tiers et l'autorité compétente.

Indien de minister of zijn gemachtigde binnen de termijn bedoeld in het eerste lid geen beslissing neemt, wordt de onderdaan van een derde land tot het verblijf gemachtigd.

§ 3. Overeenkomstig artikel 25, § 2 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 kan tijdens het onderzoek van de aanvraag van de onderdaan van het derde land worden geëist dat hij aanvullende inlichtingen of documenten overlegt binnen een termijn van 15 dagen.

Indien de aanvullende inlichtingen en documenten niet binnen de termijn bedoeld in het eerste lid zijn overgelegd, wordt de machtiging tot verblijf of de verlenging ervan geweigerd.".

Art. 13

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-6 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-6. § 1. Overeenkomstig artikel 34, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt, onverminderd paragraaf 2, aan een onderdaan van een derde land, gemachtigd tot het verblijf in het Rijk krachtens artikel 61/25-5 en gemachtigd om te werken door de bevoegde overheid, die zich in het buitenland bevindt op de datum van de beslissing tot machtiging tot verblijf en werk, op zijn verzoek, een visum afgegeven. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de indiening van de visumaanvraag.

§ 2. Overeenkomstig artikel 34, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/25-5 tot een verblijf in het Rijk is gemachtigd en door de bevoegde overheid is gemachtigd om te werken, in het vreemdelingenregister ingeschreven. Hem wordt een gecombineerde vergunning, zoals bepaald in artikel 3, 10° van het voornoemde akkoord, afgegeven.

De Koning bepaalt:

1° het model van de gecombineerde vergunning;

2° het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven in afwachting van de afgifte van de gecombineerde vergunning.

§ 3. De aanvraag tot inschrijving moet door de onderdaan van een derde land worden ingediend binnen acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, indien hij de machtiging tot verblijf in het buitenland

Si le ministre ou son délégué ne statue pas dans le délai visé à l'alinéa 1er, éventuellement prolongé, le ressortissant d'un pays tiers est autorisé au séjour.

§ 3. Conformément à l'article 25 § 2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lors de l'examen de la demande, il peut être exigé du ressortissant d'un pays tiers de produire dans un délai de 15 jours des informations ou documents complémentaires.

Si les informations et documents complémentaires ne sont pas produits dans le délai visé à l'alinéa 1er, l'autorisation de séjour, ou le renouvellement de celle-ci, est refusée.".

Art. 13

Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-6 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-6. § 1er. Conformément à l'article 34, alinéa 2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, sans préjudice du paragraphe 2, lorsque le ressortissant d'un pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé au travail par l'autorité compétente se trouve à l'étranger à la date de la décision d'autorisation de séjour et de travail, un visa lui est délivré, à sa demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande de visa.

§ 2. Conformément à l'article 34, alinéa 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé à travailler par l'autorité compétente est inscrit au registre des étrangers. Un permis unique tel que défini à l'article 3, 10° de l'accord précité lui est délivré.

Le Roi détermine:

1° le modèle du permis unique;

2° le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis unique.

§ 3. La demande d'inscription doit être introduite par le ressortissant d'un pays tiers dans les huit jours ouvrables de son entrée dans le Royaume s'il a obtenu l'autorisation de séjour à l'étranger. Elle doit être

heeft verkregen. Zij moet worden ingediend binnen acht werkdagen na de ontvangst van die vergunning, indien deze in het Rijk is verkregen.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en bij wijze van algemene bepaling, in uitzonderlijke omstandigheden een kortere termijn vaststellen.

§ 4. De machtiging tot verblijf wordt toegekend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar. Bij het verstrijken van deze periode van vijf jaar wordt de machtiging tot verblijf met een onbeperkte duur verlengd, onverminderd de voorwaarden van artikel 61/25-5.

§ 5. Indien de arbeidsvergunning door de bevoegde overheid voor een onbeperkte duur is verleend, beslist de minister of zijn gemachtigde over het verblijf, overeenkomstig dit hoofdstuk.

Voor het verlengen van zijn machtiging tot verblijf dient de onderdaan van een derde land zijn aanvraag voor verlenging in bij de burgemeester van zijn verblijfplaats. De aanvraag omvat de documenten en inlichtingen die opgesomd worden in artikel 61/25-2, § 1, tweede lid, 1°, 2° en 6°, en de beslissing van de bevoegde overheid die de onderdaan van een derde land machtigt om voor een onbeperkte duur te werken.

De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft een document af dat de aanvraag voor verlenging bewijst en voorlopig het verblijf dekt. De Koning bepaalt het model van dit document.

De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft de aanvraag door aan de minister, of zijn gemachtigde.".

Art. 14

In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-7 ingevoegd, luidende:

"Art. 61/25-7. § 1. In een van de volgende gevallen kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de krachtens artikel 61/25-5 tot het verblijf in het Rijk gemachtigde onderdaan van een derde land:

1° de onderdaan van een derde land vervult niet of niet meer de voorwaarde vermeld in artikel 61/25-5, § 1, 1°;

2° de onderdaan van een derde land is een last voor het sociale bijstandsstelsel van het Rijk;

introduite dans les huit jours ouvrables de la réception de cette autorisation, si celle-ci a été obtenue dans le Royaume.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et par voie de disposition générale, fixer un délai plus court dans des circonstances exceptionnelles.

§ 4. L'autorisation de séjour est accordée pour une durée limitée pendant une période de cinq ans. A l'expiration de cette période de 5 ans, l'autorisation de séjour est renouvelée pour une durée illimitée sans préjudice des conditions prévues à l'article 61/25-5.

§ 5. Si l'autorisation de travailler est accordée par l'autorité compétente de manière illimitée, le ministre ou son délégué statue sur le séjour, conformément au présent chapitre.

En cas de demande de renouvellement de l'autorisation de séjour, le ressortissant d'un pays tiers introduit sa demande auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne. La demande comprend les documents et informations énumérés à l'article 61/25-2, § 1er, alinéa 2, 1°, 2° et 6°, ainsi que la décision de l'autorité compétente qui autorise le ressortissant d'un pays tiers à travailler de manière illimitée.

Le bourgmestre, ou son délégué, délivre un document attestant de la demande de renouvellement et couvrant provisoirement son séjour. Le Roi détermine le modèle de ce document.

Le bourgmestre, ou son délégué, transmet la demande au ministre, ou à son délégué.".

Art. 14

Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-7 rédigé comme suit:

"Art. 61/25-7. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour du ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5, dans l'un des cas suivants:

1° le ressortissant d'un pays tiers ne remplit pas ou plus la condition visée à l'article 61/25-5, § 1er, 1°;

2° le ressortissant d'un pays tiers est une charge pour le système d'aide sociale du Royaume;

3° de onderdaan van een derde land verblijft voor andere doeleinden dan die waarvoor hij tot het verblijf werd gemachtigd.”.

Art. 15

In artikel 81, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 15 juli 1996, 2 augustus en 10 augustus 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een als volgt luidend derde lid wordt ingevoegd: “Zij bezorgen de minister of zijn gemachtigde alle documenten en inlichtingen die nuttig zijn voor het uitoefenen van zijn taken.”;

2° een als volgt luidend vierde lid wordt ingevoegd: “De in het vorig lid bedoelde documenten of inlichtingen kunnen eveneens worden bezorgd door de inspecteurs van het Vlaamse Ministerie voor Werk en Sociale Economie, de inspecteurs van de “Direction générale opérationnelle Economie, Emploi et Recherche “van de Waalse overheid, de inspecteurs van de Directie van de Gewestelijke Arbeidsinspectie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en de inspecteurs van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap, afdeling werk.”.

HOOFDSTUK 3

Overgangsbepalingen

Art. 16

Wanneer een onderdaan van een derde land, om in het Rijk te kunnen werken, een verblijfsaanvraag indient die op de datum van inwerkingtreding van deze wet in behandeling was past de minister, of zijn gemachtigde, de oude reglementering toe wanneer hij een beslissing neemt in verband met het verblijf.

3° le ressortissant d’un pays tiers séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour.”.

Art. 15

A l’article 81, de la même loi, modifié par les lois du 15 juillet 1996, du 2 août et du 10 août 2005, les modifications suivantes sont apportées:

1° un troisième alinéa est inséré, rédigé comme suit: “Ils communiquent au ministre ou à son délégué tous documents et informations utiles à l’exercice de ses missions.”.

2° un quatrième alinéa est inséré, rédigé comme suit: “Les documents ou informations visés à l’alinéa précédent peuvent également être communiqués par les inspecteurs du Ministère flamand du Travail et de l’Economie sociale, par les inspecteurs de la Direction générale opérationnelle Economie, Emploi et Recherche du Service public de Wallonie, par les inspecteurs de la Direction de l’Inspection régionale de l’emploi de la Région Bruxelles-Capitale, par les inspecteurs du Ministère de la Communauté germanophone, département emploi.”.

CHAPITRE 3

Dispositions transitoires

Art. 16

Lorsqu’un ressortissant d’un pays tiers introduit une demande de séjour afin de travailler dans le Royaume, pendante à la date de l’entrée en vigueur de la présente loi, le ministre, ou son délégué, statue sur le séjour en application de l’ancienne réglementation.

HOOFDSTUK 4

Inwerkingtreding

Art. 17

Deze wet treedt in werking op de dag van publicatie in het *Belgisch Staatsblad* van de laatste goedkeurende akte uitgaande van de partijen van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018.

Gegeven te Brussel, 28 maart 2018

FILIP

VAN KONINGSWEGE :

De minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken,

Jan JAMBON

De staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Theo FRANCKEN

CHAPITRE 4

Entrée en vigueur

Art. 17

La présente loi entre en vigueur le jour de la publication au *Moniteur belge* du dernier des actes d'assentiment des parties à l'accord de coopération du 2 février 2018.

Donné à Bruxelles, le 28 mars 2018

PHILIPPE

PAR LE ROI :

Le ministre de la Sécurité et de l'Intérieur,

Jan JAMBON

Le secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

Theo FRANCKEN

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

23 MARS 2018

ARTIKEL VAN DE RICHTLIJN	TEKST VAN DE RICHTLIJN	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE	TEKST VAN DE OMZETTINGSAKTE
RICHTLIJN 2011/98/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 13 DECEMBER 2011 BETREFFENDE ÉÉN ENKELE AANVRAAGPROCEDURE VOOR EEN GECOMBINEERDE VERGUNNING VOOR ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN OM TE VERBLIJVEN EN TE WERKEN OP HET GRONDGEBIED VAN EEN LIDSTAAT, ALSMEDE INZAKE EEN GEMEENSCHAPPELIJK PAKKET RECHTEN VOOR WERKNEMERS UIT DERDE LANDEN DIE LEGAAL IN EEN LIDSTAAT VERBLIJVEN			
Artikel 4 – EÉN ENKELE AANVRAAGPROCEDURE			
Art. 4, par. 1	Een aanvraag tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning wordt via één enkele aanvraagprocedure ingediend. De lidstaten bepalen of aanvragen voor een gecombineerde vergunning moeten worden ingediend door de onderdaan van een derde land of door diens werkgever. De lidstaten kunnen ook besluiten dat een aanvraag naar keuze door een van beide kan worden gedaan. Indien de aanvraag door de onderdaan van een derde land moet worden gedaan, staan de lidstaten toe dat de aanvraag vanuit een derde land wordt ingediend, of, indien het nationale recht daarin voorzien, vanaf het grondgebied van de lidstaat waar de onderdaan van een derde land legaal aanwezig is.	Art. 6	In titel II, hoofdstuk VIIbis, ingevoegd bij artikel 5, wordt een afdeling 1 ingevoegd, met als opschrift « Afdeling 1 – Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers », die de artikelen 61/25-1 tot 61/25-3 omvat.
		Art. 7	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-1 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een toelating tot arbeid of de verlenging van deze vergunning bij de bevoegde overheid indienen, met uitzondering van de onderdanen van derde landen bedoeld in hoofdstuk VIII van titel II van de wet. De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag. Voor de toepassing van dit

		hoofdstuk wordt onder 1° "bevoegde overheid" : de gewest- of gemeenschapsoverheid verstaan die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers ; »
	Art. 13	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-6 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-6. § 1. § 5. Indien de arbeidsvergunning door de bevoegde overheid voor een onbeperkte duur is verleend, beslist de minister of zijn gemachtigde over het verblijf, overeenkomstig dit hoofdstuk. Voor het verlengen van zijn machtiging tot verblijf dient de onderdaan van een derde land zijn aanvraag voor verlenging in bij de burgemeester van zijn verblijfplaats. De aanvraag omvat de documenten en inlichtingen die opgesomd worden in artikel 61/25-2, § 1, tweede lid, 1°, 2° en 6°, en de beslissing van de bevoegde overheid die de onderdaan van een derde land machtigt om voor een onbeperkte duur te werken. De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft een document af dat de aanvraag voor verlenging bewijst en voorlopig het verblijf

KAMER • 5e ZITTING VAN DE 54e ZITTINGSPERIODE 2017 2018 CHAMBRE • 5e SESSION DE LA 54e LÉGISLATURE

DOC 54 **3014/001**

67

			dekt. De Koning bepaalt het model van dit document. De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft de aanvraag door aan de minister, of zijn gemachtigde.
Art. 4, par. 2	De lidstaten onderzoeken een aanvraag ingediend krachtens lid 1 en nemen een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van de gecombineerde vergunning indien de aanvrager aan de in het recht van de Unie of het nationale recht vastgelegde voorwaarden voldoet. Een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning vormt één enkele administratieve handeling die zowel een verblijfsvergunning als een arbeidsvergunning behelst.	Art. 8	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-2 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-2. § 1. De minister of zijn gemachtigde neemt een beslissing over de verblijfsaanvraag bedoeld in artikel 61/25-1. Onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen krachtens artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 baseert de minister of zijn gemachtigde zich op de volgende documenten en inlichtingen om over de aanvraag te beslissen: 1° een kopie van zijn geldig paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel; 2° het bewijs dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen, de duur van zijn tewerkstelling als werknemer en, zo nodig, het BTW-nummer van de werkgever; 3° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, het bewijs van de

		betaling van de bijdrage, zoals die geëist wordt door artikel 1/1 van deze wet; 4 ° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, indien de onderdaan van een derde land ouder is dan 18 jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en zo nodig zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, mits hij ten minste 18 jaar oud is; 5 ° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag ingediend op basis van artikel 61/25-1, een medisch attest waaruit blijkt dat de onderdaan van een derde land niet is aangetast door een van de ziekten bedoeld in de bijlage bij deze wet; 6° het bewijs dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt. Bij behoorlijk bewezen onmogelijkheid de in 4° , 5° en 6° van het eerste lid bedoelde documenten over te leggen, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de	

		omstandigheden, de onderdaan van een derde land echter machtigen in België te verblijven. § 2. De onderdaan van een derde land die toegelaten of gemachtigd is op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, kan een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen bedoeld in artikel 61/25-1. Onverminderd de mogelijkheid om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen, beslist de minister of zijn gemachtigde over de documenten en inlichtingen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, 3° en 6°. § 3. Overeenkomstig artikel 29, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gemachtigd wordt om op het grondgebied te verblijven, brengt de minister of zijn gemachtigde de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail. Overeenkomstig artikel 17, lid 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met	

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

23 MARS 2018

		toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken. § 4. Overeenkomstig de artikelen 26, tweede lid, 28, tweede lid, 29, tweede lid, en 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 geeft de minister of zijn gemachtigde de onderdaan van een derde land kennis van een beslissing die de gecombineerde vergunning verleent wanneer hij tot het verblijf is gemachtigd krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk en van de bevoegde overheid mag werken. Deze beslissing neemt de vorm aan van één enkele administratieve handeling die zowel het verblijf als het werk toestaat. De minister of zijn gemachtigde informeert de werkgever hiervan. § 7. Overeenkomstig artikel 36, §§ 1 en 3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land kennisgegeven van elke beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel	

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

23 MARS 2018

		61/25-1 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde informeert zijn werkgever.
	Art. 9	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-3 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-3. Overeenkomstig artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de aanvraag voor verlenging op grond van artikel 61/25-1, eerste lid, die de voorwaarden bepaald door de bevoegde overheid vervult, ten laatste twee maanden voor het verstrijken van de geldigheid van de vorige vergunning ingediend. Indien, bij deze aanvraag voor verlenging, de verblijfstitel vervalt, ontvangt de onderdaan van een derde land een document dat voorlopig zijn verblijf dekt in afwachting van een beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde of, zo nodig, door de bevoegde overheid. De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven. ».
	Art. 10	In titel II, hoofdstuk VIIbis, ingevoegd bij artikel 5, wordt een afdeling 2 ingevoegd, met als opschrift « Afdeling 2 – Bepalingen

		met betrekking tot de machtiging om met het oog op werk op het grondgebied te verblijven voor een periode van negentig dagen », die de artikelen 61/25-4 tot 61/25-7 omvat.
	Art. 11	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-4 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-4. Onverminderd de gunstigere bepalingen die zijn voorgeschreven door het recht van de Unie of de internationale overeenkomsten die België binden, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen, overeenkomstig artikel 61/25-1 lid 1, en die voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk wensen te verblijven of er verblijven. ».
	Art. 12	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-5. § 1. De onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/25-4, wordt gemachtigd om het grondgebied van het Rijk binnen te komen en er meer dan negentig dagen te verblijven om er te werken, of zijn machtiging tot verblijf wordt verlengd, mits: 1° de onderdaan van een derde

		land zich niet bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, 5° tot 10°; 2° de onderdaan van een derde land, bij gebrek aan een arbeidsovereenkomst waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is, over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor de duur van het voorgenomen verblijf; 3° de onderdaan van een derde land, wanneer hij op het grondgebied van het Rijk verblijft bij de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 61/25-1, reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III.	
	Art. 13	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-6 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-6. § 1. § 2. Overeenkomstig artikel 34, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/25-5 tot een verblijf in het Rijk is gemachtigd en door de bevoegde overheid is gemachtigd om te werken, in het	

			vreemdelingenregister ingeschreven. Hem wordt een gecombineerde vergunning, zoals bepaald in artikel 3, 10° van het voornoemde akkoord, afgegeven. De Koning bepaalt: 1° het model van de gecombineerde vergunning; 2° het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven in afwachting van de afgifte van de gecombineerde vergunning. […] § 5. Indien de arbeidsvergunning door de bevoegde overheid voor een onbeperkte duur is verleend, beslist de minister of zijn gemachtigde over het verblijf, overeenkomstig dit hoofdstuk.	
Art. 4, par. 3	De enkele aanvraagprocedure laat de visumprocedure die voor een eerste binnenkomst vereist kan zijn, onverlet.	Art. 13	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-6 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-6. § 1. Overeenkomstig artikel 34, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt, onverminderd paragraaf 2, aan een onderdaan van een derde land, gemachtigd tot het verblijf in het Rijk krachtens artikel 61/25-5 en gemachtigd om te werken door de bevoegde overheid, die zich in het buitenland bevindt op de datum van de beslissing tot machtiging tot verblijf en werk, op zijn verzoek,	

			een visum afgegeven. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de indiening van de visumaanvraag.
ARTIKEL 5 – Bevoegde instantie			
Art. 5, par. 1	De lidstaten wijzen de instantie aan die bevoegd is om de aanvraag in ontvangst te nemen en de gecombineerde vergunning te verstrekken.	Art. 7	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-1 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een toelating tot arbeid of de verlenging van deze vergunning bij de bevoegde overheid indienen, met uitzondering van de onderdanen van derde landen bedoeld in hoofdstuk VIII van titel II van de wet. De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder 1° "bevoegde overheid" : de gewest- of gemeenschapsoverheid verstaan die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers ; »
Art. 5, par. 2, lid 1	De bevoegde instantie neemt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk vier maanden na de datum van indiening van de aanvraag, een	Art. 12	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-5. § 1.

	besluit over de volledige aanvraag.		§ 2. Overeenkomstig artikel 25, §§ 1, 3 en 4 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 beslist de minister of zijn gemachtigde over de verblijfsaanvraag, of over de aanvraag voor verlenging, binnen vier maanden na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag. »
Art. 5, par. 2, lid 2	In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, kan de in de eerste alinea genoemde tijdslimiet worden verlengd.	Art. 12	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-5. § 1. § 2. [...] De termijn genoemd in het eerste lid kan in bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag worden verlengd. De minister of zijn gemachtigde brengt de onderdaan van een derde land en de bevoegde overheid daarvan op de hoogte.”
Art. 5, par. 2, lid 3	Indien binnen de in dit lid bepaalde tijdslimiet geen besluit is genomen, bepaalt het nationale recht welke gevolgen het uitblijven van een besluit heeft.	Art. 12	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-5. § 1. § 2. [...] Indien de minister of zijn gemachtigde binnen de termijn bedoeld in het eerste lid geen beslissing neemt, wordt de onderdaan van een derde land tot het verblijf gemachtigd.»

Art. 5, par. 3	Het besluit wordt door de bevoegde instantie schriftelijk ter kennis van de aanvrager gebracht overeenkomstig de kennisgevingsprocedures van het toepasselijke nationale recht.	Art. 8	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-2 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-2. § 1. § 4. Overeenkomstig de artikelen 26, tweede lid, 28, tweede lid, 29, tweede lid, en 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 geeft de minister of zijn gemachtigde de onderdaan van een derde land kennis van een beslissing die de gecombineerde vergunning verleent wanneer hij tot het verblijf is gemachtigd krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk en van de bevoegde overheid mag werken. Deze beslissing neemt de vorm aan van één enkele administratieve handeling die zowel het verblijf als het werk toestaat. § 7. Overeenkomstig artikel 36, §§ 1 en 3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land kennisgegeven van elke beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel 61/25-1 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde informeert zijn werkgever. De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de machtiging betreffende een aanvraag ingediend op grond van

			artikel 61/25-1. De onderdaan van een derde land en zijn werkgever worden door de minister of zijn gemachtigde kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de arbeidsvergunning genomen door de bevoegde overheid. De minister of zijn gemachtigde informeert de bevoegde overheid van deze kennisgeving.
Art. 5, par. 4	Indien de gegevens of documenten die de aanvraag staven, volgens de criteria van de het nationale recht onvolledig zijn, deelt de bevoegde instantie de aanvrager schriftelijk mee welke aanvullende gegevens of documenten vereist zijn en stelt hij een redelijke termijn vast om ze te overleggen. De in lid 2 genoemde tijdslimiet wordt opgeschort totdat de bevoegde instantie of andere relevante instanties de vereiste aanvullende informatie hebben ontvangen. Indien de aanvullende gegevens of documenten niet binnen de gestelde termijn worden overgelegd, kan de bevoegde instantie de aanvraag afwijzen.	Art. 12.	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-5. § 1. § 3. Overeenkomstig artikel 25, § 2 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 kan tijdens het onderzoek van de aanvraag van de onderdaan van het derde land worden geëist dat hij aanvullende inlichtingen of documenten overlegt binnen een termijn van 15 dagen. Indien de aanvullende inlichtingen en documenten niet binnen de termijn bedoeld in het eerste lid zijn overgelegd, wordt de machtiging tot verblijf of de verlenging ervan geweigerd. »
ARTIKEL 6 – Gecombineerde vergunning			
Art. 6, par. 1	De door de lidstaten verstrekte	Art. 13	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel

	gecombineerde vergunning beantwoordt aan het uniforme model dat is vastgelegd in Verordening (EG) nr. 1030/2002 en bevat de gegevens in verband met de vergunning tot het verrichten van arbeid overeenkomstig punt a), onder 7.5-9, van de bijlage daarbij.		10, wordt een artikel 61/25-6 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-6. § 1. § 2. Overeenkomstig artikel 34, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/25-5 tot een verblijf in het Rijk is gemachtigd en door de bevoegde overheid is gemachtigd om te werken, in het vreemdelingenregister ingeschreven. Hem wordt een gecombineerde vergunning, zoals bepaald in artikel 3, 10° van het voornoemde akkoord, afgegeven. De Koning bepaalt: 1° het model van de gecombineerde vergunning; 2° het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven in afwachting van de afgifte van de gecombineerde vergunning.
ARTIKEL 8 – Procedurele waarborgen			
Art. 8, par. 1	Beslissingen tot afwijzing van een aanvraag tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning, of beslissingen tot intrekking van een gecombineerde vergunning op grond van in het recht van de Unie of het nationale recht bepaalde criteria, worden in de schriftelijke kennisgeving gemotiveerd.	Art. 8	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-2 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-2. § 1. § 7. Overeenkomstig artikel 36, §§ 1 en 3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land kennisgegeven van elke beslissing genomen door

			de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel 61/25-1 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde informeert zijn werkgever. De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de machtiging betreffende een aanvraag ingediend op grond van artikel 61/25-1. De onderdaan van een derde land en zijn werkgever worden door de minister of zijn gemachtigde kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de arbeidsvergunning genomen door de bevoegde overheid. De minister of zijn gemachtigde informeert de bevoegde overheid van deze kennisgeving.
ARTIKEL 10 – Vergoedingen			
Art. 10	De lidstaten kunnen in voorkomend geval van de aanvragers vergoedingen verlangen voor de behandeling van hun aanvraag overeenkomstig deze richtlijn. De hoogte van dergelijke vergoedingen is evenredig en kan gebaseerd worden op de feitelijke diensten die voor de verwerking van de aanvraag en de verstrekking van de vergunning werden geleverd.	Art. 3	In artikel 1/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 2016 en 18 december 2016, wordt een bepaling « 11°: artikel 61/25-1 » ingevoegd.
ARTIKEL 13 – Gunstiger bepalingen			
Art. 13, par. 1	1. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan gunstiger bepalingen	Art. 11	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-4

	van: a)het recht van de Unie, met inbegrip van bilaterale en multilaterale overeenkomsten tussen de Unie of de Unie en haar lidstaten enerzijds, en een of meer derde landen anderzijds; en b)bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen een of meer lidstaten en een of meer derde landen.		ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-4. Onverminderd de gunstigere bepalingen die zijn voorgeschreven door het recht van de Unie of de internationale overeenkomsten die België binden, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen, overeenkomstig artikel 61/25-1 lid 1, en die voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk wensen te verblijven of er verblijven. ».
ARTIKEL 16 - Omzetting			
Art. 16, par. 1, lid 2	Wanneer de lidstaten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar de onderhavige richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.	Art. 2	Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van: […] 2° richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.

RICHTLIJN 2011/98/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 13 DECEMBER 2011 BETREFFENDE ÉÉN ENKELE AANVRAAGPROCEDURE VOOR EEN GECOMBINEERDE VERGUNNING VOOR ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN OM TE VERBLIJVEN EN TE WERKEN OP HET GRONDGEBIED VAN EEN LIDSTAAT, ALSMEDE INZAKE EEN GEMEENSCHAPPELIJK PAKKET RECHTEN VOOR WERKNEMERS UIT DERDE LANDEN DIE LEGAAL IN EEN LIDSTAAT VERBLIJVEN

23 MARS 2018

ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE	TEKST VAN DE OMZETTINGSAKTE	ARTIKEL VAN DE RICHTLIJN	TEKST VAN DE RICHTLIJN
ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN			
Art. 2	Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van: […] 2° richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.	Art. 16, par. 1, lid 2	Wanneer de lidstaten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar de onderhavige richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
Art. 3	In artikel 1/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 2016 en 18 december 2016, wordt een bepaling « 11°: artikel 61/25-1 » ingevoegd.	Art. 10	De lidstaten kunnen in voorkomend geval van de aanvragers vergoedingen verlangen voor de behandeling van hun aanvraag overeenkomstig deze richtlijn. De hoogte van dergelijke vergoedingen is evenredig en kan gebaseerd worden op de feitelijke diensten die voor de verwerking van de aanvraag en de verstrekking van de vergunning werden geleverd.
Art. 7	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-1 ingevoegd, luidende:	Art. 4, par. 1	Een aanvraag tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning wordt

	« Art. 61/25-1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een toelating tot arbeid of de verlenging van deze vergunning bij de bevoegde overheid indienen, met uitzondering van de onderdanen van derde landen bedoeld in hoofdstuk VIII van titel II van de wet. De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder 1° "bevoegde overheid" : de gewest- of gemeenschapsoverheid verstaan die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers ; »	Art. 5, par. 1	via één enkele aanvraagprocedure ingediend. De lidstaten bepalen of aanvragen voor een gecombineerde vergunning moeten worden ingediend door de onderdaan van een derde land of door diens werkgever. De lidstaten kunnen ook besluiten dat een aanvraag naar keuze door een van beide kan worden gedaan. Indien de aanvraag door de onderdaan van een derde land moet worden gedaan, staan de lidstaten toe dat de aanvraag vanuit een derde land wordt ingediend, of, indien het nationale recht daarin voorzien, vanaf het grondgebied van de lidstaat waar de onderdaan van een derde land legaal aanwezig is. De lidstaten wijzen de instantie aan die bevoegd is om de aanvraag in ontvangst te nemen en de gecombineerde vergunning te verstrekken.
Art. 8	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-2 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-2. § 1. De minister of zijn gemachtigde neemt een beslissing over de verblijfsaanvraag bedoeld in artikel 61/25-1. Onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn	Art. 4, par. 2	De lidstaten onderzoeken een aanvraag ingediend krachtens lid 1 en nemen een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van de gecombineerde vergunning indien de aanvrager aan de in het recht van de Unie of het nationale recht vastgelegde voorwaarden voldoet. Een besluit

	gemachtigde om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen krachtens artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 baseert de minister of zijn gemachtigde zich op de volgende documenten en inlichtingen om over de aanvraag te beslissen: 1° een kopie van zijn geldig paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel; 2° het bewijs dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen, de duur van zijn tewerkstelling als werknemer en, zo nodig, het BTW-nummer van de werkgever; 3° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, het bewijs van de betaling van de bijdrage, zoals die geëist wordt door artikel 1/1 van deze wet; 4 ° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, indien de onderdaan van een derde land ouder is dan 18 jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en zo nodig zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en	Article 5, par. 3 Art. 8, par. 1	tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning vormt één enkele administratieve handeling die zowel een verblijfsvergunning als een arbeidsvergunning behelst. Het besluit wordt door de bevoegde instantie schriftelijk ter kennis van de aanvrager gebracht overeenkomstig de kennisgevingsprocedures van het toepasselijke nationale recht. Beslissingen tot afwijzing van een aanvraag tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning, of beslissingen tot intrekking van een gecombineerde vergunning op grond van in het recht van de Unie of het nationale recht bepaalde criteria, worden in de schriftelijke kennisgeving gemotiveerd.

	bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, mits hij ten minste 18 jaar oud is; 5 ° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag ingediend op basis van artikel 61/25-1, een medisch attest waaruit blijkt dat de onderdaan van een derde land niet is aangetast door een van de ziekten bedoeld in de bijlage bij deze wet; 6° het bewijs dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt. Bij behoorlijk bewezen onmogelijkheid de in 4° , 5° en 6° van het eerste lid bedoelde documenten over te leggen, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, de onderdaan van een derde land echter machtigen in België te verblijven. § 2. De onderdaan van een derde land die toegelaten of gemachtigd is op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, kan een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen bedoeld in artikel 61/25-1.	

	Onverminderd de mogelijkheid om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen, beslist de minister of zijn gemachtigde over de documenten en inlichtingen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, 3° en 6°. § 3. Overeenkomstig artikel 29, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gemachtigd wordt om op het grondgebied te verblijven, brengt de minister of zijn gemachtigde de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail. Overeenkomstig artikel 17, lid 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken. § 4. Overeenkomstig de artikelen 26, tweede lid, 28, tweede lid, 29, tweede lid, en 33 van het samenwerkingsakkoord van 2	

	februari 2018 geeft de minister of zijn gemachtigde de onderdaan van een derde land kennis van een beslissing die de gecombineerde vergunning verleent wanneer hij tot het verblijf is gemachtigd krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk en van de bevoegde overheid mag werken. Deze beslissing neemt de vorm aan van één enkele administratieve handeling die zowel het verblijf als het werk toestaat. De minister of zijn gemachtigde informeert de werkgever hiervan. § 7. Overeenkomstig artikel 36, §§ 1 en 3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land kennisgegeven van elke beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel 61/25-1 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde informeert zijn werkgever. De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de machtiging betreffende een aanvraag ingediend op grond van artikel 61/25-1. De onderdaan van een derde land en zijn werkgever worden door de minister of zijn gemachtigde kennisgegeven van elke beslissing		

	tot beëindiging van de arbeidsvergunning genomen door de bevoegde overheid. De minister of zijn gemachtigde informeert de bevoegde overheid van deze kennisgeving.		
Art. 9	In afdeling 1, ingevoegd bij artikel 6, wordt een artikel 61/25-3 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-3. Overeenkomstig artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de aanvraag voor verlenging op grond van artikel 61/25-1, eerste lid, die de voorwaarden bepaald door de bevoegde overheid vervult, ten laatste twee maanden voor het verstrijken van de geldigheid van de vorige vergunning ingediend. Indien, bij deze aanvraag voor verlenging, de verblijfstitel vervalt, ontvangt de onderdaan van een derde land een document dat voorlopig zijn verblijf dekt in afwachting van een beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde of, zo nodig, door de bevoegde overheid. De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven. ».	Art. 4, par. 2	De lidstaten onderzoeken een aanvraag ingediend krachtens lid 1 en nemen een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van de gecombineerde vergunning indien de aanvrager aan de in het recht van de Unie of het nationale recht vastgelegde voorwaarden voldoet. Een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning vormt één enkele administratieve handeling die zowel een verblijfsvergunning als een arbeidsvergunning behelst.
Art. 11	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-4 ingevoegd, luidende:	Art. 4, par. 2	De lidstaten onderzoeken een aanvraag ingediend krachtens lid 1 en nemen een besluit tot

RICHTLIJN 2011/98/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 13 DECEMBER 2011 BETREFFENDE ÉÉN ENKELE AANVRAAGPROCEDURE VOOR EEN GECOMBINEERDE VERGUNNING VOOR ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN OM TE VERBLIJVEN EN TE WERKEN OP HET GRONDGEBIED VAN EEN LIDSTAAT, ALSMEDE INZAKE EEN GEMEENSCHAPPELIJK PAKKET RECHTEN VOOR WERKNEMERS UIT DERDE LANDEN DIE LEGAAL IN EEN LIDSTAAT VERBLIJVEN

23 MARS 2018

	« Art. 61/25-4. Onverminderd de gunstigere bepalingen die zijn voorgeschreven door het recht van de Unie of de internationale overeenkomsten die België binden, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen, overeenkomstig artikel 61/25-1 lid 1, en die voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk wensen te verblijven of er verblijven. ».	Art. 13, par. 1	verstrekking, wijziging of verlenging van de gecombineerde vergunning indien de aanvrager aan de in het recht van de Unie of het nationale recht vastgelegde voorwaarden voldoet. Een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning vormt één enkele administratieve handeling die zowel een verblijfsvergunning als een arbeidsvergunning behelst. 1. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan gunstiger bepalingen van: a)het recht van de Unie, met inbegrip van bilaterale en multilaterale overeenkomsten tussen de Unie of de Unie en haar lidstaten enerzijds, en een of meer derde landen anderzijds; en b)bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen een of meer lidstaten en een of meer derde landen.
Art. 12	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-5 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-5. § 1. De onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/25-4, wordt gemachtigd om het grondgebied van het Rijk binnen te komen en er meer dan negentig dagen te verblijven om er	Art. 4, par. 2	De lidstaten onderzoeken een aanvraag ingediend krachtens lid 1 en nemen een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van de gecombineerde vergunning indien de aanvrager aan de in het recht van de Unie of het nationale recht vastgelegde voorwaarden voldoet. Een besluit

	te werken, of zijn machtiging tot verblijf wordt verlengd, mits: 1° de onderdaan van een derde land zich niet bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, 5° tot 10°; 2° de onderdaan van een derde land, bij gebrek aan een arbeidsovereenkomst waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is, over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor de duur van het voorgenomen verblijf; 3° de onderdaan van een derde land, wanneer hij op het grondgebied van het Rijk verblijft bij de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 61/25-1, reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III.		tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning vormt één enkele administratieve handeling die zowel een verblijfsvergunning als een arbeidsvergunning behelst.
		Art. 5, par. 2, lid 1	De bevoegde instantie neemt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk vier maanden na de datum van indiening van de aanvraag, een besluit over de volledige aanvraag.
		Art. 5, par. 2, lid 2	In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, kan de in de eerste alinea genoemde tijdslimiet worden verlengd.
	§ 2. Overeenkomstig artikel 25, §§ 1, 3 en 4 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 beslist de minister of zijn gemachtigde over de verblijfsaanvraag, of over de aanvraag voor verlenging, binnen vier maanden na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag.	Art. 5, par. 2, lid 3	Indien binnen de in dit lid bepaalde tijdslimiet geen besluit is genomen, bepaalt het nationale recht welke gevolgen het uitblijven van een besluit heeft.
	De termijn genoemd in het eerste	Article 5, par. 4	Indien de gegevens of documenten die de aanvraag staven, volgens de criteria van de het nationale recht onvolledig zijn, deelt de bevoegde

	lid kan in bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag worden verlengd. De minister of zijn gemachtigde brengt de onderdaan van een derde land en de bevoegde overheid daarvan op de hoogte. Indien de minister of zijn gemachtigde binnen de termijn bedoeld in het eerste lid geen beslissing neemt, wordt de onderdaan van een derde land tot het verblijf gemachtigd. § 3. Overeenkomstig artikel 25, § 2 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 kan tijdens het onderzoek van de aanvraag van de onderdaan van het derde land worden geëist dat hij aanvullende inlichtingen of documenten overlegt binnen een termijn van 15 dagen. Indien de aanvullende inlichtingen en documenten niet binnen de termijn bedoeld in het eerste lid zijn overgelegd, wordt de machtiging tot verblijf of de verlenging ervan geweigerd. »	instantie de aanvrager schriftelijk mee welke aanvullende gegevens of documenten vereist zijn en stelt hij een redelijke termijn vast om ze te overleggen. De in lid 2 genoemde tijdslimiet wordt opgeschort totdat de bevoegde instantie of andere relevante instanties de vereiste aanvullende informatie hebben ontvangen. Indien de aanvullende gegevens of documenten niet binnen de gestelde termijn worden overgelegd, kan de bevoegde instantie de aanvraag afwijzen.

RICHTLIJN 2011/98/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 13 DECEMBER 2011 BETREFFENDE ÉÉN ENKELE AANVRAAGPROCEDURE VOOR EEN GECOMBINEERDE VERGUNNING VOOR ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN OM TE VERBLIJVEN EN TE WERKEN OP HET GRONDGEBIED VAN EEN LIDSTAAT, ALSMEDE INZAKE EEN GEMEENSCHAPPELIJK PAKKET RECHTEN VOOR WERKNEMERS UIT DERDE LANDEN DIE LEGAAL IN EEN LIDSTAAT VERBLIJVEN

23 MARS 2018

Art. 13	In afdeling 2, ingevoegd bij artikel 10, wordt een artikel 61/25-6 ingevoegd, luidende: « Art. 61/25-6. § 1. Overeenkomstig artikel 34, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt, onverminderd paragraaf 2, aan een onderdaan van een derde land, gemachtigd tot het verblijf in het Rijk krachtens artikel 61/25-5 en gemachtigd om te werken door de bevoegde overheid, die zich in het buitenland bevindt op de datum van de beslissing tot machtiging tot verblijf en werk, op zijn verzoek, een visum afgegeven. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de indiening van de visumaanvraag. § 2. Overeenkomstig artikel 34, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2	Art. 4, par. 1	Een aanvraag tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning wordt via één enkele aanvraagprocedure ingediend. De lidstaten bepalen of aanvragen voor een gecombineerde vergunning moeten worden ingediend door de onderdaan van een derde land of door diens werkgever. De lidstaten kunnen ook besluiten dat een aanvraag naar keuze door een van beide kan worden gedaan. Indien de aanvraag door de onderdaan van een derde land moet worden gedaan, staan de lidstaten toe dat de aanvraag vanuit een derde land wordt ingediend, of, indien het nationale recht daarin voorzien, vanaf het grondgebied van de lidstaat waar de onderdaan van een derde land legaal aanwezig is.
	februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/25-5 tot een verblijf in het Rijk is gemachtigd en door de bevoegde overheid is gemachtigd om te werken, in het vreemdelingenregister ingeschreven. Hem wordt een	Art. 4, par. 3	De enkele aanvraagprocedure laat de visumprocedure die voor een eerste binnenkomst vereist kan zijn, onverlet.
	gecombineerde vergunning, zoals bepaald in artikel 3, 10° van het voornoemde akkoord, afgegeven. De Koning bepaalt: 1° het model van de	Art. 4, par. 2	De lidstaten onderzoeken een aanvraag ingediend krachtens lid 1 en nemen een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van de gecombineerde

RICHTLIJN 2011/98/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 13 DECEMBER 2011 BETREFFENDE ÉÉN ENKELE AANVRAAGPROCEDURE VOOR EEN GECOMBINEERDE VERGUNNING VOOR ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN OM TE VERBLIJVEN EN TE WERKEN OP HET GRONDGEBIED VAN EEN LIDSTAAT, ALSMEDE INZAKE EEN GEMEENSCHAPPELIJK PAKKET RECHTEN VOOR WERKNEMERS UIT DERDE LANDEN DIE LEGAAL IN EEN LIDSTAAT VERBLIJVEN

23 MARS 2018

	gecombineerde vergunning; 2° het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven in afwachting van de afgifte van de gecombineerde vergunning. […] § 5. Indien de arbeidsvergunning door de bevoegde overheid voor een onbeperkte duur is verleend, beslist de minister of zijn gemachtigde over het verblijf, overeenkomstig dit hoofdstuk. Voor het verlengen van zijn machtiging tot verblijf dient de onderdaan van een derde land zijn aanvraag voor verlenging in bij de burgemeester van zijn verblijfplaats. De aanvraag omvat de documenten en inlichtingen die opgesomd worden in artikel 61/25-2, § 1, tweede lid, 1°, 2° en 6°, en de beslissing van de bevoegde overheid die de onderdaan van een derde land machtigt om voor een onbeperkte duur te werken. De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft een document af dat de aanvraag voor verlenging bewijst en voorlopig het verblijf dekt. De Koning bepaalt het model van dit document. De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft de aanvraag door aan de minister, of zijn gemachtigde.	Art. 6, par. 1	vergunning indien de aanvrager aan de in het recht van de Unie of het nationale recht vastgelegde voorwaarden voldoet. Een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning vormt één enkele administratieve handeling die zowel een verblijfsvergunning als een arbeidsvergunning behelst. De door de lidstaten verstrekte gecombineerde vergunning beantwoordt aan het uniforme model dat is vastgelegd in Verordening (EG) nr. 1030/2002 en bevat de gegevens in verband met de vergunning tot het verrichten van arbeid overeenkomstig punt a), onder 7.5-9, van de bijlage daarbij.

RICHTLIJN 2011/98/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 13 DECEMBER 2011 BETREFFENDE ÉÉN ENKELE AANVRAAGPROCEDURE VOOR EEN GECOMBINEERDE VERGUNNING VOOR ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN OM TE VERBLIJVEN EN TE WERKEN OP HET GRONDGEBIED VAN EEN LIDSTAAT, ALSMEDE INZAKE EEN GEMEENSCHAPPELIJK PAKKET RECHTEN VOOR WERKNEMERS UIT DERDE LANDEN DIE LEGAAL IN EEN LIDSTAAT VERBLIJVEN

23 MARS 2018

ARTIKEL VAN DE RICHTLIJN	TEKST VAN DE RICHTLIJN	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE	TEKST VAN DE OMZETTINGSAKTE
RICHTLIJN 2003/109/EG VAN DE RAAD VAN 25 NOVEMBER 2003 BETREFFENDE DE STATUS VAN LANGDURIG INGEZETEN ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN			
Art. 14	1. Een langdurig ingezetene krijgt het recht om gedurende een periode van meer dan drie maanden te verblijven in een andere lidstaat dan die welke hem de status van langdurig ingezetene heeft toegekend, op voorwaarde dat voldaan wordt aan de in dit hoofdstuk gestelde voorwaarden. 2. Een langdurig ingezetene mag om onderstaande redenen in een tweede lidstaat verblijven: a) om een economische activiteit uit te oefenen als werknemer of als zelfstandige, b) om een studie of beroepsopleiding te volgen, c) om andere redenen. 3. Wanneer het gaat om de uitoefening van een economische activiteit als werknemer of als zelfstandige, zoals bedoeld in lid 2, onder a), mogen de lidstaten de situatie van hun arbeidsmarkt bezien en hun nationale procedures hanteren ten aanzien van de vereisten voor, respectievelijk, het vervullen van een vacature en het hebben van toegang tot de arbeidsmarkt. Om redenen van arbeidsmarktbeleid kunnen de	Art. 4	In artikel 61/7, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 19 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht: 1° in het tweede lid worden de woorden « indien het een activiteit als zelfstandige betreft, » ingevoegd tussen de woorden « Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, » en de woorden « is geleverd indien hij bewijst »; 2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd luidende: « Indien de vreemdeling een activiteit als werknemer zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, wenst uit te oefenen, zijn de paragrafen 2, 3, 4 en 6 niet van toepassing. De procedure voor de machtiging tot verblijf vindt plaats overeenkomstig hoofdstuk VIIbis van titel II. ».

	lidstaten de voorkeur geven aan EU-burgers, aan onderdanen van derde landen - indien de communautaire wetgeving hierin voorziet - en aan onderdanen van derde landen die legaal in de betrokken lidstaat verblijven en daar een werkloosheidsuitkering ontvangen. 4. In afwijking van lid 1, mogen de lidstaten grenzen stellen aan het totale aantal personen dat een verblijfsrecht kan krijgen, mits deze grenzen voor de toelating van onderdanen van derde landen op het tijdstip van de vaststelling van deze richtlijn reeds vastgelegd zijn in de bestaande wetgeving. 5. Dit hoofdstuk heeft geen betrekking op het verblijf van een langdurig ingezetene op het grondgebied van de lidstaten: a) als gedetacheerd werknemer van een dienstenverstrekker in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening; b) als verlener van grensoverschrijdende diensten. De lidstaten kunnen in overeenstemming met hun nationale wetgeving de voorwaarden vaststellen waaronder langdurig ingezetenen die zich naar een tweede lidstaat willen verplaatsen teneinde daar een economische activiteit als seizoenwerker uit te oefenen, in die lidstaat mogen verblijven. Ook	

	voor grensarbeiders kunnen in de nationale wetgeving specifieke bepalingen worden vastgesteld. 6. Het bepaalde in dit hoofdstuk laat de Gemeenschapswetgeving inzake sociale zekerheid voor onderdanen van derde landen onverlet.		
ARTIKEL 26 - Omzetting			
Art. 26, par. 1, lid 2	Wanneer de lidstaten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar de onderhavige richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.	Art. 2	Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van: 1° richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen;

ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE	TEKST VAN DE OMZETTINGSAKTE	ARTIKEL VAN DE RICHTLIJN	TEKST VAN DE RICHTLIJN
ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN			
Art. 2	Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van: 1° richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen;	Art. 26, par. 1, lid 2	Wanneer de lidstaten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar de onderhavige richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
Art. 4	In artikel 61/7, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 19 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht: 1° in het tweede lid worden de woorden « indien het een activiteit als zelfstandige betreft, » ingevoegd tussen de woorden « Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, » en de woorden « is geleverd indien hij bewijst »; 2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd luidende: « Indien de vreemdeling een activiteit als werknemer zoals	Art. 14	1. Een langdurig ingezetene krijgt het recht om gedurende een periode van meer dan drie maanden te verblijven in een andere lidstaat dan die welke hem de status van langdurig ingezetene heeft toegekend, op voorwaarde dat voldaan wordt aan de in dit hoofdstuk gestelde voorwaarden. 2. Een langdurig ingezetene mag om onderstaande redenen in een tweede lidstaat verblijven: a) om een economische activiteit uit te oefenen als werknemer of als zelfstandige, b) om een studie of beroepsopleiding te volgen,

	bedoeld in het eerste lid, 1°, wenst uit te oefenen, zijn de paragrafen 2, 3, 4 en 6 niet van toepassing. De procedure voor de machtiging tot verblijf vindt plaats overeenkomstig hoofdstuk VIIbis van titel II. ».	c) om andere redenen. 3. Wanneer het gaat om de uitoefening van een economische activiteit als werknemer of als zelfstandige, zoals bedoeld in lid 2, onder a), mogen de lidstaten de situatie van hun arbeidsmarkt bezien en hun nationale procedures hanteren ten aanzien van de vereisten voor, respectievelijk, het vervullen van een vacature en het hebben van toegang tot de arbeidsmarkt. Om redenen van arbeidsmarktbeleid kunnen de lidstaten de voorkeur geven aan EU-burgers, aan onderdanen van derde landen - indien de communautaire wetgeving hierin voorziet - en aan onderdanen van derde landen die legaal in de betrokken lidstaat verblijven en daar een werkloosheidsuitkering ontvangen. 4. In afwijking van lid 1, mogen de lidstaten grenzen stellen aan het totale aantal personen dat een verblijfsrecht kan krijgen, mits deze grenzen voor de toelating van onderdanen van derde landen op het tijdstip van de vaststelling van deze richtlijn reeds vastgelegd zijn in de bestaande wetgeving. 5. Dit hoofdstuk heeft geen betrekking op het verblijf van een langdurig ingezetene op het grondgebied van de lidstaten: a) als gedetacheerd werknemer van een dienstenverstrekker in het kader van grensoverschrijdende

		dienstverlening; b) als verlener van grensoverschrijdende diensten. De lidstaten kunnen in overeenstemming met hun nationale wetgeving de voorwaarden vaststellen waaronder langdurig ingezetenen die zich naar een tweede lidstaat willen verplaatsen teneinde daar een economische activiteit als seizoenwerker uit te oefenen, in die lidstaat mogen verblijven. Ook voor grensarbeiders kunnen in de nationale wetgeving specifieke bepalingen worden vastgesteld. 6. Het bepaalde in dit hoofdstuk laat de Gemeenschapswetgeving inzake sociale zekerheid voor onderdanen van derde landen onverlet.	

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DECEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS

23 MARS 2018

ARTICLE DE LA DIRECTIVE	TEXTE DE LA DIRECTIVE	ARTICLE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION	TEXTE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION
DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE			
ARTICLE 4 – PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE			
Art. 4, paragraphe 1er	La demande de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique est introduite dans le cadre d'une procédure de demande unique. Les États membres décident si la demande de permis unique doit être introduite par le ressortissant d'un pays tiers ou par son employeur. Les États membres peuvent aussi décider d'autoriser une demande émanant de l'un ou l'autre. Si la demande doit être déposée par le ressortissant d'un pays tiers, les États membres permettent que la demande soit introduite à partir d'un pays tiers ou, si le droit national le prévoit, sur le territoire de l'État membre dans lequel le ressortissant d'un pays tiers se trouve légalement.	Art. 6	Dans le titre II, chapitre VIIbis, inséré par l'article 5, il est inséré une section 1 intitulée « Section 1 – Dispositions relatives à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers » reprenant les articles 61/25-1 à 61/25-3.
		Art. 7	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-1 rédigé comme suit : « Art. 61/25-1. Les dispositions du présent chapitre s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail, ou de renouvellement de cette autorisation, dans le Royaume auprès de l'autorité compétente, à l'exception des ressortissants de pays tiers visés par le chapitre VIII du titre II de la Loi. L'introduction de cette demande vaut introduction d'une demande de séjour. Pour l'application du présent chapitre, on entend par 1° « autorité compétente » : l'autorité régionale ou

		communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions ;
	Art. 13	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-6 rédigé comme suit : « Art. 61/25-6. § 1er. […] § 5. Si l'autorisation de travailler est accordée par l'autorité compétente de manière illimitée, le ministre ou son délégué statue sur le séjour, conformément au présent chapitre. En cas de demande de renouvellement de l'autorisation de séjour, le ressortissant d'un pays tiers introduit sa demande auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne. La demande comprend les documents et informations énumérés à l'article 61/25-2, § 1er, alinéa 2, 1°, 2° et 6°, ainsi que la décision de l'autorité compétente qui autorise le ressortissant d'un pays tiers à travailler de manière illimitée Le bourgmestre, ou son délégué, délivre un document attestant de la demande de renouvellement et couvrant provisoirement son séjour. Le Roi détermine le modèle de ce document. Le bourgmestre, ou son délégué, transmet la demande au ministre, ou à son délégué. ».

Art. 4, paragraphe 2	Les États membres examinent la demande déposée en vertu du paragraphe 1 et adoptent une décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique dès lors que le demandeur remplit les conditions prévues par le droit de l'Union ou par le droit national. La décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique prend la forme d'un acte administratif unique, combinant permis de séjour et permis de travail.	Art. 8	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-2 rédigé comme suit: « Art. 61/25-2. § 1er. Le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour visée à l'article 61/25-1. Sans préjudice de la possibilité pour le ministre ou son délégué de demander des informations ou des documents complémentaires conformément à l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué se base notamment sur les documents et informations suivants pour statuer sur la demande : 1° la copie de son passeport ou du titre de voyage en tenant lieu en cours de validité; 2° la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance suffisants, la durée de son occupation en tant que travailleur, et, le cas échéant le numéro de TVA de l'employeur ; 3° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, la preuve du paiement de la redevance tel qu'exigé par l'article 1/1 de la présente loi ; 4 ° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un extrait du casier judiciaire ou un document

		équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun pour autant que le demandeur soit âgé de 18 ans ou plus ; 5 ° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un certificat médical d'où il résulte que ressortissant d'un pays tiers n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi ; 6 ° la preuve qu'il dispose d' une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. En cas d'impossibilité dûment justifiée de pouvoir produire les documents visés à l'alinéa 1er, 4°, 5° et 6°, le ministre ou son délégué peut néanmoins, compte tenu des circonstances, autoriser le demandeur à séjourner en Belgique. § 2. Le ressortissant d'un pays tiers admis ou autorisé à séjourner sur le territoire du Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au titre I, chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au titre I, chapitre	

		III peut introduire une demande d'autorisation de travail visée à l'article 61/25-1. Sans préjudice de la possibilité de demander des informations ou documents complémentaires, le ministre ou son délégué statue notamment sur les documents et informations visés au paragraphe 1er, alinéa 2, 2°, 3°et 6°. § 3. Conformément à l'article 29, alinéa 1er, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en application des dispositions du présent chapitre, le ministre ou son délégué en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique. Conformément à l'article 17, alinéa 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre, l'autorisation de séjour n'est valable que sous la condition que l'autorité compétente prenne une décision définitive autorisant le ressortissant d'un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume. § 4. Conformément aux articles 26 alinéa 2, 28, alinéa 2, 29 alinéa 2 et 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application	

		des dispositions du présent chapitre et autorisé à travailler par l'autorité compétente, le ministre ou son délégué lui notifie une décision accordant le permis unique. Cette décision prend la forme d'un acte administratif unique autorisant à la fois le séjour et le travail. Le ministre ou son délégué en informe l'employeur. […] § 7. Conformément à l'article 36 , §§ 1er et 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, toute décision relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 prise par le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur.
	Art. 9	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-3 rédigé comme suit: « Art. 61/25-3. Conformément à l'article 21 de l'accord de coopération du 2 février 2018, la demande de renouvellement introduite sur base de l'article 61/25-1, alinéa 1er et répondant aux conditions déterminées par l'autorité compétente est introduite au plus tard deux mois avant l'expiration de la validité de l'autorisation précédente.

KAMER • 5e ZITTING VAN DE 54e ZITTINGSPERIODE
2017 2018
CHAMBRE • 5e SESSION DE LA 54e LÉGISLATURE
DOC 54 3014/001
107

		Lors de la demande de renouvellement, si le titre de séjour vient à échéance, le ressortissant d'un pays tiers reçoit un document qui couvre provisoirement son séjour dans l'attente d'une décision prise par le ministre ou son délégué ou, le cas échéant, par l'autorité compétente. Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers. ».
	Art. 10	Dans le titre II, chapitre VIIbis, inséré par l'article 5, il est inséré une section 2 intitulée « Section 2 – Dispositions relatives à l'autorisation de séjourner sur le territoire à des fins d'emploi pour une période de plus de nonante jours» reprenant les articles 61/25-4 à 61/25-7.
	Art. 11	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-4 rédigé comme suit: « Art. 61/25-4. Sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par le droit de l'Union ou les conventions internationales liant la Belgique, les dispositions de la présente section s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail conformément à l'article 61/25-1 alinéa 1er et qui souhaitent séjourner ou séjournent dans le Royaume pour une période de plus de nonante jours. ».

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DECEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS

23 MARS 2018

	Art. 12	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit : « Art. 61/25-5. § 1er. Le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/25-4, est autorisé à entrer et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire du Royaume afin d'y travailler, ou son autorisation de séjour est renouvelée, pour autant que : 1° le ressortissant d'un pays tiers ne se trouve pas dans un des cas énumérés à l'article 3, 5° à 10° ; 2° en cas d'absence d'un contrat de travail en cours de validité, le ressortissant d'un pays tiers dispose des moyens de subsistance suffisants pour la durée du séjour envisagé ; 3° lorsque le ressortissant de pays tiers séjourne sur le territoire du Royaume lors de l'introduction de la demande visée à l'article 61/25-1, il est déjà admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au Titre I, Chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au Titre I, Chapitre III . […] »
	Art. 13	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-6 rédigé comme suit : § 2. Conformément à l'article 34, alinéa 3 de l'accord de coopération

			du 2 février 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé à travailler par l'autorité compétente est inscrit au registre des étrangers. Un permis unique tel que défini à l'article 3, 10° de l'accord précité lui est délivré. Le Roi détermine : 1° le modèle du permis unique ; 2° le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis unique. […] § 5. Si l'autorisation de travailler est accordée par l'autorité compétente de manière illimitée, le ministre ou son délégué statue sur le séjour, conformément au présent chapitre.
Art. 4, paragraphe 3	La procédure de demande unique est sans préjudice de la procédure de délivrance d'un visa, qui peut être obligatoire pour une première entrée.	Art. 13	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-6 rédigé comme suit : « Art. 61/25-6. § 1er. Conformément à l'article 34, alinéa 2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, sans préjudice du paragraphe 2, lorsque le ressortissant d'un pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé au travail par l'autorité compétente se trouve à

			l'étranger à la date de la décision d'autorisation de séjour et de travail, un visa lui est délivré, à sa demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités d'introduction de la demande de visa. […]
ARTICLE 5 – AUTORITÉ COMPÉTENTE			
Art. 5, paragraphe 1er	Les États membres désignent l'autorité compétente pour recevoir la demande et délivrer le permis unique.	Art. 7	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-1 rédigé comme suit : « Art. 61/25-1. Les dispositions du présent chapitre s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail, ou de renouvellement de cette autorisation, dans le Royaume auprès de l'autorité compétente, à l'exception des ressortissants de pays tiers visés par le chapitre VIII du titre II de la Loi. L'introduction de cette demande vaut introduction d'une demande de séjour. Pour l'application du présent chapitre, on entend par 1° « autorité compétente » : l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions ;

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DECEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS

23 MARS 2018

Art. 5, paragraphe 2, alinéa 1	L'autorité compétente statue sur la demande complète dès que possible et en tout état de cause dans un délai de quatre mois suivant la date de dépôt de la demande.	Art. 12	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit : « Art. 61/25-5. § 1er […] § 2. Conformément à l'article 25 §§1er, 3 et 4 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour, ou de son renouvellement, dans les quatre mois suivant la notification du caractère complet de la demande. […]
Art. 5, paragraphe 2, alinéa 2	Le délai visé au premier alinéa peut être prorogé dans des circonstances exceptionnelles liées à la complexité de l'examen de la demande.	Art. 12	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit : « Art. 61/25-5. § 1er […] § 2. […] Le délai visé au premier alinéa peut être prolongé dans des circonstances exceptionnelles liées à la complexité de l'examen de la demande. Le ministre, ou son délégué, en informe le ressortissant d'un pays tiers et l'autorité compétente. […]
Art. 5, paragraphe 2, alinéa 3	Toute conséquence légale de l'absence de décision dans le délai prévu au présent paragraphe est déterminée par le droit national.	Art. 12	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit : « Art. 61/25-6. § 1er […] § 2. […] Si le ministre ou son délégué ne statue pas dans le délai visé à l'alinéa 1er, éventuellement prolongé, le ressortissant d'un pays tiers est autorisé au séjour.
Article 5, paragraphe 3	L'autorité compétente notifie sa décision par écrit au demandeur,	Art. 8	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article

	selon les procédures de notification prévues par le droit national pertinent.	61/25-2 rédigé comme suit: « Art. 61/25-2. § 1er […] § 4. Conformément aux articles 26 alinéa 2, 28, alinéa 2, 29 alinéa 2 et 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre et autorisé à travailler par l'autorité compétente, le ministre ou son délégué lui notifie une décision accordant le permis unique. Cette décision prend la forme d'un acte administratif unique autorisant à la fois le séjour et le travail. […] § 7. Conformément à l'article 36 , §§ 1er et 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, toute décision relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 prise par le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur. Toute décision de fin d'autorisation relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Toute décision de fin d'autorisation de travail prise par l'autorité compétente est notifiée par le Ministre ou son délégué au ressortissant d'un pays tiers et à	

			son employeur. Le ministre, ou son délégué, informe l'autorité compétente de cette notification.
Article 5, paragraphe 4	Si les informations ou les documents fournis à l'appui de la demande sont incomplets au regard des critères fixés dans le droit national, l'autorité compétente précise au demandeur par écrit les informations ou les documents complémentaires requis et fixe un délai raisonnable pour la communication de ces informations ou documents. Le délai visé au paragraphe 2 est suspendu jusqu'à ce que l'autorité compétente ou d'autres autorités concernées aient reçu les informations complémentaires requises. Si les informations ou documents complémentaires ne sont pas fournis dans le délai imparti, l'autorité compétente peut rejeter la demande.	Art. 12.	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit : « Art. 61/25-5. § 1er.[…] § 3. Conformément à l'article 25 § 2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lors de l'examen de la demande, il peut être exigé du ressortissant d'un pays tiers de produire dans un délai de 15 jours des informations ou documents complémentaires. Si les informations et documents complémentaires ne sont pas produits dans le délai visé à l'alinéa 1er, l'autorisation de séjour, ou le renouvellement de celle-ci, est refusée.
ARTICLE 6 – PERMIS UNIQUE			
Art. 6, paragraphe 1er	Les États membres délivrent un permis unique en utilisant le modèle uniforme prévu par le règlement (CE) nº 1030/2002 et y font figurer les informations concernant l'autorisation de travailler, conformément au point a) 7.5-9) de son annexe.	Art. 13	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-6 rédigé comme suit : « Art. 61/25-6. § 1er. […] § 2. Conformément à l'article 34, alinéa 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé à travailler par l'autorité compétente est inscrit au registre des

			étrangers. Un permis unique tel que défini à l'article 3, 10° de l'accord précité lui est délivré. Le Roi détermine : 1° le modèle du permis unique ; 2° le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis unique.
ARTICLE 8 – GARANTIES DE PROCÉDURE			
Art. 8, paragraphe 1er	Toute décision de rejet d'une demande de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique, ou toute décision de retrait du permis unique sur le fondement de critères prévus par le droit de l'Union ou par le droit national, est motivée dans une notification écrite.	Art. 8	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-2 rédigé comme suit: « Art. 61/25-2. § 1er. […]. § 7. Conformément à l'article 36 , §§ 1er et 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, toute décision relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 prise par le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur. Toute décision de fin d'autorisation relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Toute décision de fin d'autorisation de travail prise par l'autorité compétente est notifiée par le Ministre ou son délégué au ressortissant d'un pays tiers et à son employeur. Le ministre, ou son délégué, informe l'autorité compétente de cette notification.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DECEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS

23 MARS 2018

ARTICLE 10 – DROITS À ACQUITTER			
Art. 10	Les États membres peuvent exiger des demandeurs qu'ils acquittent des droits, le cas échéant, aux fins du traitement des demandes conformément à la présente directive. Le niveau de ces droits est proportionné et peut être fondé sur les services effectivement fournis aux fins du traitement des demandes et de la délivrance de permis.	Art. 3	Dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, à l'article 1 /1, §2, inséré par la loi du 19 décembre 2014, modifié par les lois du 1er juin 2016 et du 18 décembre 2016, il est inséré un « 11° : l'article 61/25-1 »
ARTICLE 13 – DISPOSITIONS PLUS FAVORABLES			
Art. 13, paragraphe 1er	La présente directive s'applique sans préjudice des dispositions plus favorables: a) du droit de l'Union, y compris les accords bilatéraux ou multilatéraux conclus entre l'Union ou l'Union et ses États membres, d'une part, et un ou plusieurs pays tiers, d'autre part; et b) des accords bilatéraux ou multilatéraux conclus entre un ou plusieurs États membres et un ou plusieurs pays tiers.	Art. 11	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-4 rédigé comme suit : « Art. 61/25-4. Sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par le droit de l'Union ou les conventions internationales liant la Belgique, les dispositions de la présente section s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail conformément à l'article 61/25-1 alinéa 1er et qui souhaitent séjourner ou séjournent dans le Royaume pour une période de plus de nonante jours. »
ARTICLE 16 - TRANSPOSITION			
Art. 16, paragraphe 1er, alinéa 2	Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication	Art. 2	La présente loi transpose partiellement : […] 2° la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant

	officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.	une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre.	

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

ARTICLE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION	TEXTE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION	ARTICLE DE LA DIRECTIVE	TEXTE DE LA DIRECTIVE
PROJET de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers			
Art. 2	La présente loi transpose partiellement : […] 2° la directive 2011/98/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 établissant une procédure de demande unique en vue de la délivrance d'un permis unique autorisant les ressortissants de pays tiers à résider et à travailler sur le territoire d'un État membre et établissant un socle commun de droits pour les travailleurs issus de pays tiers qui résident légalement dans un État membre.	Art. 16, paragraphe 1er, alinéa 2	Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.
Art. 3	Dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, à l'article 1 /1, §2, inséré par la loi du 19 décembre 2014, modifié par les lois du 1er juin 2016 et du 18 décembre 2016, il est inséré un « 11° : l'article 61/25-1 »	Art. 10	Les États membres peuvent exiger des demandeurs qu'ils acquittent des droits, le cas échéant, aux fins du traitement des demandes conformément à la présente directive. Le niveau de ces droits est proportionné et peut être fondé sur les services effectivement fournis aux fins du traitement des demandes et de la délivrance de permis.
Art. 7	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-1 rédigé comme suit :	Art. 4, paragraphe 1er	La demande de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique est introduite

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	« Art. 61/25-1. Les dispositions du présent chapitre s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail, ou de renouvellement de cette autorisation, dans le Royaume auprès de l'autorité compétente, à l'exception des ressortissants de pays tiers visés par le chapitre VIII du titre II de la Loi. L'introduction de cette demande vaut introduction d'une demande de séjour. Pour l'application du présent chapitre, on entend par 1° « autorité compétente » : l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions ;		dans le cadre d'une procédure de demande unique. Les États membres décident si la demande de permis unique doit être introduite par le ressortissant d'un pays tiers ou par son employeur. Les États membres peuvent aussi décider d'autoriser une demande émanant de l'un ou l'autre. Si la demande doit être déposée par le ressortissant d'un pays tiers, les États membres permettent que la demande soit introduite à partir d'un pays tiers ou, si le droit national le prévoit, sur le territoire de l'État membre dans lequel le ressortissant d'un pays tiers se trouve légalement. Les États membres désignent l'autorité compétente pour recevoir la demande et délivrer le permis unique.
Art. 8	Dans la section 1, insérée par l'article 6, il est inséré un article 61/25-2 rédigé comme suit: « Art. 61/25-2. § 1er. Le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour visée à l'article 61/25-1. Sans préjudice de la possibilité pour le ministre ou son délégué de	Art. 4, paragraphe 2	Les États membres examinent la demande déposée en vertu du paragraphe 1 et adoptent une décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique dès lors que le demandeur remplit les conditions prévues par le droit de l'Union ou par le droit national. La décision de

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	demander des informations ou des documents complémentaires conformément à l'article 25, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué se base notamment sur les documents et informations suivants pour statuer sur la demande : 1° la copie de son passeport ou du titre de voyage en tenant lieu en cours de validité; 2° la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance suffisants, la durée de son occupation en tant que travailleur, et, le cas échéant le numéro de TVA de l'employeur ; 3° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, la preuve du paiement de la redevance tel qu'exigé par l'article 1/1 de la présente loi ; 4 ° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun pour autant que le	Article 5, paragraphe 3 Art. 8, paragraphe 1er	délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique prend la forme d'un acte administratif unique, combinant permis de séjour et permis de travail. L'autorité compétente notifie sa décision par écrit au demandeur, selon les procédures de notification prévues par le droit national pertinent. Toute décision de rejet d'une demande de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique, ou toute décision de retrait du permis unique sur le fondement de critères prévus par le droit de l'Union ou par le droit national, est motivée dans une notification écrite.

	demandeur soit âgé de 18 ans ou plus ; 5 ° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un certificat médical d'où il résulte que ressortissant d'un pays tiers n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi ; 6 ° la preuve qu'il dispose d' une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. En cas d'impossibilité dûment justifiée de pouvoir produire les documents visés à l'alinéa 1er, 4°, 5° et 6°, le ministre ou son délégué peut néanmoins, compte tenu des circonstances, autoriser le demandeur à séjourner en Belgique. § 2. Le ressortissant d'un pays tiers admis ou autorisé à séjourner sur le territoire du Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au titre I, chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au titre I, chapitre III peut introduire une demande d'autorisation de travail visée à l'article 61/25-1. Sans préjudice de la possibilité de demander des informations ou	

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	documents complémentaires, le ministre ou son délégué statue notamment sur les documents et informations visés au paragraphe 1er, alinéa 2, 2°, 3°et 6°. § 3. Conformément à l'article 29, alinéa 1er, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en application des dispositions du présent chapitre, le ministre ou son délégué en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique. Conformément à l'article 17, alinéa 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre, l'autorisation de séjour n'est valable que sous la condition que l'autorité compétente prenne une décision définitive autorisant le ressortissant d'un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume. § 4. Conformément aux articles 26 alinéa 2, 28, alinéa 2, 29 alinéa 2 et 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre et autorisé à travailler par	

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	l'autorité compétente, le ministre ou son délégué lui notifie une décision accordant le permis unique. Cette décision prend la forme d'un acte administratif unique autorisant à la fois le séjour et le travail. Le ministre ou son délégué en informe l'employeur. § 7. Conformément à l'article 36 , §§ 1er et 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, toute décision relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 prise par le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur. Toute décision de fin d'autorisation relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Toute décision de fin d'autorisation de travail prise par l'autorité compétente est notifiée par le Ministre ou son délégué au ressortissant d'un pays tiers et à son employeur. Le ministre, ou son délégué, informe l'autorité compétente de cette notification.		
Art. 9	Dans la section 1, insérée par	Art. 4, paragraphe 2	Les États membres examinent la

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	l'article 6, il est inséré un article 61/25-3 rédigé comme suit: « Art. 61/25-3. Conformément à l'article 21 de l'accord de coopération du 2 février 2018, la demande de renouvellement introduite sur base de l'article 61/25-1, alinéa 1er et répondant aux conditions déterminées par l'autorité compétente est introduite au plus tard deux mois avant l'expiration de la validité de l'autorisation précédente. Lors de la demande de renouvellement, si le titre de séjour vient à échéance, le ressortissant d'un pays tiers reçoit un document qui couvre provisoirement son séjour dans l'attente d'une décision prise par le ministre ou son délégué ou, le cas échéant, par l'autorité compétente. Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers. ».		demande déposée en vertu du paragraphe 1 et adoptent une décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique dès lors que le demandeur remplit les conditions prévues par le droit de l'Union ou par le droit national. La décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique prend la forme d'un acte administratif unique, combinant permis de séjour et permis de travail.
Art. 11	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-4 rédigé comme suit: « Art. 61/25-4. Sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par le droit de l'Union ou les conventions internationales liant la Belgique, les dispositions de la présente section s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui	Art. 4, paragraphe 2	Les États membres examinent la demande déposée en vertu du paragraphe 1 et adoptent une décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique dès lors que le demandeur remplit les conditions prévues par le droit de l'Union ou par le droit national. La décision de délivrance, de modification ou de

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	introduisent une demande d'autorisation de travail conformément à l'article 61/25-1 alinéa 1er et qui souhaitent séjourner ou séjournent dans le Royaume pour une période de plus de nonante jours. ».		renouvellement du permis unique prend la forme d'un acte administratif unique, combinant permis de séjour et permis de travail.
		Art. 13, paragraphe 1er	La présente directive s'applique sans préjudice des dispositions plus favorables: a) du droit de l'Union, y compris les accords bilatéraux ou multilatéraux conclus entre l'Union ou l'Union et ses États membres, d'une part, et un ou plusieurs pays tiers, d'autre part; et b) des accords bilatéraux ou multilatéraux conclus entre un ou plusieurs États membres et un ou plusieurs pays tiers.
Art. 12	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-5 rédigé comme suit : « Art. 61/25-5. § 1er. Le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/25-4, est autorisé à entrer et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire du Royaume afin d'y travailler, ou son autorisation de séjour est renouvelée, pour autant que : 1° le ressortissant d'un pays tiers ne se trouve pas dans un des cas énumérés à l'article 3, 5° à 10° ; 2° en cas d'absence d'un contrat de travail en cours de validité, le ressortissant d'un pays tiers	Art. 4, paragraphe 2	Les États membres examinent la demande déposée en vertu du paragraphe 1 et adoptent une décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique dès lors que le demandeur remplit les conditions prévues par le droit de l'Union ou par le droit national. La décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique prend la forme d'un acte administratif unique, combinant permis de séjour et permis de travail.

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	dispose des moyens de subsistance suffisants pour la durée du séjour envisagé ; 3° lorsque le ressortissant de pays tiers séjourne sur le territoire du Royaume lors de l'introduction de la demande visée à l'article 61/25-1, il est déjà admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au Titre I, Chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au Titre I, Chapitre III .	Art. 5, paragraphe 2, alinéa 1	L'autorité compétente statue sur la demande complète dès que possible et en tout état de cause dans un délai de quatre mois suivant la date de dépôt de la demande.
	§ 2. Conformément à l'article 25 §§1er, 3 et 4 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour, ou de son renouvellement, dans les quatre mois suivant la notification du caractère complet de la demande. Le délai visé au premier alinéa peut être prolongé dans des circonstances exceptionnelles liées à la complexité de l'examen de la demande. Le ministre, ou son délégué, en informe le ressortissant d'un pays tiers et l'autorité compétente. Si le ministre ou son délégué ne statue pas dans le délai visé à l'alinéa 1er, éventuellement prolongé, le ressortissant d'un pays tiers est autorisé au séjour. § 3. Conformément à l'article 25 §	Art. 5, paragraphe 2, alinéa 2 Art. 5, paragraphe 2, alinéa 3 Article 5, paragraphe 4	Le délai visé au premier alinéa peut être prorogé dans des circonstances exceptionnelles liées à la complexité de l'examen de la demande. Toute conséquence légale de l'absence de décision dans le délai prévu au présent paragraphe est déterminée par le droit national. Si les informations ou les documents fournis à l'appui de la demande sont incomplets au regard des critères fixés dans le droit national, l'autorité compétente précise au demandeur par écrit les informations ou les documents complémentaires requis et fixe un délai raisonnable pour la communication de ces informations ou documents. Le délai visé au paragraphe 2 est

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lors de l'examen de la demande, il peut être exigé du ressortissant d'un pays tiers de produire dans un délai de 15 jours des informations ou documents complémentaires. Si les informations et documents complémentaires ne sont pas produits dans le délai visé à l'alinéa 1er, l'autorisation de séjour, ou le renouvellement de celle-ci, est refusée. »		suspendu jusqu'à ce que l'autorité compétente ou d'autres autorités concernées aient reçu les informations complémentaires requises. Si les informations ou documents complémentaires ne sont pas fournis dans le délai imparti, l'autorité compétente peut rejeter la demande.
Art. 13	Dans la section 2, insérée par l'article 10, il est inséré un article 61/25-6 rédigé comme suit : « Art. 61/25-6. § 1er. Conformément à l'article 34, alinéa 2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, sans préjudice du paragraphe 2, lorsque le ressortissant d'un pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé au travail par l'autorité compétente se trouve à l'étranger à la date de la décision d'autorisation de séjour et de travail, un visa lui est délivré, à sa demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités d'introduction de la demande de visa. § 2. Conformément à l'article 34,	Art. 4, paragraphe 1er	La demande de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique est introduite dans le cadre d'une procédure de demande unique. Les États membres décident si la demande de permis unique doit être introduite par le ressortissant d'un pays tiers ou par son employeur. Les États membres peuvent aussi décider d'autoriser une demande émanant de l'un ou l'autre. Si la demande doit être déposée par le ressortissant d'un pays tiers, les États membres permettent que la demande soit introduite à partir d'un pays tiers ou, si le droit national le prévoit, sur le territoire de l'État membre dans lequel le ressortissant d'un pays tiers se trouve légalement.

DIRECTIVE 2011/98/UE DU PARLEMENT ET DU CONSEIL DU 13 DÉCEMBRE 2011 ÉTABLISSANT UNE PROCÉDURE DE DEMANDE UNIQUE EN VUE DE LA DÉLIVRANCE D'UN PERMIS UNIQUE AUTORISANT LES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS À RÉSIDER ET À TRAVAILLER SUR LE TERRITOIRE D'UN ETAT MEMBRE ET ÉTABLISSANT UN SOCLE COMMUN DE DROITS POUR LES TRAVAILLEURS ISSUS DE PAYS TIERS QUI RÉSIDENT LÉGALEMENT DANS UN ETAT MEMBRE

23 MARS 2018

	alinéa 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé à travailler par l'autorité compétente est inscrit au registre des étrangers. Un permis unique tel que défini à l'article 3, 10° de l'accord précité lui est délivré. Le Roi détermine : 1° le modèle du permis unique ; 2° le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis unique. […] § 5. Si l'autorisation de travailler est accordée par l'autorité compétente de manière illimitée, le ministre ou son délégué statue sur le séjour, conformément au présent chapitre. En cas de demande de renouvellement de l'autorisation de séjour, le ressortissant d'un pays tiers introduit sa demande auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne. La demande comprend les documents et informations énumérés à l'article 61/25-2, § 1er, alinéa 2, 1°, 2° et 6°, ainsi que la décision de	Art. 4, paragraphe 3 Art. 4, paragraphe 2 Art. 6, paragraphe 1er	La procédure de demande unique est sans préjudice de la procédure de délivrance d'un visa, qui peut être obligatoire pour une première entrée. Les États membres examinent la demande déposée en vertu du paragraphe 1 et adoptent une décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique dès lors que le demandeur remplit les conditions prévues par le droit de l'Union ou par le droit national. La décision de délivrance, de modification ou de renouvellement du permis unique prend la forme d'un acte administratif unique, combinant permis de séjour et permis de travail. Les États membres délivrent un permis unique en utilisant le modèle uniforme prévu par le règlement (CE) nº 1030/2002 et y font figurer les informations concernant l'autorisation de travailler, conformément au point a) 7.5-9) de son annexe.

	l'autorité compétente qui autorise le ressortissant d'un pays tiers à travailler de manière illimitée Le bourgmestre, ou son délégué, délivre un document attestant de la demande de renouvellement et couvrant provisoirement son séjour. Le Roi détermine le modèle de ce document. Le bourgmestre, ou son délégué, transmet la demande au ministre, ou à son délégué. ».	

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DECEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS

23 MARS 2018

ARTICLE DE LA DIRECTIVE	TEXTE DE LA DIRECTIVE	ARTICLE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION	TEXTE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION
DIRECTIVE 2003/109/CE DU CONSEIL DU 25 NOVEMBRE 2003 RELATIVE AU STATUT DES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS RESIDENTS DE LONGUE DUREE			
Art. 14	1. Un résident de longue durée acquiert le droit de séjourner sur le territoire d'États membres autres que celui qui lui a accordé son statut de résident de longue durée, pour une période dépassant trois mois, pour autant que les conditions fixées dans le présent chapitre soient remplies. 2. Un résident de longue durée peut séjourner dans un deuxième État membre pour l'un des motifs suivants: a) exercer une activité économique à titre salarié ou indépendant; b) poursuivre des études ou une formation professionnelle; c) à d'autres fins. 3. Lorsqu'il s'agit d'une activité économique à titre salarié ou indépendant visée au paragraphe 2, point a), les États membres peuvent examiner la situation de leur marché du travail et appliquer leurs procédures nationales concernant les exigences relatives au pourvoi d'un poste ou à l'exercice de telles activités. Pour des motifs liés à la politique du marché du travail, les États membres peuvent accorder la préférence aux citoyens de l'Union, aux ressortissants de pays tiers	Art. 4	A l'article 61/7, §1er de la même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007 et modifié par la loi du 19 mars 2014, les modifications suivantes sont apportées : 1° à l'alinéa 2, les mots « s'il s'agit d'une activité non salariée, » sont insérés entre les mots « La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 1°, » et les mots « est fournie s'il prouve » ; 2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3 : « Si l'étranger souhaite exercer une activité salariée, telle que visée à l'alinéa 1er, 1°, les paragraphes 2, 3, 4 et 6 ne sont pas d'application. La procédure d'autorisation de séjour se fait conformément au chapitre VIIbis du titre II. ».

	lorsque cela est prévu par la législation communautaire, ainsi qu'à des ressortissants de pays tiers résidant légalement et percevant des prestations de chômage dans l'État membre concerné. 4. Par dérogation au paragraphe 1, les États membres peuvent limiter le nombre total des personnes susceptibles de se voir accorder le droit de séjour, à condition que l'admission de ressortissants de pays tiers soit déjà soumise à de telles limitations en vertu du droit en vigueur au moment de l'adoption de la présente directive. 5. Le présent chapitre ne concerne pas le séjour d'un résident de longue durée sur le territoire des États membres: a) en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services dans le cadre d'une prestation transfrontalière; b) en tant que prestataire de services transfrontaliers. Les États membres peuvent décider, conformément au droit national, des conditions dans lesquelles les résidents de longue durée qui souhaitent se rendre dans un deuxième État membre pour y exercer une activité économique en qualité de travailleurs saisonniers peuvent résider dans cet État membre. Les travailleurs frontaliers peuvent aussi être soumis à des dispositions particulières du droit	

	national. 6. Le présent chapitre n'affecte pas la législation communautaire en matière de sécurité sociale applicable aux ressortissants de pays tiers.		
ARTICLE 26 - TRANSPOSITION			
Art. 26, paragraphe 1er, alinéa 2	Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.	Art. 2	La présente loi transpose partiellement : 1° la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée ;

DIRECTIVE 2003/109/CE DU CONSEIL DU 25 NOVEMBRE 2003 RELATIVE AU STATUT DES RESSORTISSANTS DE PAYS TIERS RÉSIDENTS DE LONGUE DURÉE

23 MARS 2018

ARTICLE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION	TEXTE DE L'ACTE DE TRANSPOSITION	ARTICLE DE LA DIRECTIVE	TEXTE DE LA DIRECTIVE
PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS			
Art. 2	La présente loi transpose partiellement : 1° la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée ;	Art. 26, paragraphe 1er, alinéa 2	Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.
Art. 4	A l'article 61/7, §1er de la même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007 et modifié par la loi du 19 mars 2014, les modifications suivantes sont apportées : 1° à l'alinéa 2, les mots « s'il s'agit d'une activité non salariée, » sont insérés entre les mots « La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 1°, » et les mots « est fournie s'il prouve » ; 2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3 : « Si l'étranger souhaite exercer une activité salariée, telle que visée à l'alinéa 1er, 1°, les paragraphes 2, 3, 4 et 6 ne sont pas d'application. La procédure d'autorisation de séjour se fait conformément au chapitre VIIbis du titre II. ».	Art. 14	1. Un résident de longue durée acquiert le droit de séjourner sur le territoire d'États membres autres que celui qui lui a accordé son statut de résident de longue durée, pour une période dépassant trois mois, pour autant que les conditions fixées dans le présent chapitre soient remplies. 2. Un résident de longue durée peut séjourner dans un deuxième État membre pour l'un des motifs suivants: a) exercer une activité économique à titre salarié ou indépendant; b) poursuivre des études ou une formation professionnelle; c) à d'autres fins. 3. Lorsqu'il s'agit d'une activité économique à titre salarié ou

		indépendant visée au paragraphe 2, point a), les États membres peuvent examiner la situation de leur marché du travail et appliquer leurs procédures nationales concernant les exigences relatives au pourvoi d'un poste ou à l'exercice de telles activités. Pour des motifs liés à la politique du marché du travail, les États membres peuvent accorder la préférence aux citoyens de l'Union, aux ressortissants de pays tiers lorsque cela est prévu par la législation communautaire, ainsi qu'à des ressortissants de pays tiers résidant légalement et percevant des prestations de chômage dans l'État membre concerné. 4. Par dérogation au paragraphe 1, les États membres peuvent limiter le nombre total des personnes susceptibles de se voir accorder le droit de séjour, à condition que l'admission de ressortissants de pays tiers soit déjà soumise à de telles limitations en vertu du droit en vigueur au moment de l'adoption de la présente directive. 5. Le présent chapitre ne concerne pas le séjour d'un résident de longue durée sur le territoire des États membres: a) en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services dans le cadre d'une prestation transfrontalière; b) en tant que prestataire de services transfrontaliers.	

		Les États membres peuvent décider, conformément au droit national, des conditions dans lesquelles les résidents de longue durée qui souhaitent se rendre dans un deuxième État membre pour y exercer une activité économique en qualité de travailleurs saisonniers peuvent résider dans cet État membre. Les travailleurs frontaliers peuvent aussi être soumis à des dispositions particulières du droit national. 6. Le présent chapitre n'affecte pas la législation communautaire en matière de sécurité sociale applicable aux ressortissants de pays tiers.	

KAMER • 5e ZITTING VAN DE 54e ZITTINGSPERIODE
2017 2018
CHAMBRE • 5e SESSION DE LA 54e LÉGISLATURE
DOC 54 **3014/001**
135

Vreemdelingenwet		
Coördinatie van de artikelen		
Art. 1/1		Art. 1/1
§ 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in paragraaf 2 bedoelde aanvraag voor machtiging of toelating tot het verblijf betaalt de vreemdeling een retributie die de administratieve kosten dekt. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het bedrag van de retributie en de wijze waarop ze wordt geïnd vast. Elk jaar wordt het bedrag aangepast volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen. § 2. De aanvragen voor machtiging en toelating tot het verblijf bedoeld in paragraaf 1 zijn de aanvragen die zijn ingediend op grond van: 1° artikel 9, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 2° artikel 9bis; 3° artikel 10 met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de gezinsleden van de begunstigden van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus; 4° artikel 10bis met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 5° artikel 19, § 2, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de begunstigden van de status van vluchteling en hun gezinsleden; 6° artikel 40ter met uitzondering van de aanvragen ingediend door de familieleden van een Belg die zijn recht op vrij verkeer, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft uitgeoefend; 7° artikel 58; 8° artikel 61/7; 9° artikel 61/11; 10° artikel 61/27.		§ 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in paragraaf 2 bedoelde aanvraag voor machtiging of toelating tot het verblijf betaalt de vreemdeling een retributie die de administratieve kosten dekt. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het bedrag van de retributie en de wijze waarop ze wordt geïnd vast. Elk jaar wordt het bedrag aangepast volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen. § 2. De aanvragen voor machtiging en toelating tot het verblijf bedoeld in paragraaf 1 zijn de aanvragen die zijn ingediend op grond van: 1° artikel 9, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 2° artikel 9bis; 3° artikel 10 met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de gezinsleden van de begunstigden van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus; 4° artikel 10bis met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 5° artikel 19, § 2, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de begunstigden van de status van vluchteling en hun gezinsleden; 6° artikel 40ter met uitzondering van de aanvragen ingediend door de familieleden van een Belg die zijn recht op vrij verkeer, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft uitgeoefend; 7° artikel 58; 8° artikel 61/7; 9° artikel 61/11; 10° artikel 61/27; **11°artikel 61/25-1.**
Art. 61/7		Art. 61/7
§ 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, de vreemdeling niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult : 1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België; 2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België; 3° met andere doeleinden naar België komen. Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te		§ 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, de vreemdeling niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult : 1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België; 2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België; 3° met andere doeleinden naar België komen. Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1, **indien het een activiteit als zelfstandige betreft**, is geleverd

werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.		indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.
		Indien de vreemdeling een activiteit als werknemer zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, wenst uit te oefenen, zijn de paragrafen 2, 3, 4 en 6 niet van toepassing. De procedure voor de machtiging tot verblijf vindt plaats overeenkomstig hoofdstuk VIIbis van titel II.
Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.		Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.
Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.		Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.
De regels bedoeld in het eerste lid, zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.		De regels bedoeld in het eerste lid, zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.
§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.		§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.
Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en zendt hij deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.		Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en zendt hij deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.
§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.		§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.
Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.		Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.
Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd.		Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd.
§ 4. De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en zesde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.		§ 4. De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en zesde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.
Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.		Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.
§ 5. De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.		§ 5. De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.
§ 6. De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en		§ 6. De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en 3°

3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel. § 7. Wanneer de machtiging tot verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de ernst of de aard van de inbreuk dat door de betrokken persoon of zijn of haar familielid op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat. De redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden.		bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel. § 7. Wanneer de machtiging tot verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de ernst of de aard van de inbreuk dat door de betrokken persoon of zijn of haar familielid op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat. De redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden.
		Hoofdstuk VIIbis – Onderdanen van derde landen die met het oog op werk in het Rijk verblijven of er wensen te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen
		Afdeling 1 – Bepalingen met betrekking tot de gezamenlijke procedure met de overheid die bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers
		Art. 61/25-1
		De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de onderdanen van derde landen die in het Rijk een aanvraag voor een toelating tot arbeid of de verlenging van deze vergunning bij de bevoegde overheid indienen, met uitzondering van de onderdanen van derde landen bedoeld in hoofdstuk VIII van titel II van de wet. De indiening van deze aanvraag geldt als indiening van een verblijfsaanvraag. **Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder** **1° "bevoegde overheid" de gewest- of gemeenschapsoverheid verstaan die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;** **2° "samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018": samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.**
		Art. 61/25-2
		§ 1. De minister of zijn gemachtigde neemt een beslissing over de verblijfsaanvraag bedoeld in artikel 61/25-1.d. **Onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen krachtens artikel 25, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 baseert de minister of zijn gemachtigde zich op de volgende documenten en inlichtingen om over de aanvraag te beslissen:** **1° een kopie van zijn geldig paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel;** **2° het bewijs dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen, de duur van zijn tewerkstelling als werknemer en, zo nodig, het BTW-nummer van de werkgever;** **3° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, het bewijs van de betaling van de bijdrage, zoals die geëist wordt door artikel 1/1 van deze wet;** **4° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag voor de machtiging tot verblijf ingediend op basis van artikel 61/25-1, indien de onderdaan van een derde land ouder is dan 18 jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en zo nodig zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het**

		land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, mits hij ten minste 18 jaar oud is; **5° behalve bij het hernieuwen van de aanvraag ingediend op basis van artikel 61/25-1, een medisch attest waaruit blijkt dat de onderdaan van een derde land niet is aangetast door een van de ziekten bedoeld in de bijlage bij deze wet;** **6° het bewijs dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's in België voor hemzelf en zijn familieleden dekt;** **Bij behoorlijk bewezen onmogelijkheid de in 4° , 5° en 6° van het eerste lid bedoelde documenten over te leggen, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, de onderdaan van een derde land echter machtigen in België te verblijven.** **§ 2. De onderdaan van een derde land die toegelaten of gemachtigd is op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III, kan een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen bedoeld in artikel 61/25-1.** **Onverminderd de mogelijkheid om aanvullende inlichtingen en documenten te eisen, beslist de minister of zijn gemachtigde over de documenten en inlichtingen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, 3° en 6°.** **§ 3. Overeenkomstig artikel 29, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk gemachtigd wordt om op het grondgebied te verblijven, brengt de minister of zijn gemachtigde de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail.** **Overeenkomstig artikel 17, lid 3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken.** **§ 4. Overeenkomstig de artikelen 26, tweede lid, 28, tweede lid, 29, tweede lid, en 33 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 geeft de minister of zijn gemachtigde de onderdaan van een derde land kennis van een beslissing die de gecombineerde vergunning verleent wanneer hij tot het verblijf is gemachtigd krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk en van de bevoegde overheid mag werken.** **Deze beslissing neemt de vorm aan van één enkele administratieve handeling die zowel het verblijf als het werk toestaat.** **De minister of zijn gemachtigde informeert de werkgever hiervan.** **§ 5. Overeenkomstig artikel 36, § 2, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 eindigt het verblijf van de onderdaan van een derde land negentig dagen na het einde van de arbeidsvergunning van rechtswege, indien hij niet meer mag werken, en dit onverminderd de mogelijkheid van de minister, of zijn gemachtigde, om met toepassing van de artikelen 61/25-7 een einde te maken aan het verblijf.** **De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat wordt afgegeven aan de onderdaan van een derde land, en aan zijn familieleden, indien de geldigheid van hun verblijfstitel verstrijkt tijdens de periode van negentig**

		dagen bedoeld in het eerste lid. **§ 6. Overeenkomstig de artikelen 26, lid 3 en 36, §3, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing neemt tot weigering of beëindiging van het verblijf, brengt hij de bevoegde overheid daarvan op de hoogte per brief, fax of e-mail.** **§ 7. Overeenkomstig artikel 36, §§ 1 en 3 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land kennisgegeven van elke beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde over een op grond van artikel 61/25-1 ingediende aanvraag. De minister of zijn gemachtigde informeert zijn werkgever.** **De onderdaan van een derde land wordt kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de machtiging betreffende een aanvraag ingediend op grond van artikel 61/25-1.** **De onderdaan van een derde land en zijn werkgever worden door de minister of zijn gemachtigde kennisgegeven van elke beslissing tot beëindiging van de arbeidsvergunning genomen door de bevoegde overheid. De minister of zijn gemachtigde informeert de bevoegde overheid van deze kennisgeving.** **Wanneer de onderdaan van een derde land met toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk tot het verblijf wordt gemachtigd, is de machtiging tot verblijf enkel geldig als de bevoegde overheid een definitieve beslissing neemt waarbij de onderdaan van een derde land gemachtigd wordt om op het grondgebied van het Rijk te werken.**
		Art. 61/25-3
		Overeenkomstig artikel 21 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de aanvraag voor verlenging op grond van artikel 61/25-1, eerste lid, die de voorwaarden bepaald door de bevoegde overheid vervult, ten laatste twee maanden voor het verstrijken van de geldigheid van de vorige vergunning ingediend. **Indien, bij deze aanvraag voor verlenging, de verblijfstitel vervalt, ontvangt de onderdaan van een derde land een document dat voorlopig zijn verblijf dekt in afwachting van een beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde of, zo nodig, door de bevoegde overheid. De Koning bepaalt het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven.**
		Afdeling 2 – Bepalingen met betrekking tot de machtiging om met het oog op werk op het grondgebied te verblijven voor een periode van negentig dagen
		Art. 61/25-4
		Onverminderd de gunstigere bepalingen die zijn voorgeschreven door het recht van de Unie of de internationale overeenkomsten die België binden, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de onderdanen van derde landen die een aanvraag voor een arbeidsvergunning indienen, overeenkomstig artikel 61/25-1 lid 1, en die voor een periode van meer dan negentig dagen in het Rijk wensen te verblijven of er verblijven.
		Art. 61/25-5
		§ 1. De onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/25-4, wordt gemachtigd om het grondgebied van het Rijk binnen te komen en er meer dan negentig dagen te verblijven om er te werken, of zijn machtiging tot verblijf wordt verlengd, mits: **1° de onderdaan van een derde land zich niet bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, 5° tot 10°;**

		2° de onderdaan van een derde land, bij gebrek aan een arbeidsovereenkomst waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is, over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor de duur van het voorgenomen verblijf; **3° de onderdaan van een derde land, wanneer hij op het grondgebied van het Rijk verblijft bij de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 61/25-1, reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk voor een periode die negentig dagen niet overschrijdt overeenkomstig titel I, hoofdstuk II, of voor een periode van meer dan negentig dagen overeenkomstig titel I, hoofdstuk III.** **§ 2. Overeenkomstig artikel 25, §§ 1, 3 en 4 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 beslist de minister of zijn gemachtigde over de verblijfsaanvraag, of over de aanvraag voor verlenging, binnen vier maanden na de kennisgeving van het volledig karakter van de aanvraag.** **De termijn genoemd in het eerste lid kan in bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag worden verlengd. De minister of zijn gemachtigde brengt de onderdaan van een derde land en de bevoegde overheid daarvan op de hoogte.** **Indien de minister of zijn gemachtigde binnen de termijn bedoeld in het eerste lid geen beslissing neemt, wordt de onderdaan van een derde land tot het verblijf gemachtigd.** **§ 3. Overeenkomstig artikel 25, § 2 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 kan tijdens het onderzoek van de aanvraag van de onderdaan van het derde land worden geëist dat hij aanvullende inlichtingen of documenten overlegt binnen een termijn van 15 dagen.** **Indien de aanvullende inlichtingen en documenten niet binnen de termijn bedoeld in het eerste lid zijn overgelegd, wordt de machtiging tot verblijf of de verlenging ervan geweigerd.**
		Art. 61/25-6
		§ 1. Overeenkomstig artikel 34, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt, onverminderd paragraaf 2, aan een onderdaan van een derde land, gemachtigd tot het verblijf in het Rijk krachtens artikel 61/25-5 en gemachtigd om te werken door de bevoegde overheid, die zich in het buitenland bevindt op de datum van de beslissing tot machtiging tot verblijf en werk, op zijn verzoek, een visum afgegeven. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels voor de indiening van de visumaanvraag. **§ 2. Overeenkomstig artikel 34, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 wordt de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/25-5 tot een verblijf in het Rijk is gemachtigd en door de bevoegde overheid is gemachtigd om te werken, in het vreemdelingenregister ingeschreven. Hem wordt een gecombineerde vergunning, zoals bepaald in artikel 3, 10° van het voornoemde akkoord, afgegeven.** **De Koning bepaalt:** **1° het model van de gecombineerde vergunning;** **2° het verblijfsdocument dat aan de onderdaan van een derde land wordt afgegeven in afwachting van de afgifte van de gecombineerde vergunning.** **§ 3. De aanvraag tot inschrijving moet door de onderdaan van een derde land worden ingediend binnen acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, indien hij de machtiging tot verblijf in het buitenland heeft verkregen. Zij moet worden ingediend binnen acht werkdagen na de ontvangst van die vergunning, indien deze in het Rijk is verkregen.** **De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en bij wijze van algemene bepaling, in uitzonderlijke**

		omstandigheden een kortere termijn vaststellen. **§ 4. De machtiging tot verblijf wordt toegekend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar. Bij het verstrijken van deze periode van vijf jaar wordt de machtiging tot verblijf met een onbeperkte duur verlengd, onverminderd de voorwaarden van artikel 61/25-5.** **§ 5. Indien de arbeidsvergunning door de bevoegde overheid voor een onbeperkte duur is verleend, beslist de minister of zijn gemachtigde over het verblijf, overeenkomstig dit hoofdstuk.** **Voor het verlengen van zijn machtiging tot verblijf dient de onderdaan van een derde land zijn aanvraag voor verlenging in bij de burgemeester van zijn verblijfplaats. De aanvraag omvat de documenten en inlichtingen die opgesomd worden in artikel 61/25-2, § 1, tweede lid, 1°, 2° en 6°, en de beslissing van de bevoegde overheid die de onderdaan van een derde land machtigt om voor een onbeperkte duur te werken.** **De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft een document af dat de aanvraag voor verlenging bewijst en voorlopig het verblijf dekt. De Koning bepaalt het model van dit document.** **De burgemeester, of zijn gemachtigde, geeft de aanvraag door aan de minister, of zijn gemachtigde.**
		Art. 61/25-7
		§ 1. In een van de volgende gevallen kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de krachtens artikel 61/25-5 tot het verblijf in het Rijk gemachtigde onderdaan van een derde land: **1° de onderdaan van een derde land vervult niet of niet meer de voorwaarde vermeld in artikel 61/25-5, § 1, 1°;** **2° de onderdaan van een derde land is een last voor het sociale bijstandsstelsel van het Rijk;** **3° de onderdaan van een derde land verblijft voor andere doeleinden dan die waarvoor hij tot het verblijf werd gemachtigd.**
Art. 81		Art. 81
De misdrijven tegen deze wet en tegen de artikelen 433quinquies tot 433octies en 433decies tot 433duodecies van het Strafwetboek worden opgespoord en vastgesteld door alle officieren van gerechtelijke politie, met inbegrip van diegenen wier bevoegdheid beperkt is, door de ambtenaren van de federale en van de lokale politie, door de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en van het Bestuur der Douanen en Accijnzen, door de inspecteurs van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en van het Ministerie van Middenstand, alsmede door de inspecteurs van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Zij verzamelen de bewijzen van de misdrijven en leveren de daders ervan over aan de rechterlijke overheden overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering.		De misdrijven tegen deze wet en tegen de artikelen 433quinquies tot 433octies en 433decies tot 433duodecies van het Strafwetboek worden opgespoord en vastgesteld door alle officieren van gerechtelijke politie, met inbegrip van diegenen wier bevoegdheid beperkt is, door de ambtenaren van de federale en van de lokale politie, door de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en van het Bestuur der Douanen en Accijnzen, door de inspecteurs van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en van het Ministerie van Middenstand, alsmede door de inspecteurs van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Zij verzamelen de bewijzen van de misdrijven en leveren de daders ervan over aan de rechterlijke overheden overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering. **Zij bezorgen de minister of zijn gemachtigde alle documenten en inlichtingen die nuttig zijn voor het uitoefenen van zijn taken.** **De in het vorig lid bedoelde documenten of inlichtingen kunnen eveneens worden bezorgd door de inspecteurs van het Vlaamse Ministerie voor Werk en Sociale Economie, de inspecteurs van de " Direction générale opérationnelle Economie, Emploi et Recherche " van de Waalse overheid, de inspecteurs van de Directie van de Gewestelijke Arbeidsinspectie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en de inspecteurs van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap, afdeling werk.**

LOI du 15 décembre 1980		
Coordination des articles		
Art. 1/1		Art. 1/1
§ 1er. Sous peine d'irrecevabilité de la demande d'autorisation ou d'admission au séjour visée au paragraphe 2, l'étranger s'acquitte d'une redevance couvrant les frais administratifs. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de la redevance ainsi que les modalités de sa perception. Chaque année, le montant est adapté en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation. § 2. Les demandes d'autorisation et d'admission au séjour visées au paragraphe 1er sont les demandes introduites sur la base de: 1° l'article 9 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 2° l'article 9bis; 3° l'article 10 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les membres de la famille des bénéficiaires du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire; 4° l'article 10bis à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 5° l'article 19, § 2, à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les bénéficiaires du statut de réfugié et les membres de leur famille; 6° l'article 40ter à l'exception des demandes introduites par les membres de la famille d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union Européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne; 7° l'article 58; 8° l'article 61/7; 9° l'article 61/11; 10° l'article 61/27.		§ 1er. Sous peine d'irrecevabilité de la demande d'autorisation ou d'admission au séjour visée au paragraphe 2, l'étranger s'acquitte d'une redevance couvrant les frais administratifs. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de la redevance ainsi que les modalités de sa perception. Chaque année, le montant est adapté en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation. § 2. Les demandes d'autorisation et d'admission au séjour visées au paragraphe 1er sont les demandes introduites sur la base de: 1° l'article 9 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 2° l'article 9bis; 3° l'article 10 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les membres de la famille des bénéficiaires du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire; 4° l'article 10bis à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 5° l'article 19, § 2, à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les bénéficiaires du statut de réfugié et les membres de leur famille; 6° l'article 40ter à l'exception des demandes introduites par les membres de la famille d'un Belge qui a exercé [3 son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union Européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne; 7° l'article 58; 8° l'article 61/7; 9° l'article 61/11; 10° l'article 61/27 **11° l'article 61/25-1**
Art. 61/7		Art. 61/7
§ 1er. Pour autant qu'aucune raison d'ordre public ou de sécurité nationale ne s'y opposent, et pour autant qu'il ne soit pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe de la présente loi, lorsque l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée - UE valable, délivré par un autre Etat membre de l'Union européenne sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, introduit une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, celle-ci doit être accordée s'il remplit l'une des conditions suivantes : 1° exercer une activité salariée ou non salariée en Belgique; 2° poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique; 3° venir en Belgique à d'autres fins. La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 1°, est fournie s'il prouve qu'il est autorisé à travailler en Belgique ou qu'il est dispensé de cette autorisation et, selon le cas, qu'il possède un contrat de travail ou une proposition de contrat d'emploi, ou		§ 1er. Pour autant qu'aucune raison d'ordre public ou de sécurité nationale ne s'y opposent, et pour autant qu'il ne soit pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe de la présente loi, lorsque l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée - UE valable, délivré par un autre Etat membre de l'Union européenne sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, introduit une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, celle-ci doit être accordée s'il remplit l'une des conditions suivantes : 1° exercer une activité salariée ou non salariée en Belgique; 2° poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique; 3° venir en Belgique à d'autres fins. La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 1°, **s'il s'agit d'une activité non salariée**, est fournie s'il prouve qu'il est autorisé à travailler en Belgique ou qu'il est dispensé de cette autorisation et, selon le cas, qu'il possède un contrat de travail

les documents requis pour l'exercice de la profession non salariée, et retire ou peut retirer de cette activité des ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics.		ou une proposition de contrat d'emploi, ou les documents requis pour l'exercice de la profession non salariée, et retire ou peut retirer de cette activité des ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics. **Si l'étranger souhaite exercer une activité salariée, telle que visée à l'alinéa 1er, 1°, les paragraphes 2, 3, 4 et 6 ne sont pas d'application. La procédure d'autorisation de séjour se fait conformément au chapitre VIIbis du titre II.**
La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 2° est apportée s'il réunit les conditions fixées aux articles 58 à 60. La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 3°, est apportée s'il prouve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, et s'il prouve qu'il dispose d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique. Les règles visées à l'alinéa 1er ne sont pas applicables lorsque le résident de longue durée souhaite séjourner dans le Royaume en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services installé dans un Etat membre de l'Union européenne, dans le cadre d'une prestation transfrontalière, ou en tant que prestataire de services transfrontaliers.		La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 2° est apportée s'il réunit les conditions fixées aux articles 58 à 60. La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 3°, est apportée s'il prouve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, et s'il prouve qu'il dispose d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique. Les règles visées à l'alinéa 1er ne sont pas applicables lorsque le résident de longue durée souhaite séjourner dans le Royaume en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services installé dans un Etat membre de l'Union européenne, dans le cadre d'une prestation transfrontalière, ou en tant que prestataire de services transfrontaliers.
§ 2. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis. Lorsque l'autorisation est demandée par l'étranger auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, ce dernier lui remet, sauf lorsqu'il refuse de prendre cette demande en considération, une preuve de réception de celle-ci et la transmet sans délai au ministre ou à son délégué.		§ 2. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis. Lorsque l'autorisation est demandée par l'étranger auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, ce dernier lui remet, sauf lorsqu'il refuse de prendre cette demande en considération, une preuve de réception de celle-ci et la transmet sans délai au ministre ou à son délégué.
§ 3. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la demande, lorsque celle-ci est faite à l'étranger, ou suivant la date de la remise de la preuve de réception de la demande dans le cas visé au § 2, dernier alinéa. Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois. A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés au § 1er ont été produits.		§ 3. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la demande, lorsque celle-ci est faite à l'étranger, ou suivant la date de la remise de la preuve de réception de la demande dans le cas visé au § 2, dernier alinéa. Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois. A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés au § 1er ont été produits.
§ 4. Les dispositions de l'article 13, § 1er, alinéas 1er et 6, et § 2, sont applicables à l'autorisation de séjour visée au § 1er. L'inscription au registre des étrangers de l'étranger visé au § 1er et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12.		§ 4. Les dispositions de l'article 13, § 1er, alinéas 1er et 6, et § 2, sont applicables à l'autorisation de séjour visée au § 1er. L'inscription au registre des étrangers de l'étranger visé au § 1er et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12.
§ 5. Le ministre ou son délégué informe les autorités compétentes de l'Etat membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée - UE sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée, de la décision d'autorisation de séjour.		§ 5. Le ministre ou son délégué informe les autorités compétentes de l'Etat membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée - UE sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée, de la décision d'autorisation de séjour.
§ 6. L'autorisation de séjour de l'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 1° et 3°, devient illimitée à l'expiration d'une période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour.		§ 6. L'autorisation de séjour de l'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 1° et 3°, devient illimitée à l'expiration d'une période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour.

§ 7. Lorsque l'autorisation de séjour est refusée pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, le ministre ou son délégué prend en considération la gravité ou la nature de l'infraction que soit la personne concernée, soit le membre de sa famille a commise contre l'ordre public ou la sécurité nationale, ou le danger que la personne en question représente. Les raisons ne peuvent être invoquées à des fi ns économiques.		§ 7. Lorsque l'autorisation de séjour est refusée pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, le ministre ou son délégué prend en considération la gravité ou la nature de l'infraction que soit la personne concernée, soit le membre de sa famille a commise contre l'ordre public ou la sécurité nationale, ou le danger que la personne en question représente. Les raisons ne peuvent être invoquées à des fi ns économiques.
		Chapitre VIIbis - Ressortissants de pays tiers qui séjournent ou souhaitent séjourner dans le Royaume à des fins d'emploi pour une période de plus nonante jours
		Section 1 – Dispositions relatives à la procédure conjointe avec l'autorité compétente en matière d'occupation des travailleurs étrangers
		Art 61/25-1
		Les dispositions du présent chapitre s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande complète d'autorisation de travail, ou de renouvellement de cette autorisation, dans le Royaume auprès de l'autorité compétente, à l'exception des ressortissants de pays tiers visés par le chapitre VIII du titre II de la Loi. L'introduction de cette demande complète vaut introduction d'une demande de séjour. **Pour l'application du présent chapitre, on entend par :** **1° « autorité compétente » : l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions ;** **2° « accord de coopération du 2 février 2018 » : l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'Etat fédéral, la région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers.**
		Art. 61/25-2
		§ 1er. Le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour visée à l'article 61/25-1. **Sans préjudice de la possibilité pour le ministre ou son délégué de demander des informations ou des documents complémentaires conformément à l'article 25, §2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué se base notamment sur les documents et informations suivants pour statuer sur la demande :** **1° la copie de son passeport ou du titre de voyage en tenant lieu en cours de validité;** **2° la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance suffisants, la durée de son occupation en tant que travailleur, et, le cas échéant le numéro de TVA de l'employeur ;** **3° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, la preuve du paiement de la redevance tel qu'exigé par l'article 1/1 de la présente loi ;** **4° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent, et le cas échéant sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun pour autant que le demandeur soit âgé de**

		18 ans ou plus ; **5° sauf en cas de renouvellement de la demande d'autorisation de séjour introduite sur base de l'article 61/25-1, un certificat médical d'où il résulte que ressortissant d'un pays tiers n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe de la présente loi ;** **6° la preuve qu'il dispose d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.** **En cas d'impossibilité dûment justifiée de pouvoir produire les documents visés à l'alinéa 1er, 4°, 5°et 6°, le ministre ou son délégué peut néanmoins, compte tenu des circonstances, autoriser le demandeur à séjourner en Belgique.** **§ 2. Le ressortissant d'un pays tiers admis ou autorisé à séjourner sur le territoire du Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au titre I, chapitre III, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au titre I, chapitre II peut introduire une demande d'autorisation de travail visée à l'article 61/25-1.** **Sans préjudice de la possibilité de demander des informations ou documents complémentaires, le ministre ou son délégué statue notamment sur les documents et informations visés au paragraphe 1er, alinéa 2, 2°, 3°, 4°et 7°.** **§ 3. Conformément à l'article 29 alinéa 1er, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner sur le territoire en application des dispositions du présent chapitre, le ministre ou son délégué en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.** **Conformément à l'article 17, alinéa 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre, l'autorisation de séjour n'est valable que sous la condition que l'autorité compétente prenne une décision définitive autorisant le ressortissant d'un pays tiers à travailler sur le territoire du Royaume.** **§ 4. Conformément aux articles 26 alinéa 2, 28, alinéa 2, 29 alinéa 2 et 33 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ressortissant d'un pays tiers est autorisé à séjourner en application des dispositions du présent chapitre et autorisé à travailler par l'autorité compétente, le ministre ou son délégué lui notifie une décision accordant le permis unique.** **Cette décision prend la forme d'un acte administratif unique autorisant à la fois le séjour et le travail.** **Le ministre ou son délégué en informe l'employeur.** **§ 5. Conformément à l'article 36, § 2, de l'accord de coopération du 2 février 2018, si le ressortissant d'un pays tiers n'est plus autorisé à travailler, son séjour prend fin de plein droit nonante jours après la fin de l'autorisation de travail, sans préjudice de la faculté du ministre ou de son délégué de mettre fin à son séjour en application de l'article 61/25-7.** **Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers, et aux membres de sa famille, si la validité de leur titre de séjour arrive à échéance durant la période de nonante jours visée à l'alinéa 1er.** **§ 6. Conformément aux articles 26, alinéa 3 et 36, § 3, de l'accord de coopération du 2 février 2018, lorsque le ministre ou son délégué prend une décision de refus ou de fin de séjour, il en informe l'autorité compétente par courrier, par télécopie ou par courrier électronique.** **§ 7. Conformément à l'article 36, §§ 1er et 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, toute décision relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 prise par**

		le ministre, ou son délégué, est notifiée au ressortissant d'un pays tiers. Le ministre ou son délégué en informe son employeur. **Toute décision de fin d'autorisation relative à une demande introduite sur base de l'article 61/25-1 est notifiée au ressortissant d'un pays tiers.** **Toute décision de fin d'autorisation de travail prise par l'autorité compétente est notifiée par le Ministre ou son délégué au ressortissant d'un pays tiers et à son employeur. Le ministre, ou son délégué, informe l'autorité compétente de cette notification.**
		Art. 61/25-3
		Conformément à l'article 21 de l'accord de coopération du 2 février 2018, la demande de renouvellement introduite sur base de l'article 61/25-1, alinéa 1er et répondant aux conditions déterminées par l'autorité compétente est introduite au plus tard deux mois avant l'expiration de la validité de l'autorisation précédente. **Lors de la demande de renouvellement, si le titre de séjour vient à échéance, le ressortissant d'un pays tiers reçoit un document qui couvre provisoirement son séjour dans l'attente d'une décision prise par le ministre ou son délégué ou, le cas échéant, par l'autorité compétente. Le Roi détermine le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers.**
		Section 2 – Dispositions relatives à l'autorisation de séjourner sur le territoire à des fins d'emploi pour une période de plus de nonante jours
		Art. 61/25-4
		Sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par le droit de l'Union ou les conventions internationales liant la Belgique, les dispositions de la présente section s'appliquent aux ressortissants de pays tiers qui introduisent une demande d'autorisation de travail conformément à l'article 61/25-1 alinéa 1er et qui souhaitent séjourner ou séjournent dans le Royaume pour une période de plus de nonante jours.
		Art. 61/25-5
		§ 1er. Le ressortissant de pays tiers visé à l'article 61/25-4, est autorisé à entrer et à séjourner plus de nonante jours sur le territoire du Royaume afin d'y travailler, ou son autorisation de séjour est renouvelée, pour autant que : **1° le ressortissant d'un pays tiers ne se trouve pas dans un des cas énumérés à l'article 3, 5° à 10°;** **2° en cas d'absence d'un contrat de travail en cours de validité, le ressortissant d'un pays tiers dispose des moyens de subsistance suffisants pour la durée du séjour envisagé ;** **3° lorsque le ressortissant de pays tiers séjourne sur le territoire du Royaume lors de l'introduction de la demande visée à l'article 61/25-1, il est déjà admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une période n'excédant pas nonante jours conformément au Titre I, Chapitre II, ou pour une période de plus de nonante jours conformément au Titre I, Chapitre III .** **§ 2. Conformément à l'article 25 §§1er, 3 et 4 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ministre ou son délégué statue sur la demande de séjour, ou de son renouvellement, dans les quatre mois suivant la notification du caractère complet de la demande.** **Le délai visé au premier alinéa peut être prolongé dans des circonstances exceptionnelles liées à la complexité de l'examen de la demande. Le ministre, ou son délégué, en informe le ressortissant d'un pays tiers et l'autorité compétente.**

		Si le ministre ou son délégué ne statue pas dans le délai visé à l'alinéa 1er, éventuellement prolongé, le ressortissant d'un pays tiers est autorisé au séjour. **§ 3. Conformément à l'article 25 § 2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, lors de l'examen de la demande, il peut être exigé du ressortissant d'un pays tiers de produire dans un délai de 15 jours des informations ou documents complémentaires.** **Si les informations et documents complémentaires ne sont pas produits dans le délai visé à l'alinéa 1er, l'autorisation de séjour, ou le renouvellement de celle-ci, est refusée.**
		Art. 61/25-6
		§ 1er. Conformément à l'article 34, alinéa 2 de l'accord de coopération du 2 février 2018, sans préjudice du paragraphe 2, lorsque le ressortissant d'un pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé au travail par l'autorité compétente se trouve à l'étranger à la date de la décision d'autorisation de séjour et de travail, un visa lui est délivré, à sa demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités d'introduction de la demande de visa. **§ 2. Conformément à l'article 34, alinéa 3 de l'accord de coopération du 2 février 2018, le ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5 et autorisé à travailler par l'autorité compétente est inscrit au registre des étrangers. Un permis unique tel que défini à l'article 3, 10° de l'accord précité lui est délivré.** **Le Roi détermine :** **1° le modèle du permis unique ;** **2° le document de séjour délivré au ressortissant d'un pays tiers dans l'attente de la délivrance du permis unique.** **§ 3. La demande d'inscription doit être introduite par le ressortissant d'un pays tiers dans les huit jours ouvrables de son entrée dans le Royaume s'il a obtenu l'autorisation de séjour à l'étranger. Elle doit être introduite dans les huit jours ouvrables de la réception de cette autorisation, si celle-ci a été obtenue dans le Royaume.** **Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et par voie de disposition générale, fixer un délai plus court dans des circonstances exceptionnelles.** **§ 4. L'autorisation de séjour est accordée pour une durée limitée pendant une période de cinq ans. A l'expiration de cette période de 5 ans, l'autorisation de séjour est renouvelée pour une durée illimitée sans préjudice des conditions prévues à l'article 61/25-5.** **§ 5. Si l'autorisation de travailler est accordée par l'autorité compétente de manière illimitée, le ministre ou son délégué statue sur le séjour, conformément au présent chapitre.** **En cas de demande de renouvellement de l'autorisation de séjour, le ressortissant d'un pays tiers introduit sa demande auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne. La demande comprend les documents et informations énumérés à l'article 61/25-2, § 1er, alinéa 2, 1°, 2° et 6°, ainsi que la décision de l'autorité compétente qui autorise le ressortissant d'un pays tiers à travailler de manière illimitée.** **Le bourgmestre, ou son délégué, délivre un document attestant de la demande de renouvellement et couvrant provisoirement son séjour. Le Roi détermine le modèle de ce document.** **Le bourgmestre, ou son délégué, transmet la demande au ministre, ou à son délégué.**

		Art. 61/25-6
		Le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour du ressortissant de pays tiers autorisé au séjour dans le Royaume en application de l'article 61/25-5, dans l'un des cas suivants : **1° le ressortissant d'un pays tiers ne remplit pas ou plus la condition visée à l'article 61/25-5, § 1er, 1° ;** **2° le ressortissant d'un pays tiers est une charge pour le système d'aide sociale du Royaume ;** **3° le ressortissant d'un pays tiers séjourne à des fins autres que celles pour lesquelles il a été autorisé au séjour.**
Art. 81		Art. 81
Les infractions à la présente loi et aux articles 433quinquies à 433octies et 433decies à 433duodecies du Code pénal sont recherchées et constatées par tous les officiers de police judiciaire, en ce compris ceux dont la compétence est limitée, par les fonctionnaires de la police fédérale et de la police locale, par les agents de l'Office des étrangers et de l'Administration des douanes et accises, par les inspecteurs du Ministère de l'Emploi et du Travail et du Ministère des Classes moyennes ainsi que par ceux de l'Office national de la sécurité sociale . Ils rassemblent les preuves des infractions et en livrent les auteurs aux autorités judiciaires, conformément aux dispositions du Code d'instruction criminelle.		Les infractions à la présente loi et aux articles 433quinquies à 433octies et 433decies à 433duodecies du Code pénal sont recherchées et constatées par tous les officiers de police judiciaire, en ce compris ceux dont la compétence est limitée, par les fonctionnaires de la police fédérale et de la police locale, par les agents de l'Office des étrangers et de l'Administration des douanes et accises, par les inspecteurs du Ministère de l'Emploi et du Travail et du Ministère des Classes moyennes ainsi que par ceux de l'Office national de la sécurité sociale. Ils rassemblent les preuves des infractions et en livrent les auteurs aux autorités judiciaires, conformément aux dispositions du Code d'instruction criminelle. **Ils communiquent au Ministre ou à son délégué tous documents et informations utiles à l'exercice de ses missions.** **Les documents ou informations visés à l'alinéa précédent peuvent également être communiqués par les inspecteurs du Ministère flamand du Travail et de l'Economie sociale, par les inspecteurs de la Direction générale opérationnelle Economie, Emploi et Recherche du Service public de Wallonie, par les inspecteurs de la Direction de l'Inspection régionale de l'emploi de la Région Bruxelles-Capitale, par les inspecteurs du Ministère de la Communauté germanophone, département emploi.**